

ПОЛИТИКИН

2

ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
БРОЈ
1061
28. IV 1972.

ЗАБАВНИК

ГЛАЗИ ПЕТКОМ

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● електрични рачунари на универзитету у енглеском граду Лидсу „алергични“ су на најлон.

Јер како другачије протумачити зашто из њих искачу електричне варнице кад им се приближи особље обучено у одећу од најлона. Због тога је ректор издао наредбу којом се научни сарадници и техничко особље које рукује овим рачунарима обавезује да убудуће носе одећу и рубље од памука.

● сваког јутра једно стадо коза у области Виндхук, на југозападу Африке, напушта фарму и одлази на пашњак да би се опет

увече вратило. У овоме не би било ничег необичног да чувар коза није мајмун, једна женка

бабуна по имену Ахла. У почетку она је само пратила стадо. Сада, међутим, Ахла зна сваку од 24 козе у свом стаду и као прави стражар надгледа их са неког дрвета. Чим се неко јаре загуби Ахла полази у потеру за њим и враћа га у стадо.

● совјетски инжењери се спремају да пресеку Фински залив насипом дугачким 27 километа-

ра. На тај начин они желе да заштите Ленинград од честих поплава. Мада ће овај подухват бити веома скуп и тежак за извођење, они се надају да ће успети да га заврше за пет година.

● енергија коју производи ракете Сатурн V равна је енергији која је потребна једном великом аутомобилу да пређе 29.000.000 километара. То значи да би овај аутомобил, ако би се стално кретао и то брзином од 100 километара на час имао погонске енергије за 34 године.

● амерички истраживач доктор Сун претпоставља да се на сваком хектару Месечеве површине може наћи, и то у чистом стању, до 400 тона гвожђа, 200 тона алуминијума и 160 тона магнезијума.

● према мишљењу научника купна тежина леда на Антарктику износи око 12 милијарди милиона тона.

● на америчким авионима однедавно лете четири специјално обучене стјуардесе које су са успехом савладале цудо, карате и пуцање из ватреног оружја. Ваздухопловне компаније сматрају да ће на овај начин смањити број киднапованих авиона.

● однедавно се у продавницама на Гренланду могу набавити мали комади леда запаковани у кесе од најлона. Ови комади извађени су из громада леда које су се оформиле још пре 100.000 година. Пошто су ови комадићи леда веома тврди дуго се топе и Гренланђани их употребљавају за расхлађивање разних напитака.

ЖАН ХУСЕ
(1539 - 1609)

ИЗ
МОЊ ВАЛЕРИЈЕНА
(ФРАНЦУСКА)
46 ГОДИНА ЈЕО ЈЕ
САМО ЈЕДНОМ ДНЕВНО
И ТО УВЕК САМО
ХЛЕБ, СИРОВО ПОВРЌЕ
И ВОДУ.

ИЗГРАДЊА ВЕЛИКОГ ПОЗОРИШТА

У БОРАУ (ФРАНЦУСКА)
СТАЈАЛА ЈЕ ОКО 8 МИЛИОНА
НОВИХ ДИНАРА А ИПАК ИНЖЕЊЕР
КОЈИ ГА ЈЕ ГРАДИО НИЈЕ ДОБИО НИ
ПАРЕ ХОНОРАРА ЈЕР ЈЕ СУМУ
ПРЕДВИДЕНУ ЗА ГРАЂЕЊЕ
ПРЕКОРАЧИО ЗА ОКО
80 ДИНАРА!

Веровати или не!

ПАЛАТИ ПАЛЕОЛОГА

У МИСТРИ, У ГРЧКОЈ,
ОД КОЈЕ САД СТОЈЕ САМО
РУШЕВИНЕ, И САДА СЕ У
ЗИДОВИМА НАЛАЗЕ ЦЕВИ ОД
ЦЕНТРАЛНОГ ГРЕЈАЊА
ИНСТАЛИРАНОГ ПРЕ
800 ГОДИНА.

ХВАЛА,
АНА

ТАЈАНСТВЕНИ
ЕПИТАФ
НА ГРОбУ У
СТАРОМ БУФАЛУ
У САД.

КОЊ

ФЕРДИНАНДА ФОН ВРАНГЕЛА,
ШЕФА ЈЕДНЕ РУСКЕ ЕКСПЕДИЦИЈЕ
КОЈА ЈЕ 1821. ИСТРАЖИВАЛА СИБИР,
ПРОПАО ЈЕ КРОЗ ЛЕД НА РЕЦИ ДОГАО.
ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ЧАСОВА ГРУПА СИБИРАЦА
ИЗВУКЛА ЈЕ ИСПОД ЛЕДА КОЊА ПОТПУНО
НЕОЗЛЕЂЕНОГ И САСВИМ ЗАРАВОГ!
КАДА СЕ ДОГАО И НЕКЕ ДРУГЕ МАЊЕ СИБИРСKE
РЕКЕ ЗАЛЕДЕ, ВОДА СЕ ИСПОД ЛЕДА ТОЛИКО
СПУСТИ, ДА ИЗМЕЂУ ЊЕ И ЛЕДА ОСТАНЕ ПРОСТОР
ИСПУЊЕН ВАЗДУХОМ.

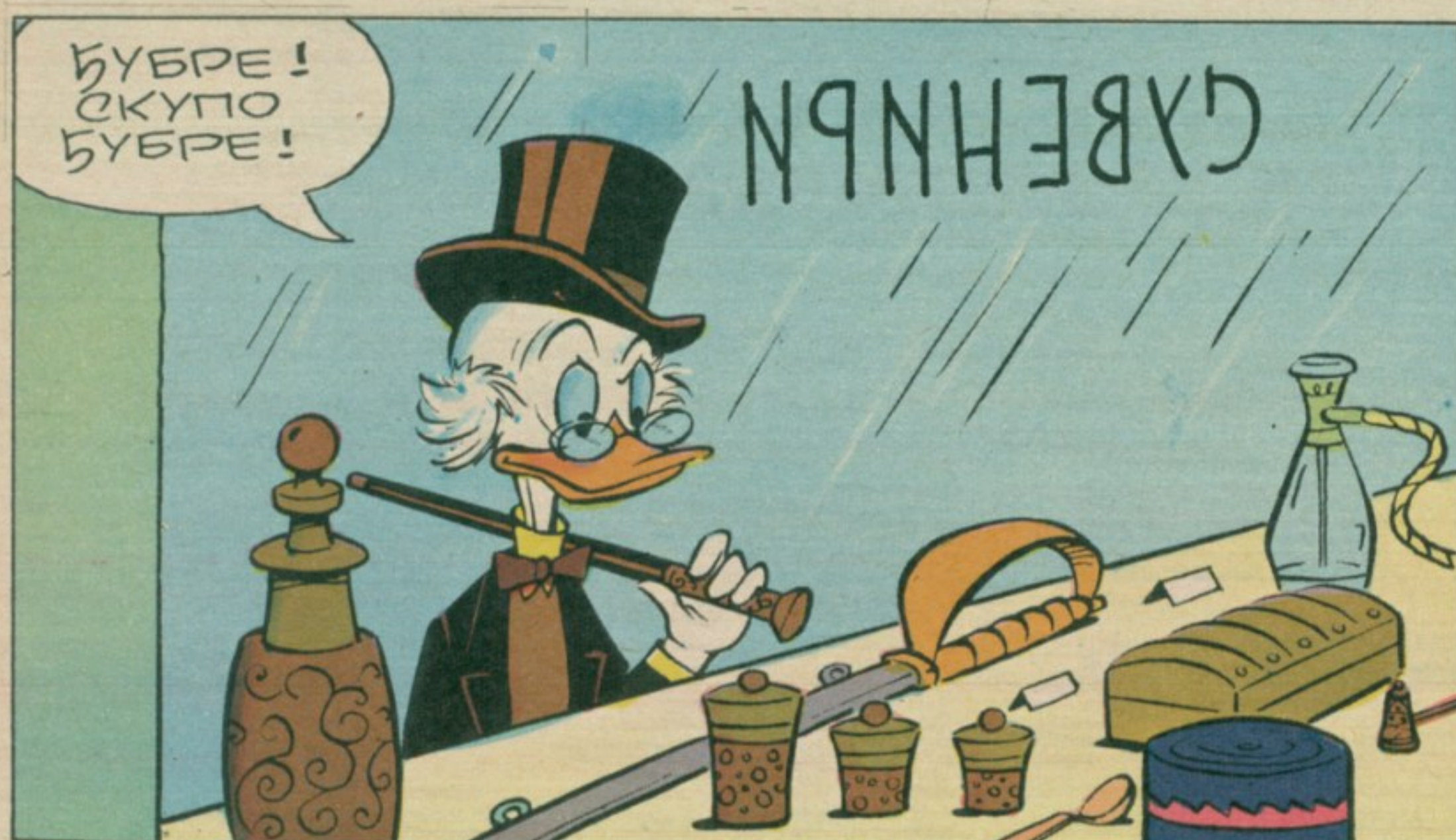
КУБАНСКИ ЦИХЛИДИ

ИЗВОДЕ ЧИТАВ РИТУАЛ
УДВАРАЊА ПРИ ЧЕМУ СЕ
ЗАКАЧЕ ЧЕЉУСТИМА
А ОНДА ВУКУ СВАКО
НА СВОЈУ СТРАНУ ДА
БИ ОДМЕРИЛИ
СНАГЕ.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

**ВЕЛИКЕ
МИСТЕРИЈЕ
ПРОШЛОСТИ**

СТАРА ГРОФИЦА КОЈА ЈЕ НАРОДУ СВЕЧАНО ПОКАЗАЛА ТЕК РОЂЕНОГ ВЛАДАРА ЖАНА I НИЈЕ ЗНАЛА ДА СУ ЈОЈ БАРОНИ ПОДМЕТНУЛИ ДРУГО ДЕТЕ А ДА ЈЕ ПРАВИ КРАЉ НА СИГУРНОМ МЕСТУ

ЗАГОНЕТКА ЗАМЕЊЕНИХ БЕБА

Када је на француски престо, после смрти Филипа Лепог, сео Луј X, њему ни на памет није падало да из тамнице пусти своју жену, заточену због прељубе. Напротив, наредио је да је задаве а онда је себи потражио нову супругу, по могућству што богатију јер је велики краљ Филип Лепи, његов отац, величанствено испразнио француску ризницу. Избор је пао на Клемансу Мађарску, сестру мађарског краља Карла Роберта, нећаку напуљског краља Роберта. Просидба је прихваћена и Луј је нестрпљиво чекао долазак своје изабранице, а нарочито њеног мираза јер без њега није могао да сноси трошкове свог крунисања. Невеста је стигла на време и Луј X свечано је крунисан у Ремсу августа 1315. године.

СИН ИЛИ КЋЕРКА?

Луј X кога су на овом свету интересовали једино опортови и лов успео је већ јуна следеће године да се озноји после напорног јахања, напије леденог вина и — умре. Уз националну жалост у Француској је за владала и забринутост због личности новог краља. Краљица Клеманса била је у благословеном стању али се, наравно, није знало да ли ће родити сина или кћер. По „Салијском закону“ старих Франака женска деца нису могла наследити круну.

За време владавине лажног Луја X земљом је практично управљао његов стриц гроф Шарл де Валоа. По Лујевој смрти гроф је постао један од најоданијих бранилаца права још нерођеног детета, против интереса Лујевог млађег брата Филипа Ду-

гачког, грофа од Поатјеа, који би, у случају рођења женског детета, постао нови француски краљ.

ВЛАДАО ЈЕ 4 ДАНА

Да би се решило питање владавине земљом, позвани су велики барони и феудалци и они су донели одлуку да гроф Филип Дугачки постане гувернер краљевине Француске до рођења детета. У случају да се роди мушкарац, гроф би вршио дужност регента, односно владао уместо њега до његовог пунолетства. Ако се роди кћи, гроф би постао краљ а краљици Клеманси и детету морао би да обезбеди достојан положај и мираз када се принцеза буде удавала. Као што се види, све би било у најбољем реду да се у историју није

умешала ташта грофа Филипа Дугачког, стара грофица од Артоа.

Петнаестог новембра 1316. године гласници су широм краљевства објавили радосну вест: краљица Клеманса родила је сина који је аутоматски постао краљ Француске и Наваре под именом Жан I.

Жан I владао је тачно 4 дана! Деветнаестог новембра проглашена је национална жалост јер је краљ-беба умро из непознатих разлога. Нови краљ Филип V Дугачки, бивши гроф од Поатјеа, приредио му је величанствену сахрану у Сен Денију, гробној катедрали француских владара, а хроничари су му дали надимак Посмрче. Подигнут му је дирљив надгробни споменик с малом круном на глави и фигуром лава поред ногу.

Четрдесет година после овог догађаја Француска је преживљавала тешке дане. Енглеска армија под коман-

дом Црног Принца потукла је код Поатјеа француску војску. Тринаест хиљада витезова, цвет француског племства, остало је да лежи на бојном пољу. Француски краљ Жан II Добри заробљен је.

УЗБУЂЕЊЕ У СИЈЕНИ

У исто време у Сијени, славном италијанском граду, одигравале су се ствари које су довеле до открића једне велике тајне, мистерије смрти Жана I, краља-бебе.

Пораз Француске био је главна тема разговора у читавој Европи, нарочито у Сијени која је одржавала живе трговачке везе с Паризом. На једном од сијенских тргова, док је народ узбуђено расправљао о догађајима са бојног поља, до миникански калуђер отац

Бартелеми изазвао је сензацију изјавом да је несрећа која је задесила Француску божија казна због тога што њом влада лоза узурпатора. Запањеним слушаоцима калуђер је објаснио да је краљ Жан I још жив и да је завера против њега дело грофице од Артоа која га је званично показала као бебу баронима и народу. Дете је умрло исте ноћи. Али, грофица није знала да су јој велики барони подметнули другу бебу, а да је прави краљ остао жив!

Калуђер је затим додао да је Жан I не само жив већ се налази у самој Сијени! То је било превише. Бискуп и градски оци одмах су познали човека који се издавао за Жана I и затражили му доказе. Човек се звао Ђанино Ђучо. Његова прича била је дуга и необична, али ју је својим ауторитетом потврдио Никола де Риенци, витез римског народа, сенатор, градоначелник, човек који је у име папе, чија је резиденција тада била у Авињону, владао Римом. Ево шта је избило на светлост дана.

НАУКА О ОТРОВИМА

Истога дана када се родио мали краљ на двору је обављено крштење. Кума је била грофица од Артоа која је крштела од зависти јер се овим рођењем удаљавао од престола њен зет Филип Дугачки. Али, она је за ту прилику имала унапред припремљен план. Зато није губила време и постарала се да протури вест како је дете слабуњаво и како неће преживети више од неколико дана.

Два велика барона из краљевине пратње, упозната са завишћу и жељама старе грофице а знајући да је дете сасвим здраво, одлучила су да на своју руку предуз-

Надгробни споменик краља-бебе.

Краљица Клеманса Мађарска

му неке мере. Они су знали да се истог дана у оближњем манастиру породила млада Марија, кћи њиховог пријатеља витеза Пикара, господара од Карсија. Отац детета био је Италијан и презивао се Ђучо. Барони су наредили да се Марија тајно доведе из манастира заједно са дететом под изговором да треба да доји краља. Марија и дете сакривени су у краљичиним просторијама.

Четвртог дана по рођењу Жана I грофица од Артоа дошла је код краљице и замолила је за част да она представи малог краља баронима и народу. Како је краљица Клеманса још била слаба од порођаја а осим тога и нова на двору па није ништа подозревала, одмах је пристала. Двојица барона, забринуте да грофица нешто не учини детету, реше да бебе замене. Марији је узето њено дете, умотано у пелене са краљевским грбом, на главу му је стављена минијатурна круна. Затим јој је поверен краљ да га причува док траје церемонија.

Међутим, у ноћи после церемоније дете које је грофица од Артоа показала баронима и народу изненада је умрло. Како је у то време „наука“ о отровима била на завидној висини, сви су слутили шта се догодило: грофица је отровала дете док га је држала у рукама.

ВРАТИО СЕ МУЖ

Чим су чули ужасну вест, барони су потражили Марију и, пошто су јој објаснили озбиљност ситуације у којој се сви налазе, затражили су од ње да се у тајности повуче на очево имање и тамо однегује дете као своје. Када је мали напунио 10 година, изненада се из Италије вратио Маријин муж Ђучо. Како он није ништа знао о догађајима што су се одиграли у његовом одсуству, сматрао је Жана, који је сада носио име Банино, својим сином. Једнога дана, заситивши се брачног живота, Ђучо је решио да се врати у родну Сијену и, не обавештавајући о томе жену, отпутовао је водећи са собом и „сина“ Банина.

Прошло је неколико година. Марија Ђучо се разболела и позван је један калуђер из Карсија да је на самрти исповеди. Пошто је у исповести сазнао за све догађаје и обећао да ће потражити дете, калуђер се упутио у Италију. У то време Жан је већ имао око 26 година.

После дугог трагања и безброј замки које су му постављане јер се сазнало за његову мисију већ остарели калуђер пренео је тајну и своју заклетву Марији једном другом калуђеру августинцу Антоану. И Антоан се бацио на трагање са жаром свога претходника. Али, како су његова новчана средства била скромна, обратио се Николи де Риенцију, човеку познатом по

Четвртог дана по рођењу Жана I стара грофица од Артоа замолила је краљицу да она представи малог краља народу и баронима.

честитости и папском намеснику који је располагао знатном влашћу.

Риенци се радо одазвао Антоановој молби и 1354. године ушао у траг Банину, односно Жану. Исте године Банино је, на Риенцијев позив, дошао у Рим где му је откривена тајна његовог порекла. Истовремено добио је у руке и сва потребна документа о трагању за њим и тестамент Марије Ђучо. Никола де Риенци дао му је и званичан документ којим га он, папски намесник, признаје за легалног краља Француске. Четири дана потом избила је побуна римских племића у којој је де Риенци убијен.

Бискуп, племићи и грађани Сијене једнодушно су стали уз новооткривеног краља. Додељена му је гарда, пензија, примљен је у Савет и обећана подршка Сијенске државе. Убрзо им

је, међутим, постало јасно да су, можда, поступили по својим осећањима, али да нису испољили нимало политичке и трговачке далеко видости. Француска је била главни трговачки партнер Сијене а није се могло трговати са француским владарем Жаном II и истовремено подржавати Жан I. Баниново присуство постало је политички веома неугодно.

НЕЗВАНИЧНО ПРИЗНАЊЕ

Тада Жан I одлази у Венецију где са јеврејским банкарком Данијелом склапа уговор којим се овај обавезао да ће финансирати рат против Француске. Затим одлази у посету Лајошу I, краљу Мађарске, блис

ком рођаку своје мајке краљице Клемансе који га после дужег испитивања признаје за правог Жана I и препоручује свим европским владарима. Тако опремљен Банино је скупио војску и кренуо у рат против Жана II.

Његова војска лако је продрла у Провансу на југу Француске и Банино се прогласио краљем. Циљ му је Авињон где папа Инокентије VI треба и да га званично крунише. Али, папа мудро ћути. У међувремену армије Жана II и његове савезнице краљице Боване Напуљске опасно се приближавају. У одлучној бици до које је дошло Жан I потучен је до ногу. Бована Напуљска одводи га као заробљеника у Напуљ.

У Напуљу са Жаном I поступају као с рођаком у гостима. Када је 1363. године умро, Напуљци су га о-

жалили као омиљену личност великог поштења и достојанства. Сам краљ Луиђи од Таранта био је убеђен да је он прави Жан I иако је званично морао да буде против њега. Занимљиво је да га је и његов највећи противник француски краљ Жан II веома ценио мада га је у званичним документима нападао и осуђивао.

Докази о идентитету Жана I данас вероватно не би издржали ниједну строгу истрагу. Међутим, сијенски бискуп, намесник Никола де Риенци, краљ Луиђи од Таранта и, пре свега, краљ Лајош I као сведоци нису за потцењивање. Њихови интереси сукобљавали су се с интересима Банина или Жана I па ипак су га они, вероватно на основу јаких доказа, признали за пуноправног краља Француске.

ДИКАН

И ПОСЛЕДЊЕ ФРРРУКЕ

СТЕГНИТЕ ЗУБЕ!

Као дечак био сам веома несташан и олако сам правио глупости. Ипак, понекад сам се извлачио без грдње и батина. Тако је било и пред онај незаборавни догађај. Пуних 6 дана пре тога нисам добио батине па сам већ уобразио да су моји несташлуци прошлост. И ко зна да ли бих више икада добио батине да се једног дана на Ивањицу није спустило невреме.

Моји другови и ја побегли смо од кише мојој кући. Играли смо се свега и свачега и најзад више нисмо знали шта да радимо.

— Децо! — одједном је узвикнуо Зоран — хајде да се играмо зубара!

Моја мајка била је зубар и како је у оно време постојала приватна пракса, у кући смо имали све потребно за игру. Спремно сам повео другове у мамину ординацију. Мама, тата и старији брат били су на спрату тако да нису ни знали шта ми доле радимо.

— Прво ћу ја да будем зубар! — узвикнуо сам поносно — гледао сам сто пута како мама то ради!

Шестица горе лево

Остали нису имали ништа против. Обукао сам мамин бели мантил. Био ми је сувише велики али сам се у њему осећао важно. Док сам се гледао у огледалу, поверовао сам да сам стварно прави лекар.

— Ти ћеш, Миро, бити мој асистент! — показао сам прстом на малог Мира. Он је поскочио од среће. За њега је то свакако била велика част.

— Додаваћеш ми инструменте и прозивати пацијенте једног по једног! — наставио сам званично.

Строгим гласом Миро је прозвао првог пацијента. У ординацију је ушао Зоран држећи марамицу на устима.

— Изволите сести! — рекох му учтиво.

Пацијент је послушно сео на столицу.

— Покажите ми, молим вас, који зуб треба да поправимо!

— Докторе — рече Зоран — овај овде ми је изгледа сасвим пропао!

— То је шестица горе лево — наставих ја стручно, баш онако како сам чуо да мајка говори својим пацијентима.

Узех са стола неке инструменте и почех да чачкам по Зорановим устима. Врло пажљиво прегледао сам му

„кваран“ зуб. Затим сам узео мало вате и њом очистио зуб.

— За данас је готово! — рекох остављајући инструменте. — Надам се да није болело.

Када је Зоран изишао, пришао сам лавабоу и значајним покретима опрао руке. Затим сам дао знак Мору да прозове следећег. У ординацију је ушао Бане. Био је плав и пегав и једва је уздржавао смех.

— Шта је са вама? — упитах га љубазно.

— Докторе... — Бане се гласно насмеја. Када сам га уозбиљио једним строгим погледом, наставио је: —

... Докторе, морам да ставим нове зубе!

Послушан пацијент

Ово је био прави тренутак да прикажем своју зубарску вештину! То ми није било тешко јер сам чек

Само што сам загризао шоршу, кад у собу уђе мајка. По њеном лицу нисам могао да наслућим шта ми се сјрема

тренутка сетих се да имам асистента који треба да ми ради овакве послове. Позвах Мира и наредих му да он меша гипс. Другови су радознало гледали а Бане се и даље смејао. Смејало се и мени али сам желео да

је приметио да је киша престала и невреме се стишало.

— Гипс се мора држати 10 минута! — поново упозорио Бана.

Бане је био послушан пацијент, није се ни макао за све време док је држао гипс. Сви су нестрпљиво чекали да виде отисак његових зуба. Тако је дошао и дуго очекивани тренутак када је гипс требало извадити. Приђох столици и рекох Бану: —

— Зини што јаче!

Ово је била права прилика да покажем своју зубарску вештину. Док је Миро мешао гипс, Бане је стрпљиво седео на столици.

сто гледао мајку како меси гипс и ставља га пацијентима у уста. Био сам срећан што ћу се показати пред друговима.

Бане је одлично одговарао за ову улогу јер је био крезуб. Желео сам да подухвату присуствују сви другови и зато их позвах у ординацију да гледају како „доктор“ ради. Они се окупеше око столице на којој је седео Бане и церакао се.

Важно сам узео гипс, сипао потребну количину праха у гумену шољу, налио воду и почео да мешам. Тог

задржим достојанство.

— Изволите, докторе! — пружи ми Миро умешен гипс.

Сви одједном ућуташе. Узех у руку повећу гомилу гипса и наредих пацијенту да зине. Затим му полако ставих гипс у уста.

— А сада добро стегните зубе и не отварајте уста док вам не кажем! — рекох му стручно.

Чим је Бане затворио уста, опет је настала граја. Тмурни облаци изнад Ивањице полако су се разилазили. Али, нико од нас ни

Бане покуша да зине, али узалуд. Само је очајнички мумлао. Сви се збуњено згледаше. И ја покушах да му извадим гипс, али није ишло. Бане поче да плаче а остали се разбежаше.

— Бане, покушај да сам избациш гипс! — рекох му уплашено. Узалуд. Ни Бане, ни ја нисмо могли да извадимо моје зубарско „дело“. Тада се расплаках и ја а Бане скочи са столице и истрча на улицу. Кроз прозор сам видео како јури према својој кући.

Тужан и утучен ушао сам

у своју собу. Мама и тата нису били код куће. Док сам седео за столом и очајавао, бака ми је донела парче моје омиљене торте. Поред све муке страшно се обрадовах, а како и не бих кад сам колаче волео изнад свега. Одмах сам заборавио немили догађај и смазао торту. Бака ми донесе ново парче.

Клецају ми ноје

Само што сам загризао то друго парче торте, кад у собу уђе мајка. По њеном лицу нисам могао одмах да наслућим шта ми се спрема. А онда осетих сраховит ударац у образ и колач ми испале из уста. Покушах да га дохватим, али ме дочека други ударац. Осетих како ми усна отиче. Међутим, сачувао сам достојанство и поново загризао колач, али више нисам осећао његову сласт. Још један шамар сручио ми се на лице а затим читаву серију удараца који су ме оборили на под. Ипак сам смогао снаге да упитам: —

— Да ли су... да ли су спасли Бана?

Мајка ме је само погледала и изишла. Бака, која је немо посматрала шта се дешава, понуди ми још једно парче колача. Но, нисам могао ни да их гледам, а камоли да их окусим.

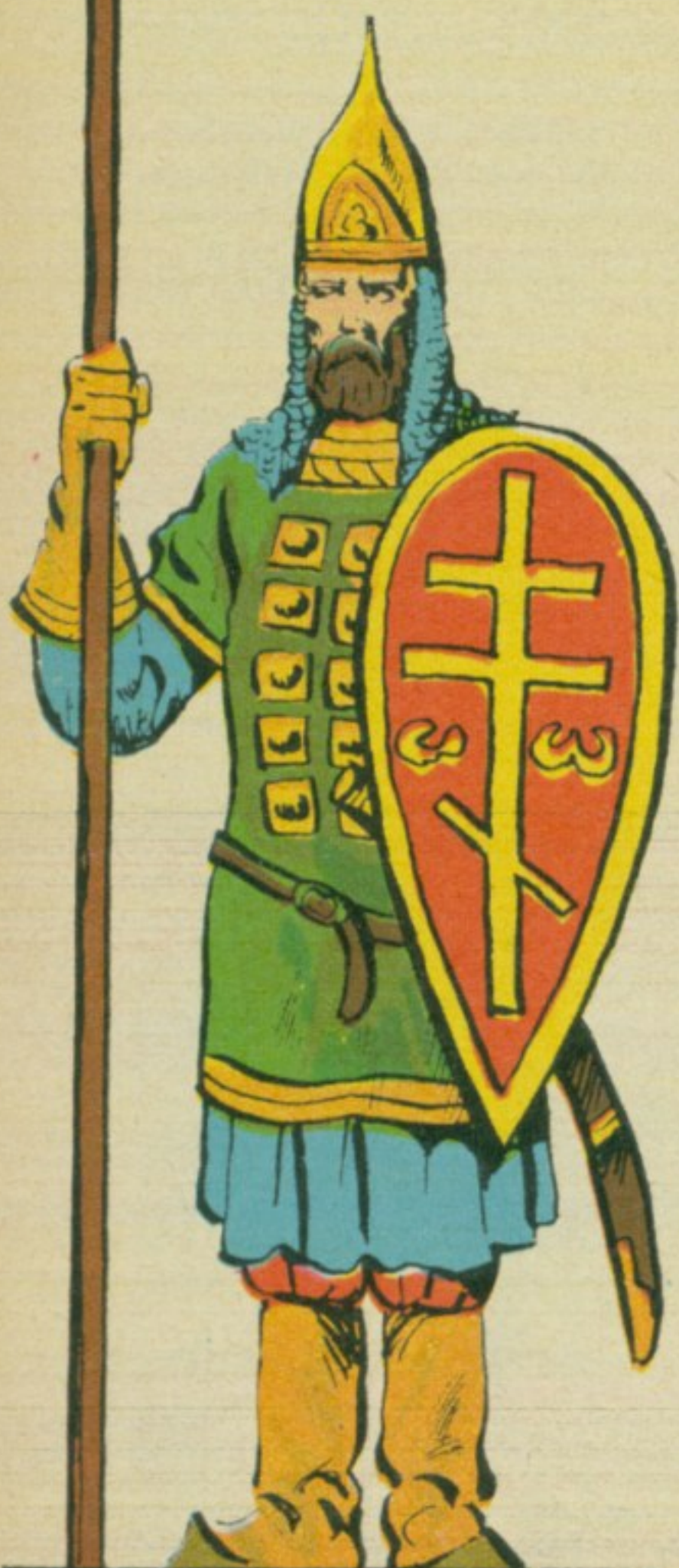
Дуго сам се питао те ноћи како је мама сазнала за

ВЕЛИКЕ БИТКЕ

КНЕЗ АЛЕКСАНДАР НЕВСКИ

РУСКИ РАТНИЦИ

РУСКИ ЗАСТАВНИК

БИТКА НА ЧУДСКОМ ЈЕЗЕРУ

1242 ГОДИНА

Ередином XIII века витезови немачког Ливонског реда кренули су да заузму Новгородску земљу. Они су са обала Балтичког мора напредовали према унутрашњости земље немилосрдно убијајући и пљачкајући словенска и литванска племена настањена у овим крајевима. Тако су стигли до Чудског језера које се налази источно од данашњег Лењинграда. На леду Чудског језера сачекао их је новгородски кнез чувени руски војсковођа Александар Невски. Лед је лако носио његове пешаке, било их је око 17,000, али није могао издржати 10.000

тешких немачких оклопника. Невски је напред иступио I пук наоружан стрелама и праћкама, за њим средњи пук пешака а на крила пукове одабраних дружина. Кнежева коњица чекала је, као резерва, у заседи.

Немачки витезови, онако тешки, нису могли да развију никакву стратегију и упали су у обруч. Лед је пуцао, задњи редови најахивали су на предње стварајући гомилу из које се оружје уопште није могло употребити. Руски пешаци кукама су обарали витезове с коња. Добар део се подавио, многи су убијени и заробљени. Остале су Руси гонили све до Суболичке Обале. Лед Чудског језера много дана после ове битке црвенео се од крви.

ПОРАЗ НЕМАЧКИХ ТЕШКИХ ОКЛОПНИКА

ХОКУС • ПОКУС

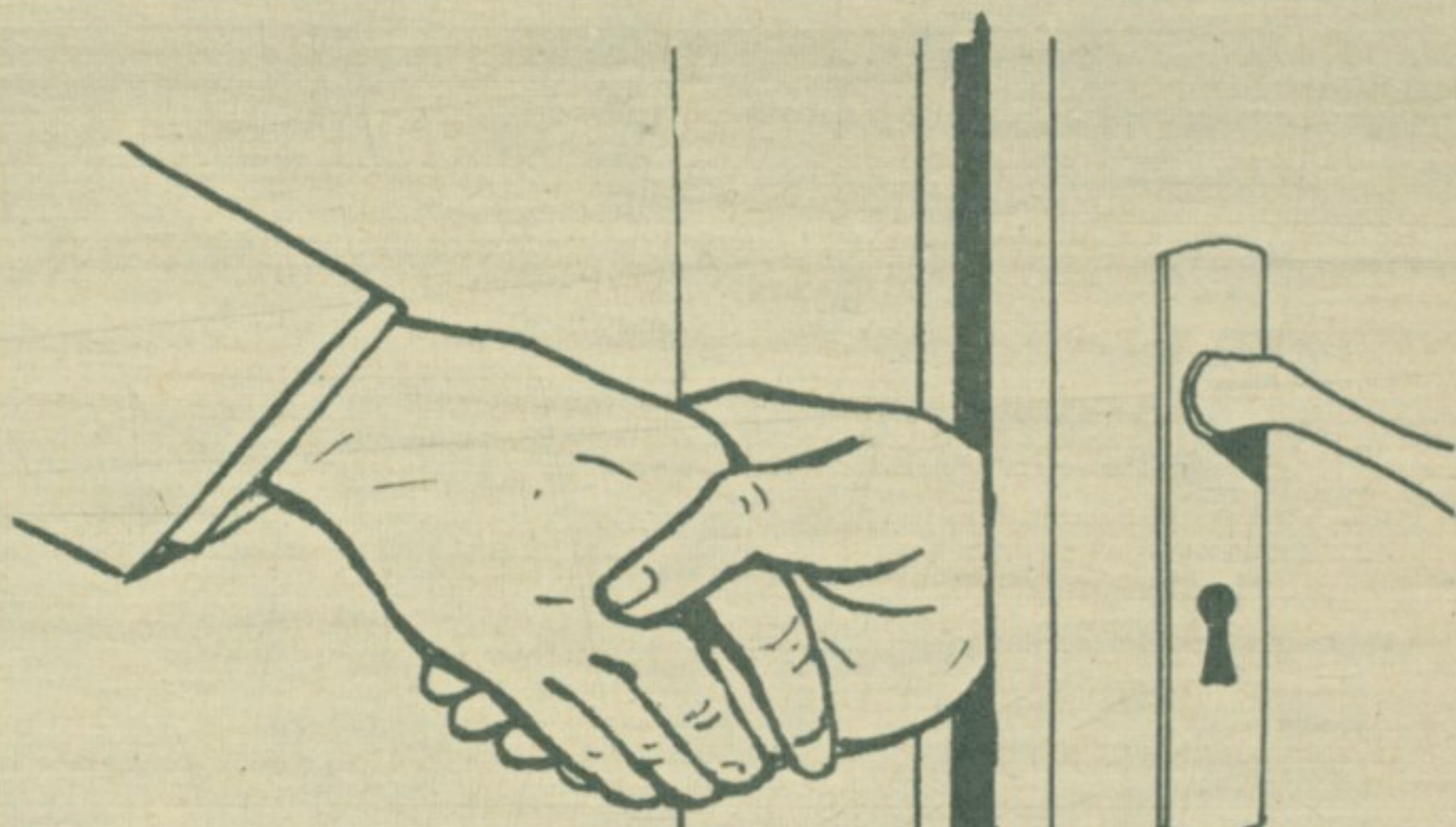
ИЗ
МАГИОНИЧАРЕВОГ
ШЕШИРА

ТАЈАНСТВЕНА ЧАША ВОДЕ

Н апуни чашу водом и преко ње стави разгледницу или неки комад глатког картона. Левом руком га благо притисни на отвор чаше а другом чашу подигни и обрни. Затим пажљиво склони леву руку и — гле! — вода и даље стоји у чаши, упркос сили теже која би требало да и њу и разгледницу повуче на под (види слику).

Ово је могуће због ваздушног притиска: пошто у чашу готово нема ваздуха, он притиска само споља и тако држи воду у њој. Код куће је најбоље да ово пробаш изнад каде јер је један неспретан покрет довољан да уквасиш тепих.

УМЕТНИК У ПРЕСВЛАЧЕЊУ

О ва вештина се састоји у томе да џемпер који ти се налази испод сакоа скинеш и поново га навучеш — преко сакоа. Услов је да те неко од твојих пријатеља све време држи за једну руку. Нико ти неће веровати да је то могуће јер је за такву радњу потребно да обе руке буду слободне. Ти ћеш то и так извести, иза врата која ћеш оставити тек толико одшкринута да кроз њих неке даш фуку (види слику).

Чим се наћеш иза врата, скини

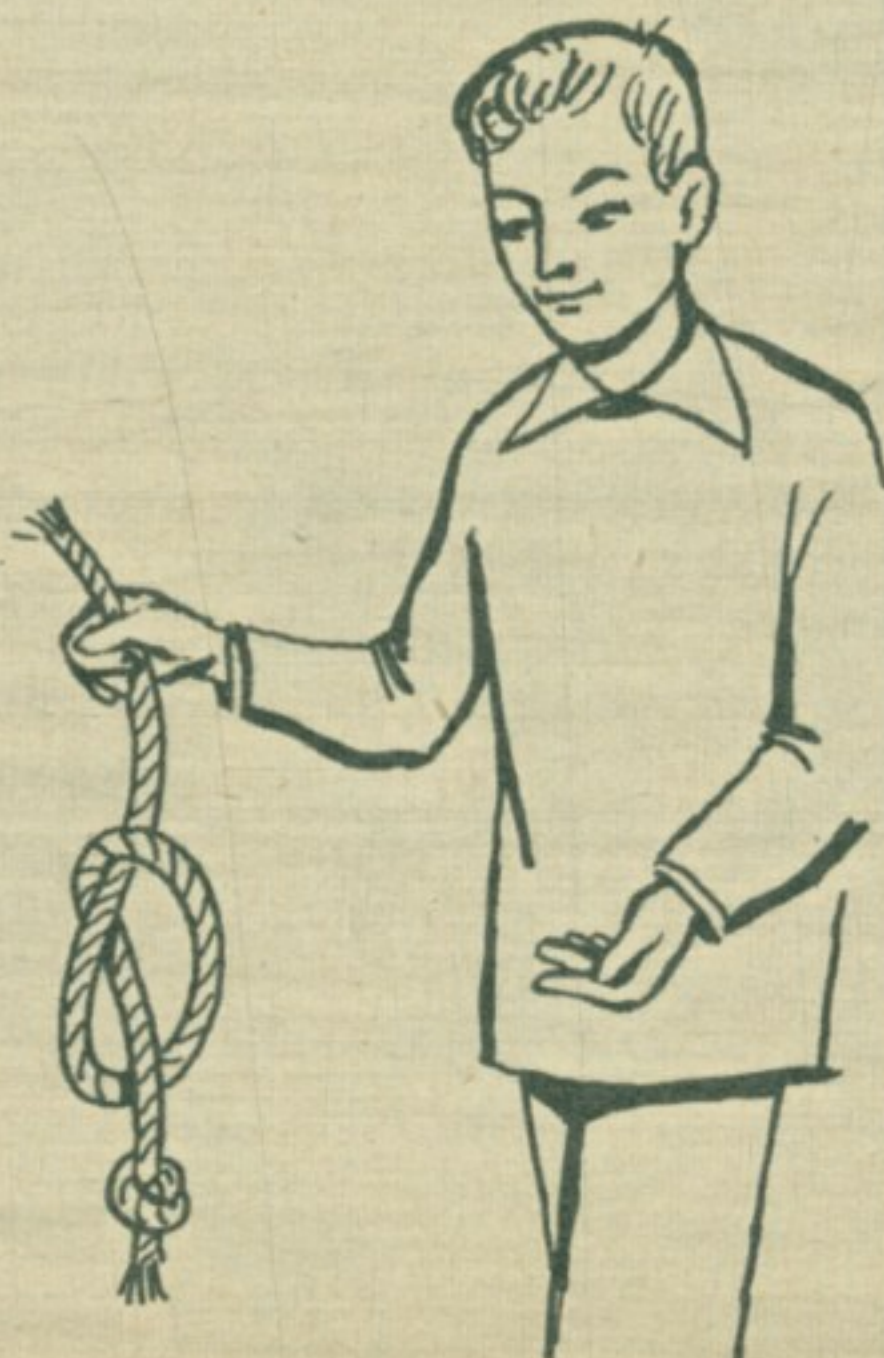
сако, што није тешко извести једном руком. Сада ти сако виси са руке за коју те држе и ти, исто тако, скини и џемпер, најпре преко главе па са слободне руке. Затим, пошто ти сако и џемпер висе заједно, долази најтежи део операције: треба да провучеш читав џемпер кроз рукав сакоа на руци за коју те држе! Кад то будеш урадио, џемпер ће ти висити са спољне стране. Остаје ти још само да поново обучеш сако а преко њега џемпер. Тада отвори врата и твоји другови ће зинути од чуда.

ЧВОР КОЈИ СЕ САМ ВЕЗУЈЕ

Своје пријатеље можеш изненадити везивањем конопца у чвор једном руком. Конопац мора да буде дуг око један метар и доста савитљив. Завежи на једном крају чвор који ће конопцу давати тежину. Тада ухвати други крај и тргни тако да онај тежи полети навише и пређе ти преко руке. На слици 1 се види како конопац после овога треба да стоји (чвор се може пребаци и са друге стране). Пробај ово неколико пута, све док не стекнеш сигурност, па ћеш приметити да чвор сам тежи да прође кроз омчу (види стрелицу на слици 1). Ово ти олакшава посао. Чим се тежи крај, који си пребацио преко руке, занесе према омчи, нагло подигни руку увис; на тај начин тежи крај ће проћи кроз омчу и образovati чвор, као што се види на слици 2.

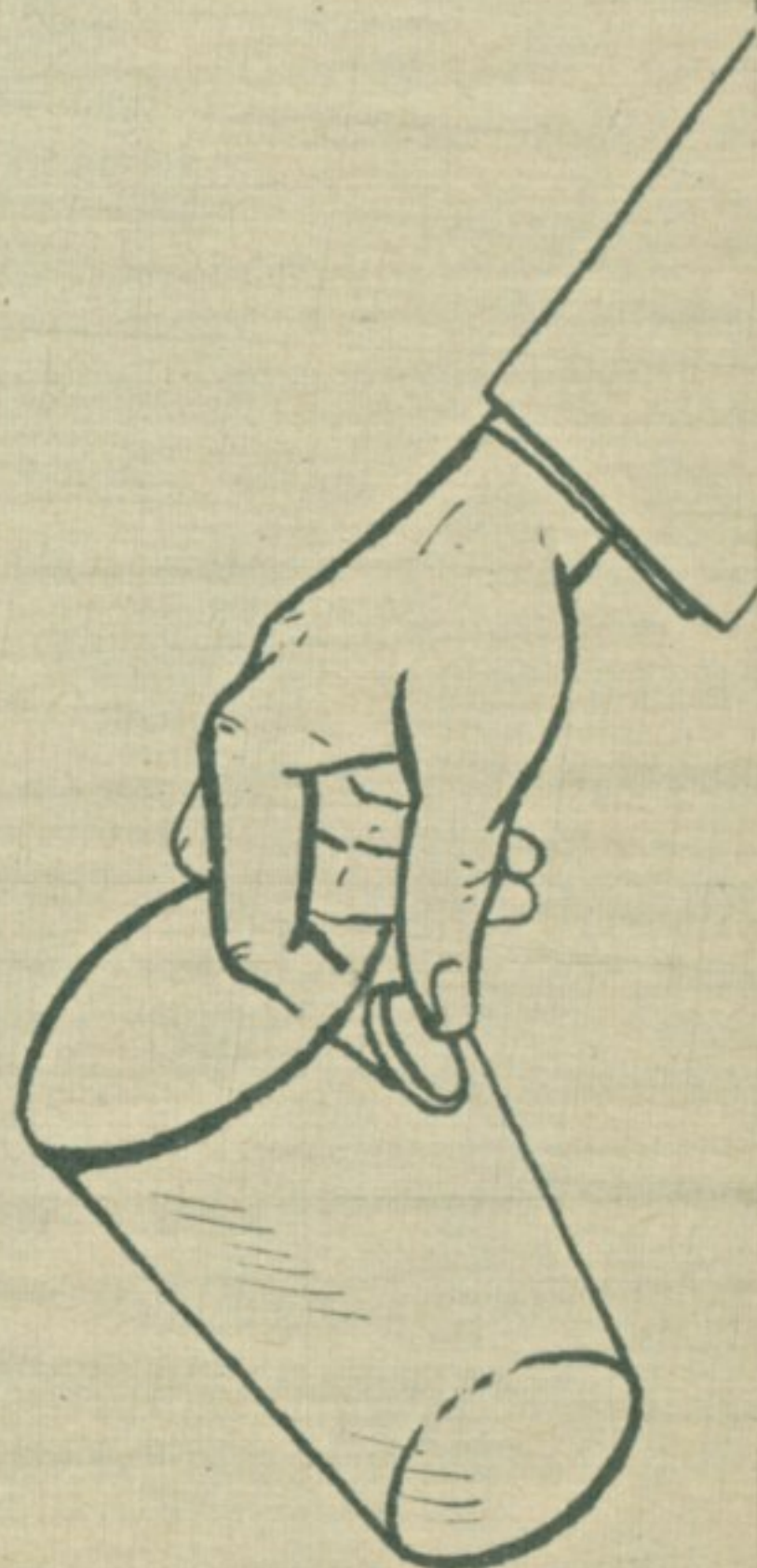
Кад будеш довољно вешт, можеш створити јачи утисак тиме што ћеш брзо, један за другим, направити неколико чворова.

НОВЧИЋ ИЗ ВАЗДУХА

Љ уди одувек сањају о томе да нешто направе ни од чега. Ти ћеш то постићи помоћу овог трика: испружи руку, узми новчић, на изглед, право из ваздуха и убади га у чашу. Ово ће на посматраче оставити врло тајанствен утисак. Ево како ћеш то извести:

Узми једном руком празну чашу тако да су ти у њој два прста а између њих два сакривена новчића (види слику). Кад припремиш присутне да те пажљиво прате, испружи другу руку, махни њом неколико пута мрмљајући „чаробне“ речи, а онда изненада скупипрсте и направи покрет као да нешто бацаш у чашу. Истовремено пусти један од новчића који ти се налазе између прстију и изгледаће као да си га заиста убацио из ваздуха. Овај други новчић добро ће ти доћи ако гледаоци затраже да то поново изведеш.

ШТЕТА ШТО С

Чувена банда „Оклахомаца“ опљачкала је 1893. године банку у Пеунију и однела 10 хиљада долара. Том приликом један члан банде убио је без нужде ненаоружаног благајника. Вођа „Оклахомаца“, некадашњи јахач у славној банди браће Далтон Бил Дулин, дао је убици његов део плена и рекао му:

— Губи ми се с очију! Потражи чопор смрдљивих којота па убијај колико ти драго! Ми смо сувише добри за тебе!

У потеру за „Оклахомацама“ кренуо је Бил Тилгман, последњи велики шериф Дивљег запада са својим помоћником Хенком Томасом. Сазнао је да се Бил Дулин крије на једном усамљеном ранчу код Инголса. Једног снежног октобарског дана Тилгман је упао у крчму Вила Дана на крајњој периферији Инголса.

— Тражим ранч неког Би Дана — рекао је. — Јесам ли на добром путу?

НИСМО ЛЕШИНАРИ!

Човек који је крај камина прејао руке није се ни окренуо. Крчмар је ужурбано прао чаше. Завеса у дну крчме мало се покренула и шериф је спазио цев винчестерке. На степеницама је нешто скрипнуло. Тилгману је било јасно да је савим случајно упао у клопку и да су у крчми сакривени људи за којима трага.

Шериф се нашао у лепом сосу: ако се маши револвера, убиће једног или двојицу а сам ће зачас бити изрешетан. Размишљајући пришао је камину и пружио руке према ватри.

— Огрејте се негде другде! — нарежа крчмар. — Затварам радњу!

— Нисте баш љубазни! — слегао је шериф раменима и полако пошао према излазу очекујући метак у леђа.

Чим је Бил Тилгман изашао, иза завесе и са степеница појавише се четири наоружана бандита.

— То је био Тилгман! Зашто си га пустио да оде? — упитао је један од њих човека крај камина. — Али, није све изгубљено; на снегу ће бити добра мета!

12 Бил Дулин, јер он је био човек крај камина, бесно се

окренуо и зграбио свог друга за прса.

— Бедна кукавица! Бил Тилгман није човек коме треба пукати у леђа. Ако мислиш друкчије, одмах се торњај! „Оклахомаца“ су људи ван закона али нису лешинари!... А сад, момци, на коње! Тилгман ће се већ вратити. Приметио је он нас!

ДУЛИН ИХ ЈЕ СПРЕЧИО!

Прошле су две године. Једног летњег дана 1895. Бил Тилгман се вратио из вишедневне потере и уморан сео за сто у „Индијан хотелу“ у Пеунију. Био је лоше воље. Већ годину и по дана „Оклахомаца“ су харали Мисуријем, Канзасом и Оклахомом и увек на волшебан начин нестајали пред потерама. Изненада, поред шерифа је без питања сео неки човек и пренуо га из мрачних мисли:

— Да ли ме познајете, шерифе? Једном сте се у мојој крчми распитивали за ранч Би Дана. Био сам нељубазан јер сам хтео да вас отерам — у крчми се налазио Бил Дулин са својим момцима! Да сте направили неки непромишљен покрет, данас бисте трунули на гробљу. Имали сте среће, шерифе. Бил Дулин је спречио људе да вас уцмекaju с леђа.

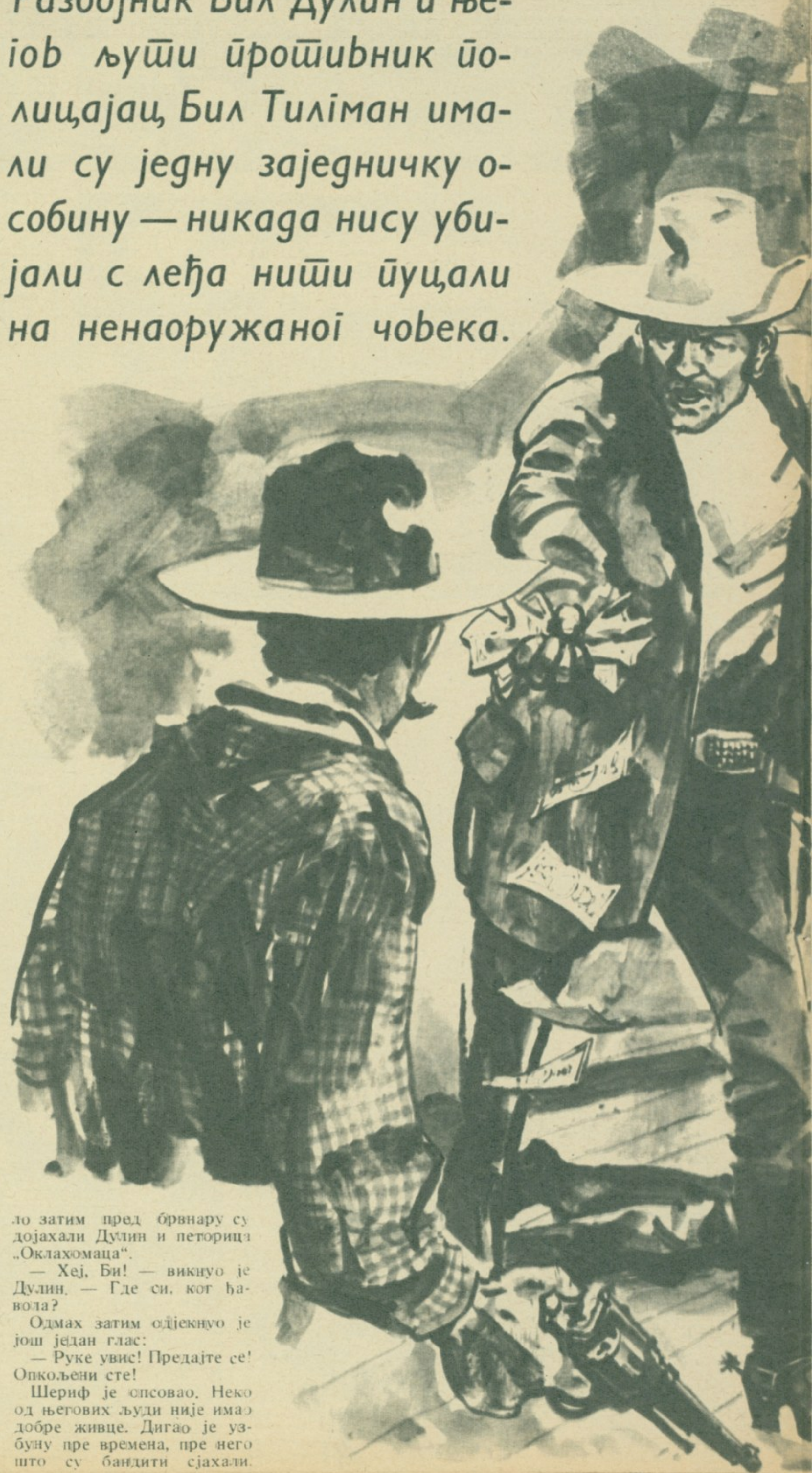
— Бил Дулин! — шериф је набрао веће. — Бил Дулин их је спречио!

— Ви сте тражили ранч мога брата Би Дана — наставио је крчмар. — Дулин му је после једне пљачке добро платио да његовој банди да склониште. После тога Би више није могао да се извуче и постао им је јатак. Дулин се недавно опет јавио и рекао да ће доћи на Бијев ранч. Разговарао сам с братом и уверио га да ће страдати због Дулина. Пристао је да помогне закону!

ЗАШТО НИСТЕ ПУЦАЛИ?

Неколико дана касније Бил Тилгман је са својим људима на ранчу Би Дана у заседи чекао Била Дулина и његове јахаче. У рано поподне, сакривен иза појила за стоку, шериф је изненада зачуо топот коња. Ма-

Разбојник Бил Дулин и његови људи проишник полицајаца, Бил Тилгман имали су једну заједничку особину — никада нису убијали с леђа ниједи људи на ненаоружаној човека.

ло затим пред брвнару су дојахали Дулин и петорица „Оклахомаца“.

— Хеј, Би! — викнуо је Дулин. — Где си, ког ха-вола?

Одмах затим одјекнуо је још један глас:

— Руке увис! Предајте се! Опкољени сте!

Шериф је опсовао. Неко од његових људи није имао добре живце. Дигао је узбуну пре времена, пре него што су бандити сјахали.

И ШЕРИФ!

Планули су хици. Тилгман је подигао пушку и нанишанио. Џорџ Њукомб, зва- ни Горки Поток, стрпоши- тао се на земљу. Метах другог полицајца погодио је Чарлија Пирса.

— Бежи! — зачуо се Ду- линов глас. — Свако на сво- ју страну!

„Оклахомци“ су нестали остављајући на разбојишту два мртва друга. У окршају су погинула и три човека из потере.

— Готов сам, сад ће ме Дулин сигурно убити! — промукло рече Би Дан Тил- гману док су му руке дрх- тале од страха. — Ви сте за то криви, шерифе! За- што га нисте убили чим се појавио? Зашто нисте пу- цали?

Бил Тилгман му снажним ударцем изби пушку из ру- ку, с гађењем окрете главу и рече кроз стиснуте усне:

— Онда немој да носиш оружје, бедниче! Бил Ду- лин никада није убио нена- оружаног човека. Неће ни тебе мада си издајница!

ТО ЈЕ ЛИЧНА СТВАР

Само што је шериф одма- као од Дановог ранча, за- чуо је топот коња у гало- пу. Хитро се окренуо. Један од најопаснијих Дулинових момака, Мали Бил Рејдлер, дојахао је на Би Данов ранч из Канзаса на саста- нак с осталим члановима банде. Није ни сањао шта се овде догодило.

Мали Бил одмах је спа- зио звезду на шерифовој блузи, пропео коња, муње- вито извукао колт и опалио без нишањења. Тилгман је осетио оштар бол у рамену. У паду је подигао винче- стерку и опалио. Мали Бил се као врећа свалио са се- дла.

Два дана касније, с дебе- тим завојем преко левог рамена, Бил Тилгман је стигао у Пеунију.

— Слободни сте, момци! Нисте ми више потребни! — рекао је Хенку Томасу и људима из потере.

— Шта ти је, Били, — запањено се Хенк. — Зар ћеш тек тако да оставиш Дули- на?

— Никад никог нисам о- ставио па нећу ни Дулина. Али то је сада лична ствар, Дулинова и моја! Хоћу да се сретнемо сами, лицем у лице!

— Бунцаш, Били! — на- ставио је да се буни Хенк Томас. — Лицем у лице! Добро знаш да ће Дулин бити окружен својим људи- ма. Избушиће те пре него што трепнеш!

— Не познајете ви Била Дулина — осмехнуо се Тил- гман! — Ако дођем сам, Бил ће пре поубијати своје момке него што ће неком од њих дозволити да ме мучки смакне! Рећи ћу вам још нешто: нећу да водим потеру и изазовем покољ — хоћу Дулина живог! Ако не буде ишло, даћу му шансу да први потегне револвер. Штета што је Бил Дулин разбојник!

СРЕБРНА ЧАША ЗА СИНА

Тако је шериф Тилгман сам кренуо трагом свог и- мењака. Почетком јануара

1896. године сазнао је да се Бил Дулин, под именом Вил Бари, крије у монденској бањи Еурека Спрингс. Де- ветнаестог јануара у време ручка Тилгман је седео у салону хотела и правио се да пажљиво чита новине. У ствари, кришом је посмат- рао људе који су улазили и излазили. Одједном је уз- дрхтао. У салон је ушао висок мушкарац и пошао према телефонској кабин- која је у том тренутку би- ла заузета. Шериф је пре- познао Била Дулина.

Тилгман је знао да се Ду- лин неће лако предати и да ће, ако га заустави у сало- ну, доћи до пуцњаве у ко- кој може да страда неко не- вин. Сачекао је, кријући се иза новина, да Дулин уђе у кабину. Када је вођа банде „Оклахомаца“ покушао да за собом затвори телефон- ску кабину, врата су запе- ла. Окренуо се хитро као мачка али је на стомаку осетио хладну револверску цев.

— Биле Дулине, не терај ме да те убијем! — скоро молећиво је рекао шериф узимајући му револвер. — То никако не бих желео!

— Уреду, Тилгмане! — од- говорио је Дулин осмехују- ћи се. — Добио си игру... засад!

Шериф опипа бандитове џепове тражећи скривено о- ружје и напипа неки тврд предмет. Када га је изва- дио, видео је да је то сре- брна чаша.

— Поклон за мога сина, шерифе! — сетно рече Ду- лин. — Хтео сам да из ње пије млеко. Али, оданде где ћеш ме одвести нећу моћи да му је пошаљем.

— Не брини, Биле! — про- мрља Тилгман трпајући чашу у свој џеп. Обећавам ти да ће твој син добити поклон!

— Дobar си момак, шери- фе! Штета што си шериф.

ПОСЛЕДЊИ ОД ВЕЛИКИХ

Бил Дулин је спроведен у затвор Гетри одакле је, ослободивши још 37 затво- реника, успео да побегне пре него што му је одржа- но суђење. Двадесет петог августа 1896. ушао му је у траг Хенк Томас и успео да га убије у окршају. По дру- гој верзији, Хенк Томас је тог дана заиста пронашао Била Дулина, али већ мрт- вог. Пуцао је у његов леш а затим јавио обласном ше- рифу да је Дулина убио у двобоју. Тако је добио у- цену расписану за његову главу и сав новац дао Ду- линовој удовици и сину.

Шериф Бил Тилгман на- ставио је да брани закон. Похватао је и побио читав низ опасних разбојника. Страдао је у 62. години жи- вота док је покушавао да разоружа неког пијанца. Тај пијанац му је пуцао у стомак и убио га. Тако је Дивљи запад изгубио свог последњег великог шерифа.

Страшни „Оклахомци“ однели су из банке у Пеунију плен од 10.000 долара

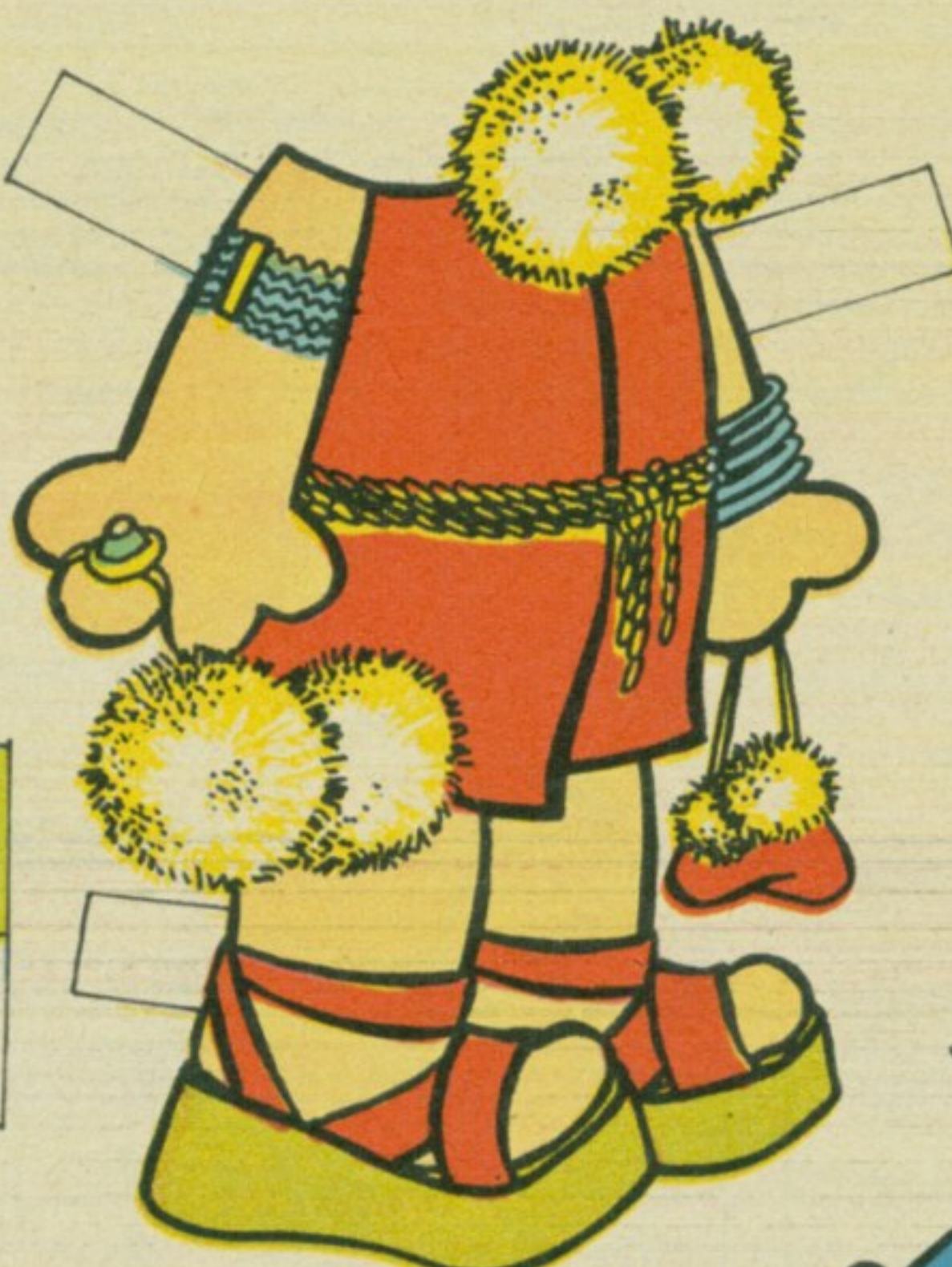
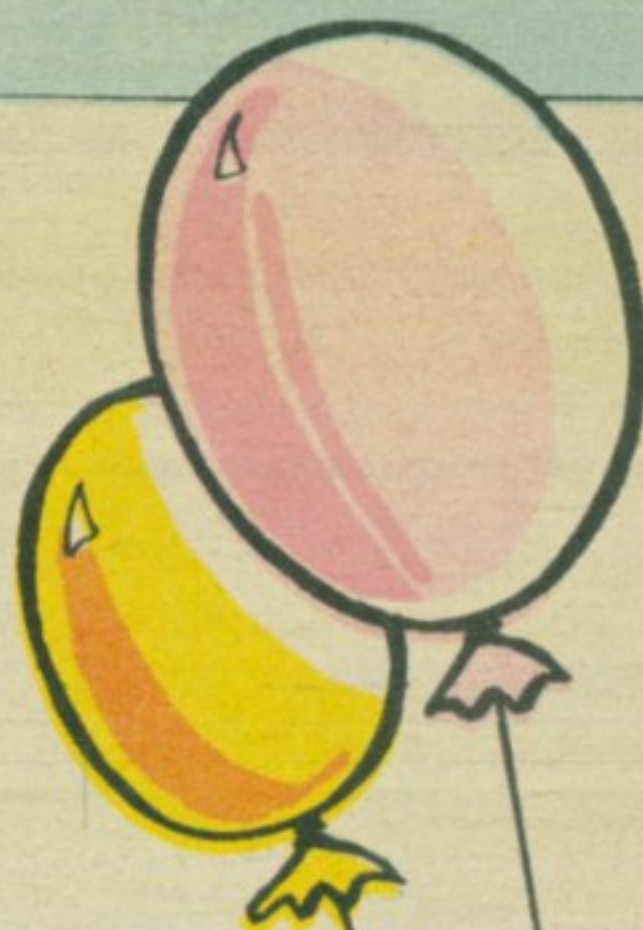
ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

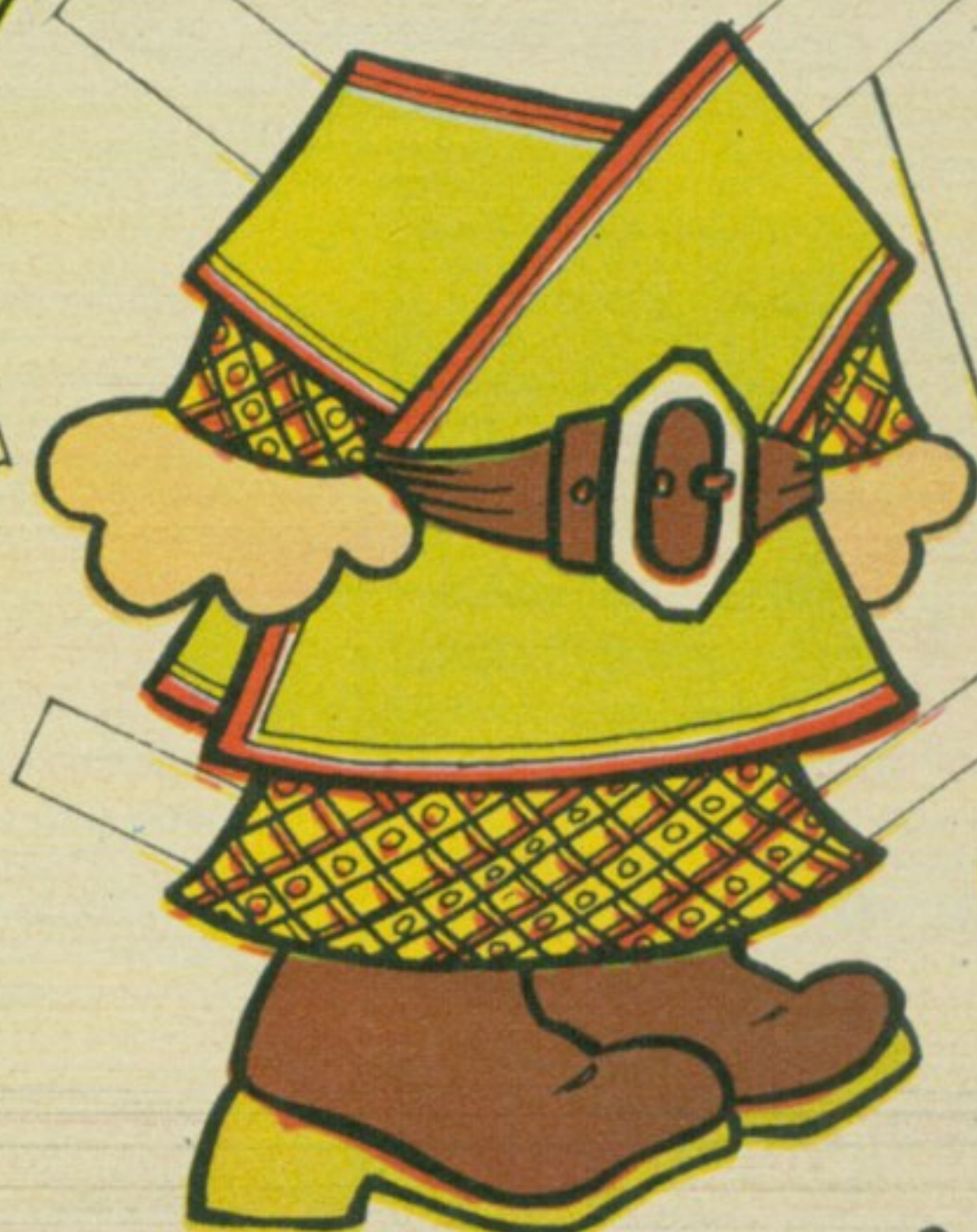

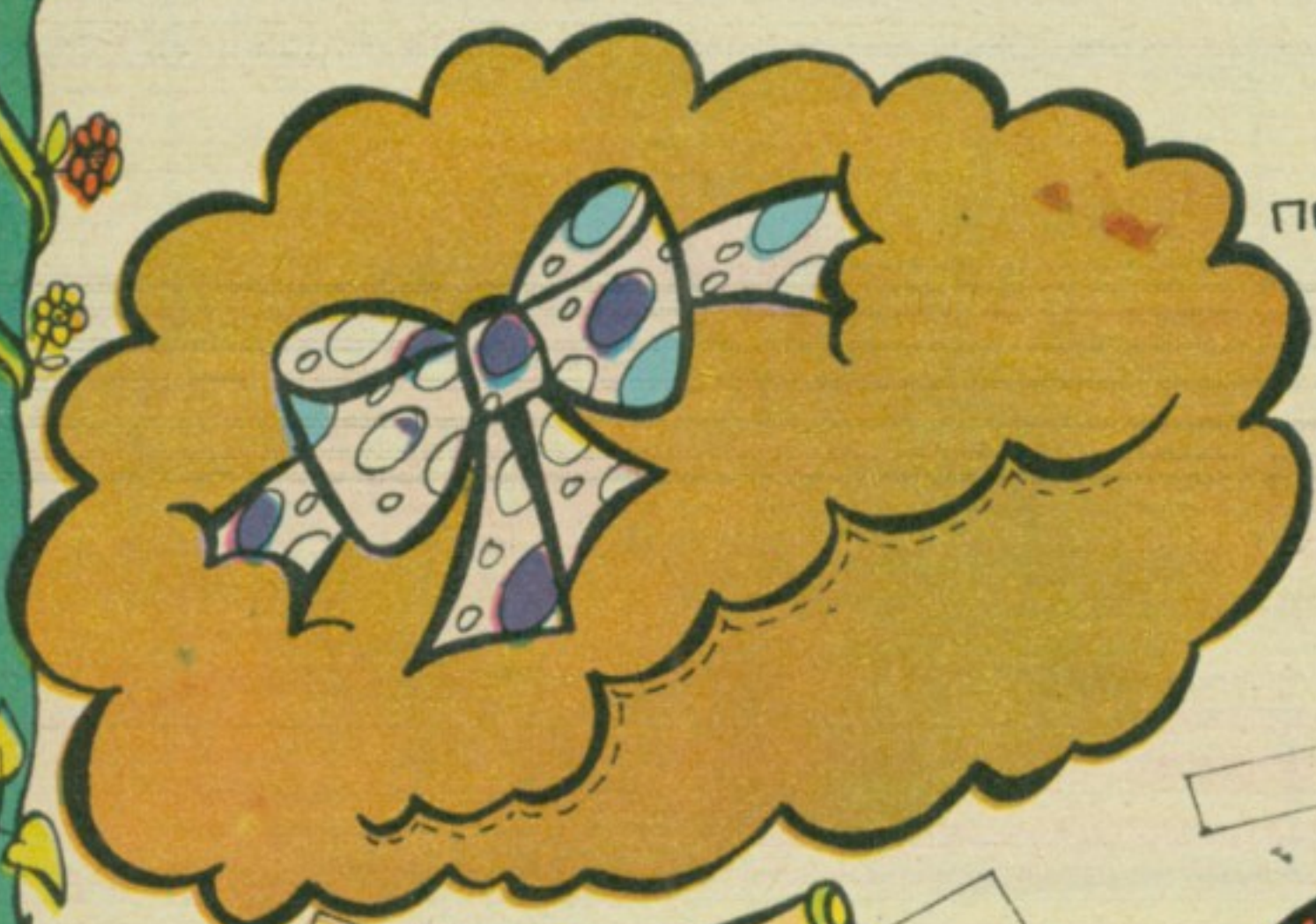
МАЈА у мајку

СВЕЧАНИ ШОРЦ

ХАЉИНА СА
ЈАКНОМ

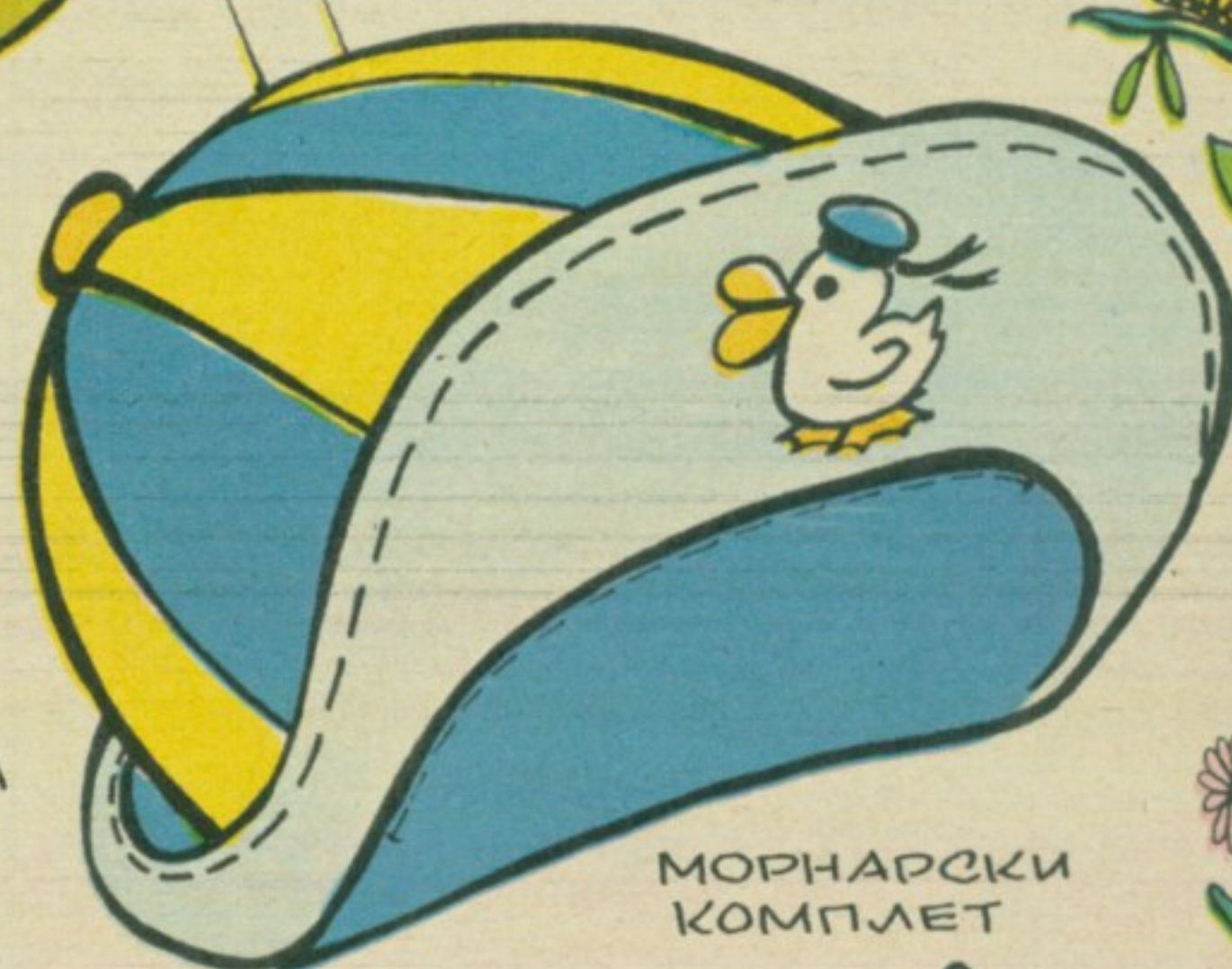

ПЕРИКА

МАРАМА

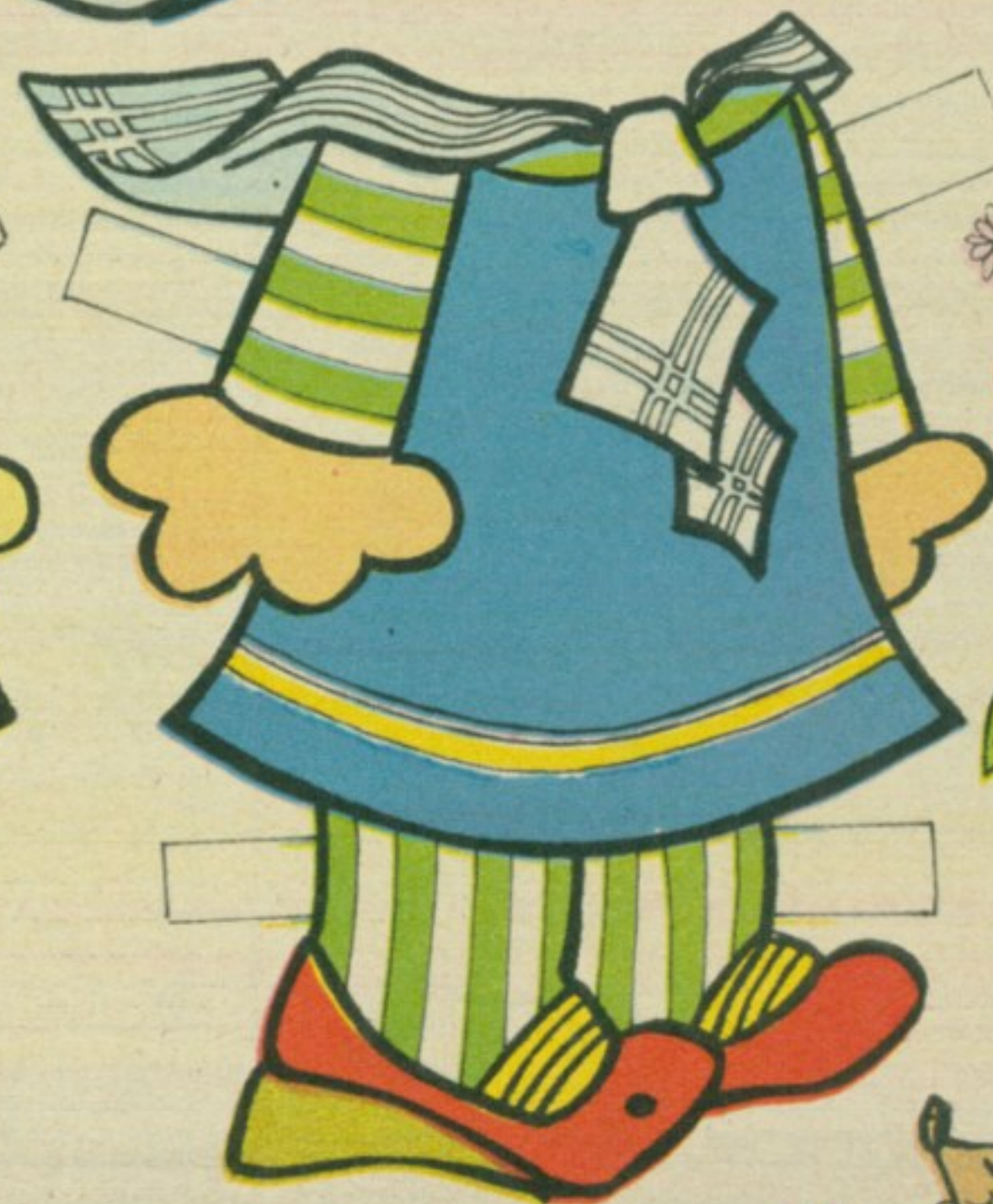
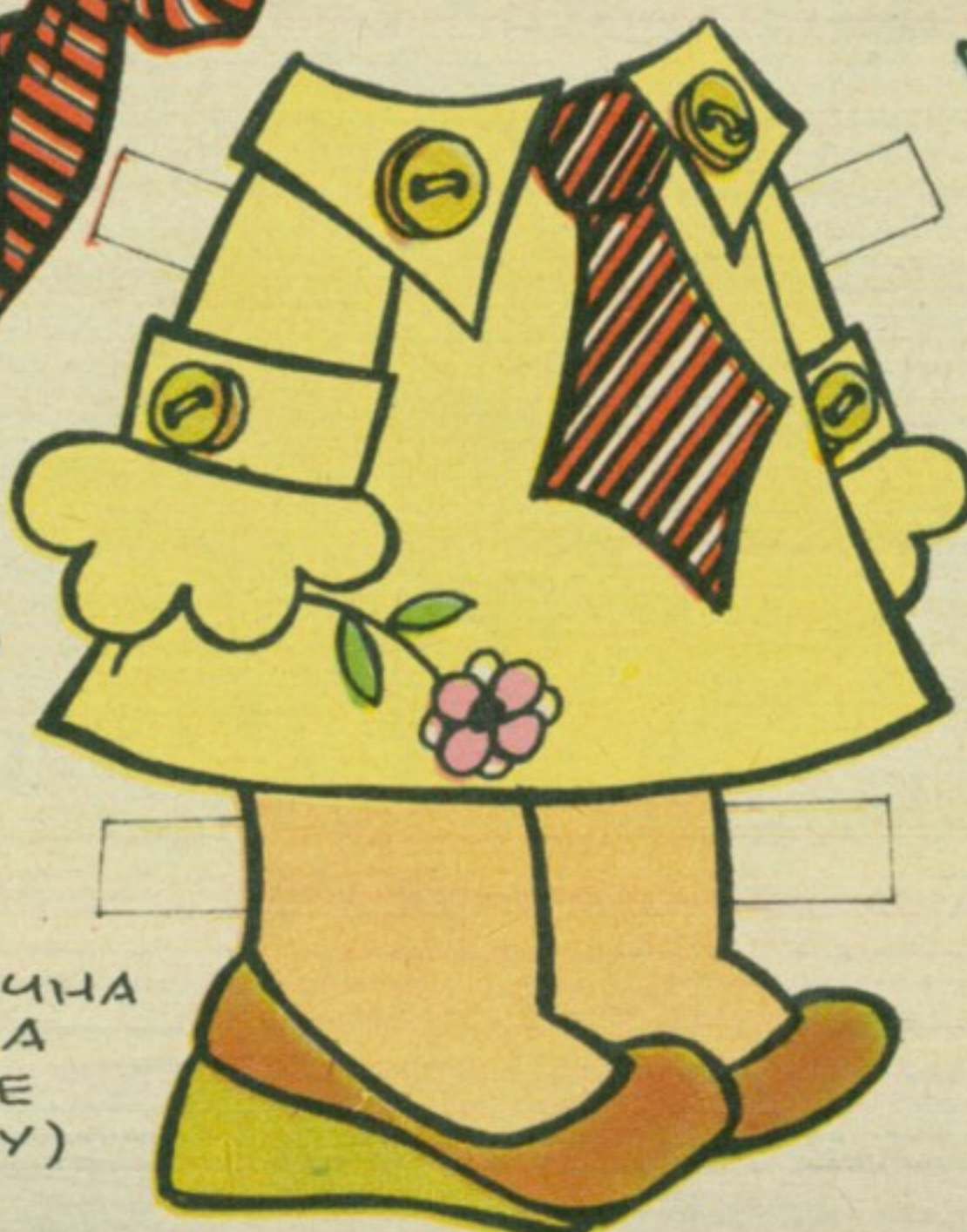
ЈЕДНОСТАВНА
ХАЉИНА СА
КРАВАТОМ

МОРНАРСКИ
КОМПЛЕТ

РОМАНТИЧНА
ХАЉИНА
(НОСИ СЕ
УЗ ПЕРИКУ)

РИП КИРБИ
ЈЕ УТВРДИО
ДА ЈЕ
ГЛУМИЦА
ЕЛИЗА ЛАМОН,
НЕСТАЛА ПРЕ
7 ГОДИНА,
ЖИВА?

ГЛЕ! НИСАМ
ЗНАО ДА ЈЕ
ЕЛИЗА ИГРАЛА
И У КРИМИ-
НАЛНИМ
ФИЛМО-
ВИМА!

ПОГЛЕДАЈ,
ДЕСМОН-
ДЕ! ОВО
БИ-
НАС
МОГЛО
ДОВЕС-
ТИ НА
ЕЛИ-
ЗИН
ТРАГ!

У ОВОЈ ФИЛМСКОЈ
УЛОЗИ ЕЛИЗИ СУ УЗЕЛИ
ОТИСКЕ ПРСТИЈУ...

У КИРБИЈЕВОЈ
ИСТРАЗИ, БИЋЕ ТО,
МОЖДА, ОДЛУЧУЈУ-
БИ ТРЕНУТАК...

НАДАМ СЕ
ДА СУ ОВЕ
ОТИСКЕ
СНИМИЛИ
И У
КРУПНОМ
ПЛАНУ!

ОДЛИЧНО! САД
БАР ИМАМО
НЕКУ
ПОЛАЗНУ
ТАЧКУ...

А АКО
ЛЕПА
ЕЛИЗА
НИЈЕ
ЛИ-
ЧНО
УПР-
ЈА-
ЛЈА
ПРСТЕ
У ТОЈ
СЦЕ-
НИ?

ОНА НИКАД НИЈЕ
КОРИСТИЛА ДУБ-
ЛЕРКЕ!
УСКРО
ЋЕМО
САЗНАТИ!

МОЛИМ ВАС
РОЏЕРА
ВОРЕНА,
ДИРЕКТО-
РА ФИЛМ-
СКОГ СТУ-
ДИЈА?

ИДУЋЕГ ДАНА, У ХОЛИВУДУ...

ЕВО УВЕ-
ЛИЧАНОГ
СНИМКА
КОЈИ СТЕ
ТРАЖИЛИ!
ТО СУ
ЗАСТА
ЕЛИЗИНИ
ОТИСЦИ!

ХВАЛА ВАМ! САД
ЈОШ ДА
ДОБИЈЕМО
ПОТ-
ВРДУ
ИЗ
ВА-
ШИНГ-
ТОНА...

НЕ, ДЕСМОНДЕ!
ОТИСЦИ СЕ МО-
ГУ ПРЕВЕСТИ
НА ЈЕЗИК
ШИФАРА И
ПОСЛАТИ
КАО
ТЕЛЕ-
ГРАМ!

МОРАТЕ
ЛИ ДА
СНИМКЕ
ОТИСАКА
ШАЉЕТЕ У
ВАШИНГ-
ТОН?

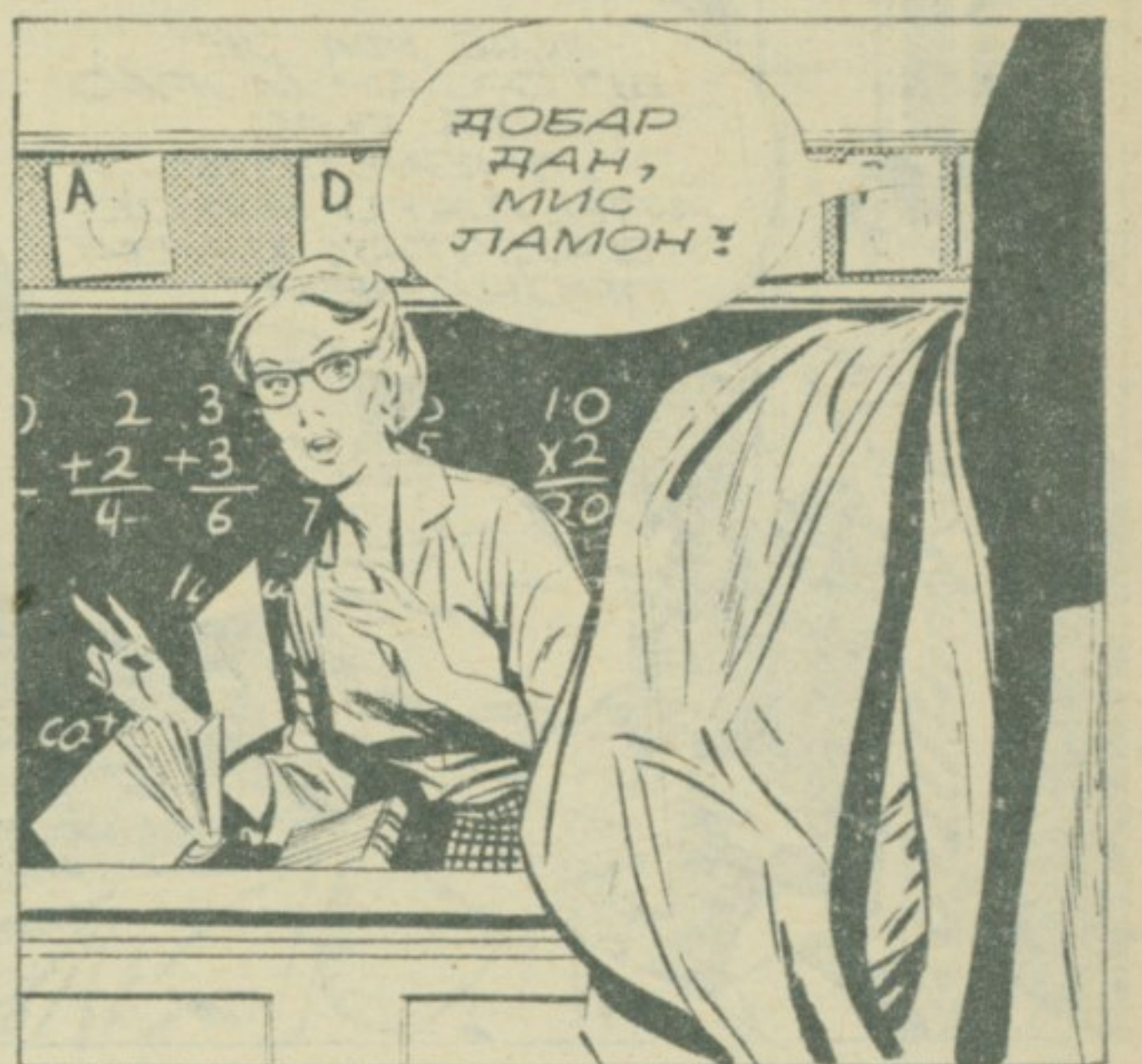
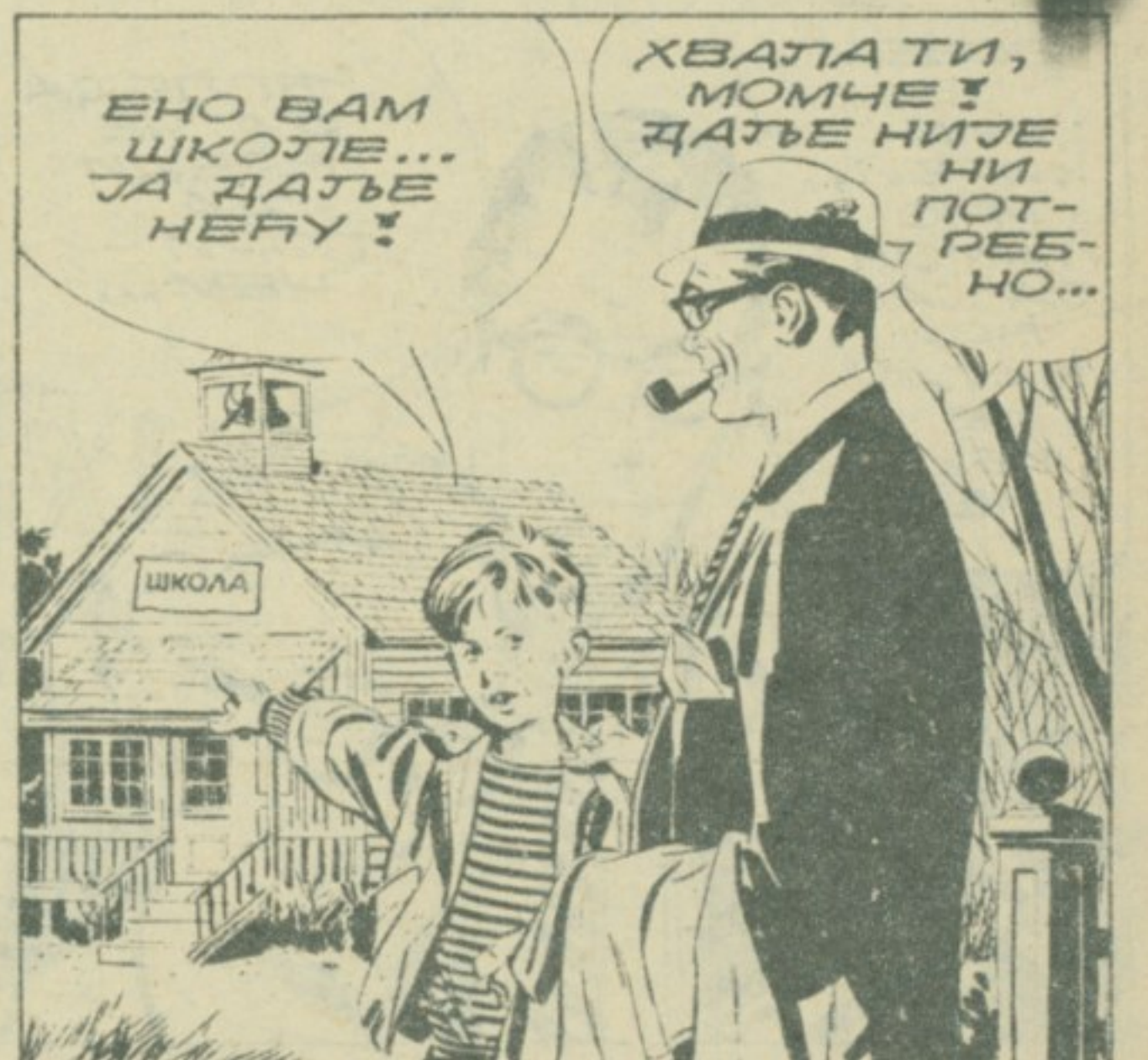
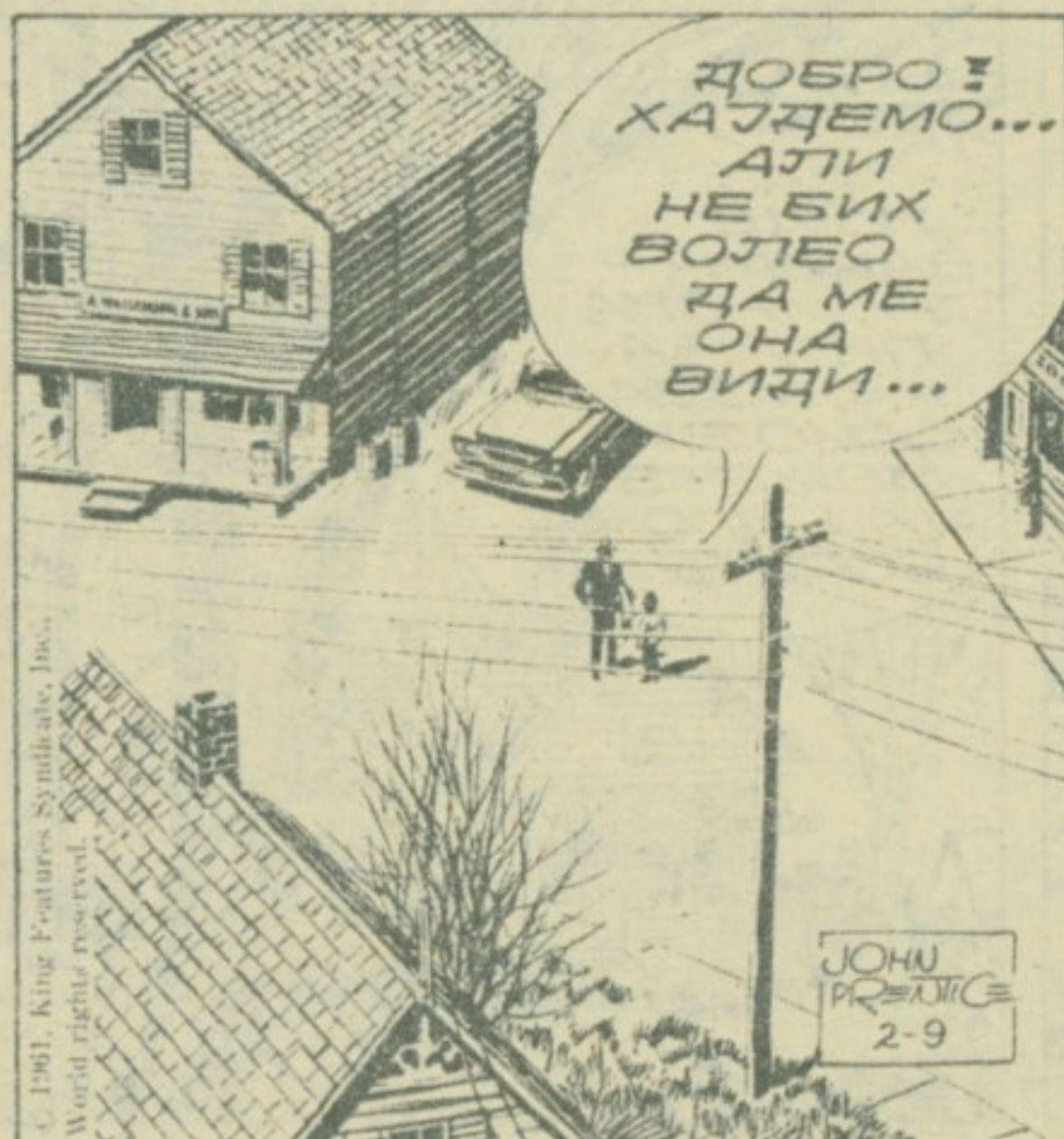
У ЦЕНТРАЛНОЈ КАРТОТЕ-
ЦИ У ВАШИНГТОНУ, ГДЕ
СЕ ЧУВАЈУ МИЛИОНИ
ОТИСАКА, ПРИМИЛИ СУ
КИРБИЈЕВ ТЕЛЕГРАМ И...

ДА, МИСТЕР
КИРБИ! СТИГАО
ЈЕ ЈЕДАН
ТЕЛЕГРАМ
ЗА ВАС!

ПРОСТО МЕ
ЈЕ СТРАХ
ДА ПОГЛЕ-
ДАМ...

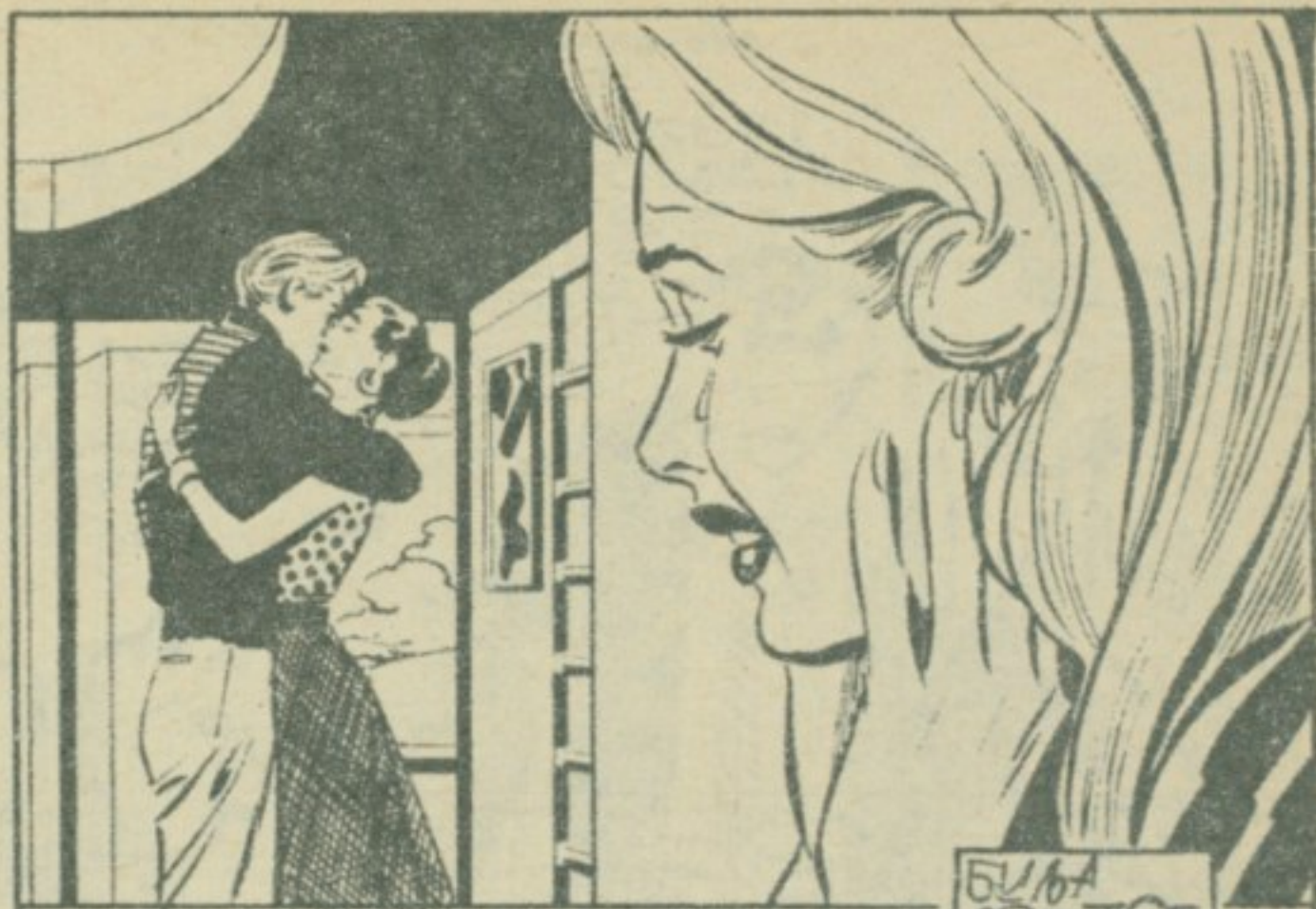
И ЕЛИЗА ЈЕ ПОЧЕЛА ДА ПРИЧА...

БИЛА САМ
ВЕРЕНА СА
СПИДОМ ХАРВЕ -
ТОМ И... ЛУДО
ЗАЉУБЉЕНА У
ЊЕГА!

РАЗУМЕМ
ВАС? НАСТА-
ВИТЕ,
МОЛИМ
ВАС?

„БИЛА САМ
ВЕОМА СРЕЋНА И
СПРЕМАЛА СЕ ЗА
ВЕНЧАЊЕ. А ОНДА,
ЈЕДНЕ ВЕЧЕРИ...”

©1951 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

БИЛА
РЕУТС
2-22

„ЗАТЕКЛА САМ
СПИДА У ЗАПРЈАЗУ
С ДРУГОМ? ТО МУ НИЈЕ
БИЛО ПРВИ ПУТ...”

„АЛИ, ТОГА
ПУТА У МЕНИ
СЕ СВЕ
СРУШИЛО?
НИСАМ ВИШЕ
МОГЛА ДА
СМИСЛИМ ТАЈ
ЛАЗНИ ЖИВОТ
У ХОЛИВУДУ...”

„СЕЈА САМ У
СВОЈА КОЛА И
ЈЕДНОСТАВНО
СЕ ОДВЕЗЛА.”

И
КУДА
СТЕ
ОТИШ-
ЛИ?

У ПУСТИЊУ?
ОДЛУЧИЛА
САМ ДА
УМРЕМ...

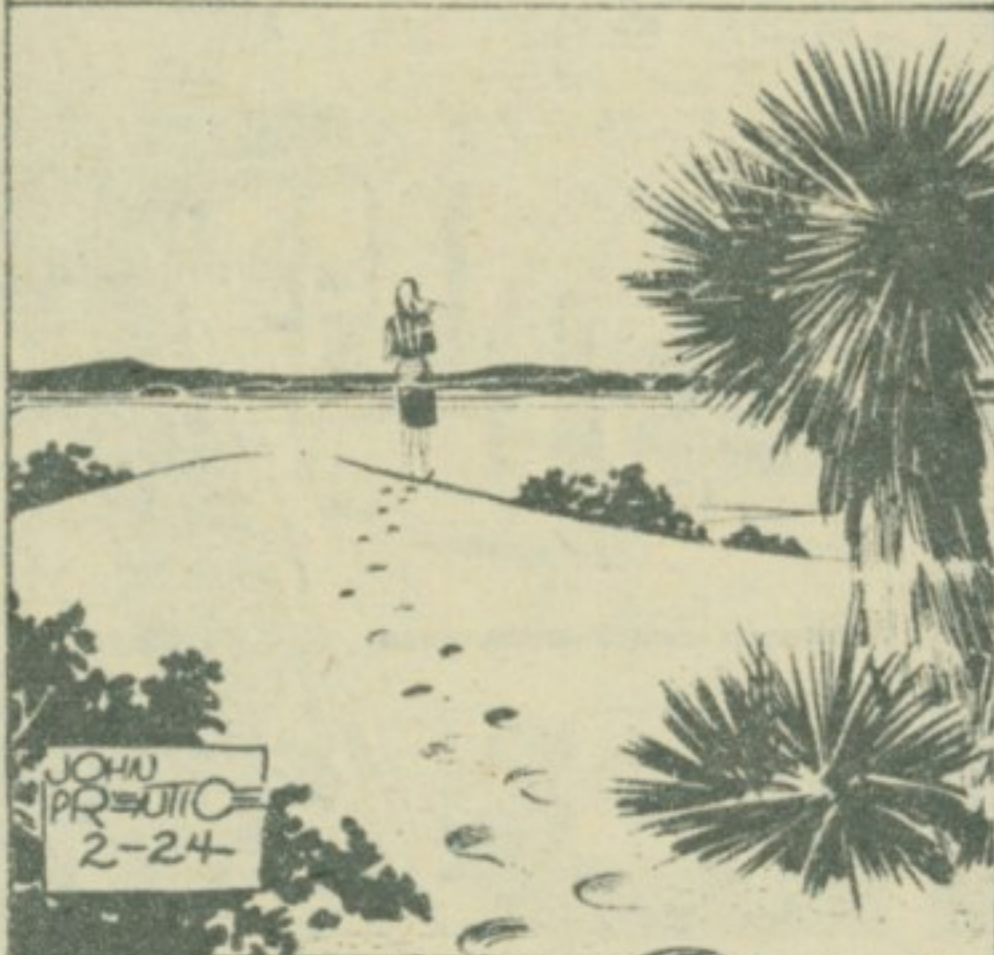
JOHN
REUTS
2-23

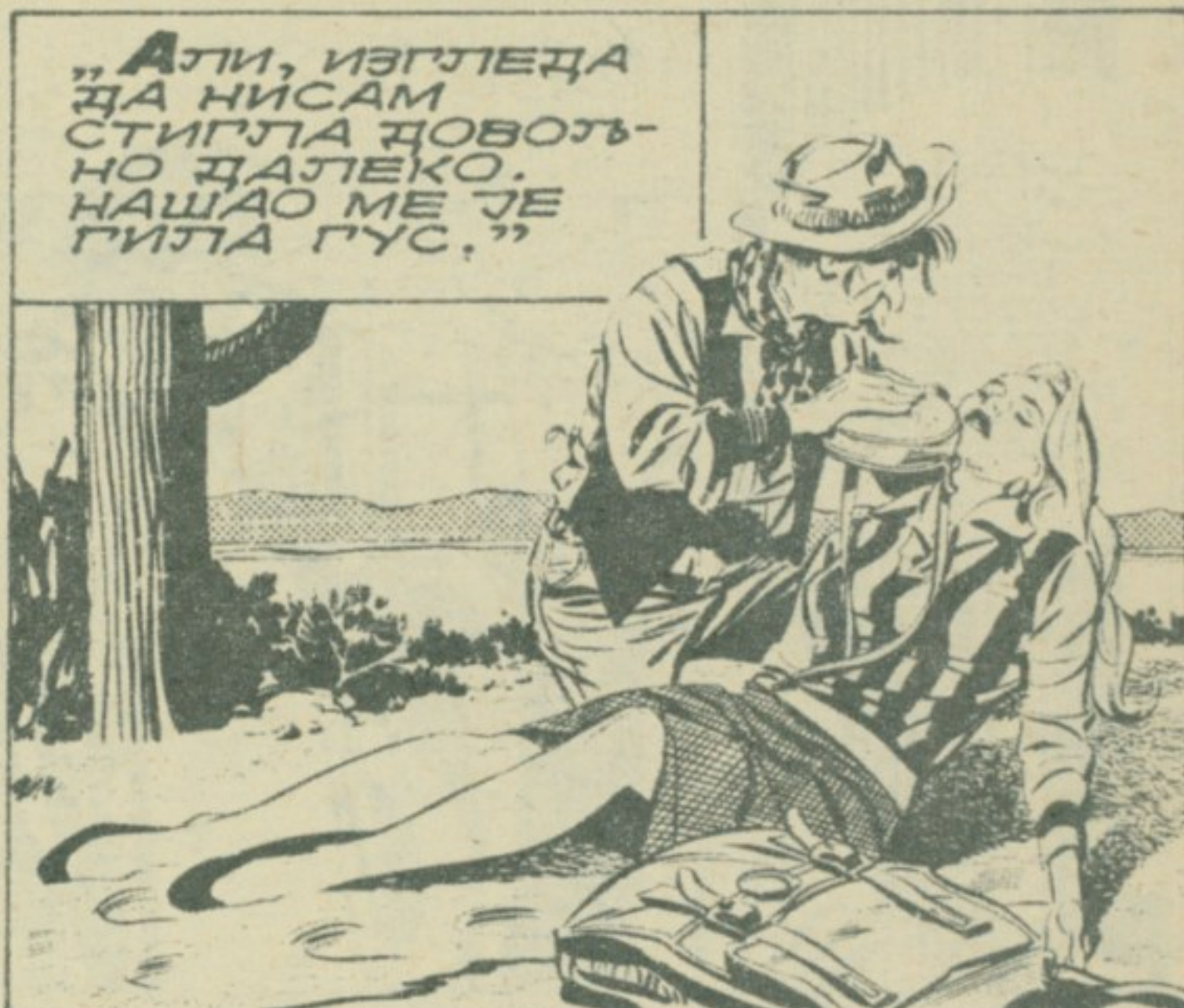
ЗАНИМ-
ЉИВО!
ЈОШ
НИКАД
НИСАМ
ЧУО ДА
ЈЕ НЕКО
ИЗАБРАО
ПУСТИЊУ
КАО
НАЧИН
САМО-
УБИ-
СТВА?

УЧИНИЛА
САМ ОНО
ШТО МИ
ЈЕ ПРВО
ПАЛО НА
ПАМЕТ...

„ОСТАВИЛА
САМ КОЛА И
НАСТАВИЛА ПЕШИ-
ЦЕ. ИШЛА САМ
САМО НАПРЕД...”

JOHN
REUTS
2-24

„АЛИ, ИЗГЛЕДА
ДА НИСАМ
СТИГЛА ДОВОЉ-
НО ДАЛЕКО.
НАШАО МЕ ЈЕ
ГИЛА ГУС.”

МОГ'О
БИХ
ДА ТЕ
ПОБЕДИМ
И ВЕЗАНИХ
ОЧИЈУ?

ЗА ТО
ВРЕМЕ...

НЕМОЈ
ДАТИ ЈА
ЗАТВОРИМ
ОЧИ?

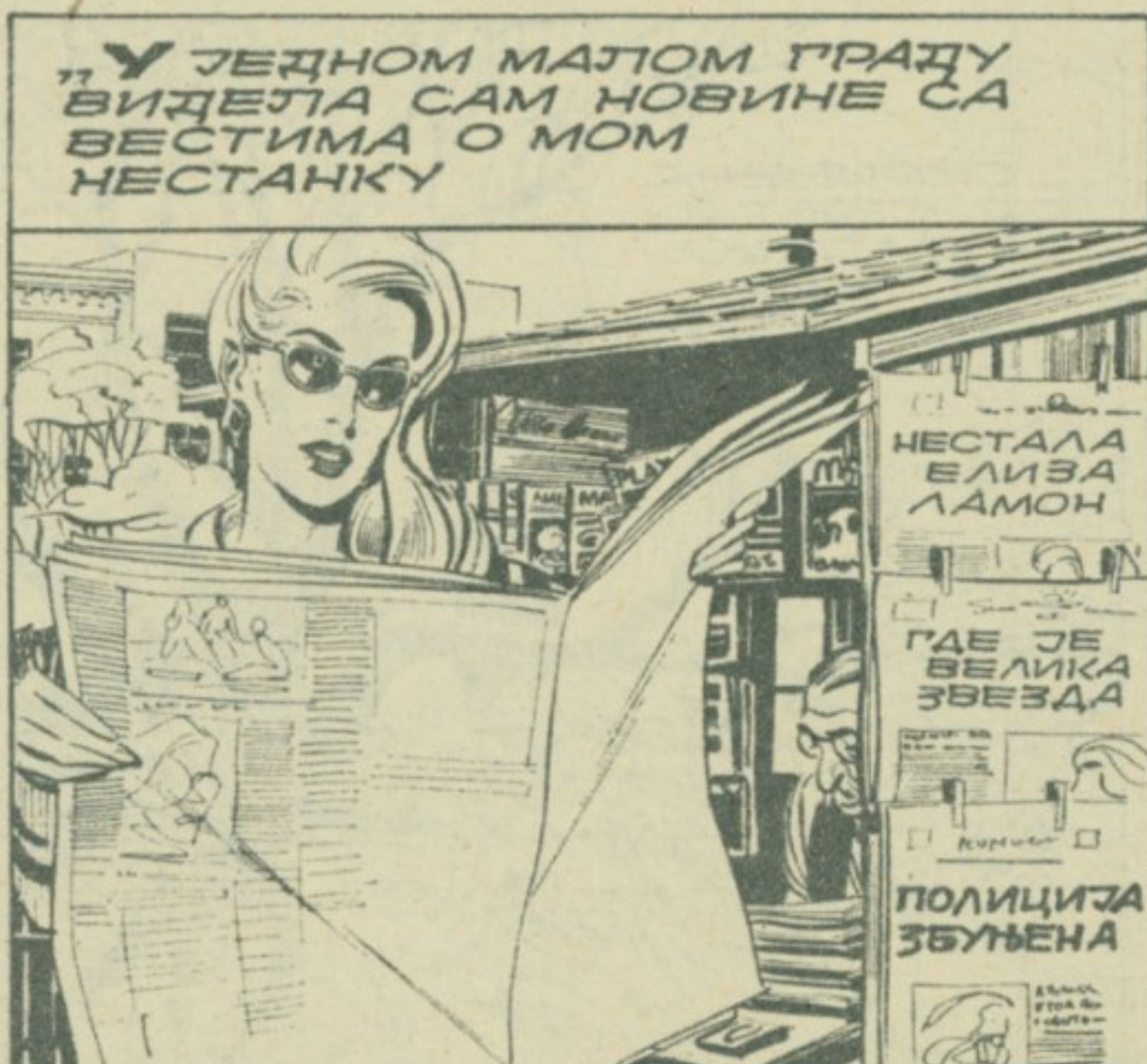
И ШТА
ЈЕ
ПОТОМ
БИЛО?

ПА...

JOHN
REUTS
2-25

КАД
САМ
СХВА-
ТИЛА
ДА МИ
ЈЕ ПРВИ
ПЛАН
ПРОПАО...
СМИСЛИ-
ЛА САМ
ДРУГИ...

А ШТА СЕ
ДОГОДИЛО
С ВАШОМ
ИМОВИНОМ?

УЛОЖИ-
ЛА САМ
НОВАЦ!
У НЕКУ
ПОСАД... И
СЕ... ИЗГУ-
БИЛА!

СПИД МОЖЕ
ДА ПРОГЛАСИ
ЕЛИЗУ ЛАМОН
МРТВОМ...
НЕ МАРИМ!
АЛИ,
НИ ПАРЕ
НЕФЕ
ДОБИ-
ТИ...

ЖЕЛИМ ДА
СЕ ВРАТИТЕ
И КАЖЕТЕ
ДА ОД МЕНЕ
НЕМА НИ ТРА-
ГА НИ ГЛАСА!
ДА МЕ
НИСТЕ
НАШЛИ!

JOHN
PRENTICE
3-3

ЗНАЧИ,
ТРЕБА ДА
КАЖЕМ
ДА НИСАМ
УСПЕО?

ДА!

ДОЗВОЛИ-
ТЕ МИ ДА
И ДАЉЕ
МИРНО ЖИ-
ВИМ ОВДЕ
ГДЕ МЕ НИКО
НЕ ЗНА КАО
БИВШУ
ЗВЕЗДУ?

ХМ...
МНОГО
ТРА-
ЖИТЕ
ОД
МЕ...
НЕ...

ВИ СТЕ
ПЛЕМЕНИТИ...
А МЕНИ
БИ ТО
ОГРОМНО
ЗНАЧИЛО!

JOHN
PRENTICE
3-4

РЕЦИМО
ДА
ПРИСТАНЕМ
НА ВАШ
ЗАХТЕВ...
ШТА ЋЕ
ОНДА
БИТИ?

ПА...
ЈЕДНО-
СТАВНО
ЋУ
ОСТАТИ
ОВДЕ...

... СКРИВЕНА
ОД СВЕТА
И ДАЉЕКО
ОД СВИХ
ИНТРИГА!

ЗАР
ТО
НИЈЕ
ОБИЧНО
БЕЖА-
ЊЕ ОД
ЖИВО-
ТА?

ЈА
САМО
ТО
ЖЕЛИМ!
МОЛИМ
ВАС!

JOHN
PRENTICE
3-6

УОСТА-
ЛОМ, ЗАР
ЈА
НА ТО
НЕМАМ
ПРАВО?
ТИМЕ
НИКОМ НЕ
ЧИНИМ
ЗЛО...

ОСИМ,
МОЖ-
ДА, СЕ-
БИ, СА-
МОЈ!

ЗАКОН
НЕФЕ БИТИ
ПРЕКРШЕН
А СПИД
ХАРВЕЈ НЕФЕ
ДОБИТИ ОЧЕ-
КИВАНИ НО-
ВАЦ! ЗАТО...
УЧИНИЋУ
ОНАКО
КАКО ТРА-
ЖИТЕ, МИС
ЛАМОН!

JOHN
PRENTICE
3-7

МОГУ БАШ
И ДА УНИШТИМ
СВЕ БЕЛЕШКЕ
ВЕЗАНЕ ЗА
СТУЧАЈ
ЛАМОН?
ВИШЕ МИ
НЕЋЕ БИТИ
ПОТРЕБНЕ?

АКО ЕЛИЗА
ЖЕЛИ ДА
ОСТАНЕ
СКРИВЕНА
ОД СВЕТА...
ТО ЈЕ ЊЕНО
ПРАВО? НЕ-
ЋЕ МИ БИТИ
ПРИЈАТНО
ДА ПРИ-
ЗНАМ
НЕУСПЕХ...

JOHN
PRELUTIC
3-13

ЗА
СРЕЋАН
ПУТ,
ПРИЈА-
ТЕЉУ?
ТВОЈ
ГАЗДА ЈЕ
СИЛА...

КАО
ПРАВИ
ЦЕН-
ТЛ-
МЕН...
МОРАО
ЈЕ ТА-
КО ДА
ПОСТУ-
ПИ?

ЗНАЧИ...
НАС
ТРОЈИЦА
ЈЕДИНИ
ЗНАМО
ДА МИС
ЛАМОН
НИЈЕ
МРТ-
ВА?

И НИКО
ДРУГИ
НЕЋЕ
НИ
САЗНА-
ТИ...

СКИДАМ
КАПУ
МИСТЕР
КИРБИТУ?
ЗАИСТА
ИМА
ВЕЛИКО
СРЦЕ...

НЕ МАРИ ОН ШТО
ЋЕ ИЗГУБИТИ
10 000 ДОЛАРА,
АЛИ И УГЛЕД
ЋЕ МУ БИТИ
ОКРЊЕН...

У
ПРАВУ
СИ?
СМЕЈАЋЕ
МУ СЕ
КАО
ЧО-
ПОР-
ХИЈЕ-
НА...

JOHN
PRELUTIC
3-14

И ЕЛИЗА ЈЕ
РАЗМИШЉАЛА
О КИРБИТУ...

МОГУ
БАР У
СВОЈ
ДНЕВНИК
ДА ЗАПИШЕМ
ДА ЈЕ
МИСТЕР
КИРБИ
ПРИСТАО ДА
ЗАБОРАВИ
ДА МЕ ЈЕ
НАШАО...

ЧУВАЈ
ГОСПОДАРА?
БОЈЕР
НЕ-
ЋЕШ
НА-
БИ?

НИКАД
НИСАМ
НИ НАМЕ-
РАВАО
ДА
ТРА-
ЖИМ
ДРУ-
ГОГ?

ЈОШ НЕМА
ВЕСТИ ОД
КИРБИЈА?
ЗНАО САМ
ДА НИШТА
НЕЋЕ
ОТКРИТИ...

JOHN
PRELUTIC
3-15

СВЕ
ЈЕ
СПРЕМ-
НО
ЗА
ПУТУ
ЊУЈОРК?

ОДЛИЧНО,
ДЕСМОНДЕ?
САМО ДА ЗНАШ...
НЕ ЖУРИ МИ
СЕ
ДА
ТАМО
СТИГ-
НЕМ...

ДО
ВИБЕЊА?
И НАВРАТИТЕ
ПОНЕКАД У
МОЈ
ПУСТИЊСКИ
ДОМ...

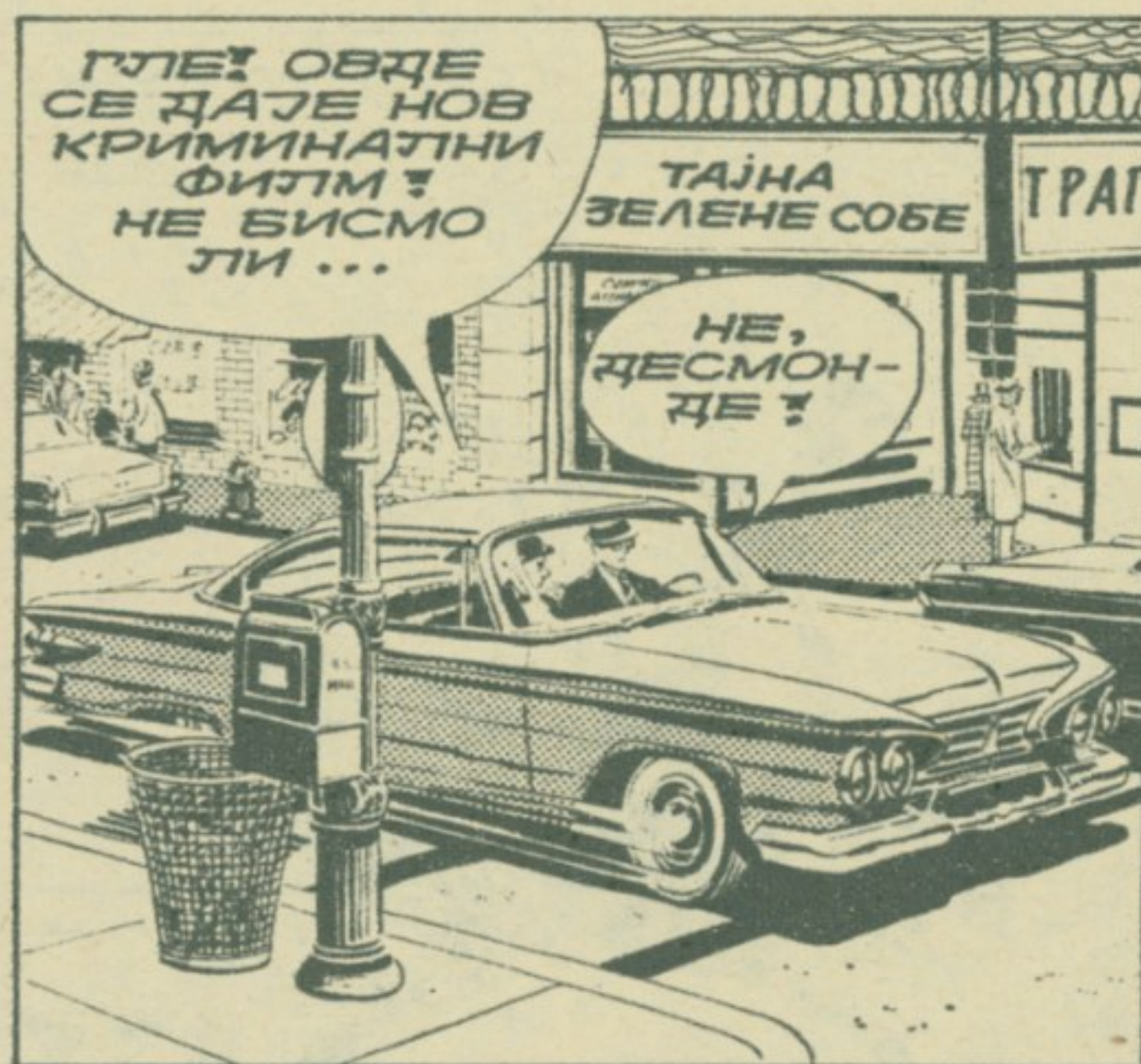
ЗБОГОМ,
ГИЛА?
СКОРО НИСАМ
СРЕО
ЧОВЕКА
КАО
ШТО
СТЕ
ВИ?

ЕЛИЗА ЈЕ ПОСМАТРА-
ЛА ЊИХОВ
ОДЛАЗАК...

ЧУДНО
СЕ
ОСЕЋАМ...
ОДЛАЗИ
ПОСЛЕДЊА
ВЕЗА С
ПРОШ-
ЛОШЋУ...

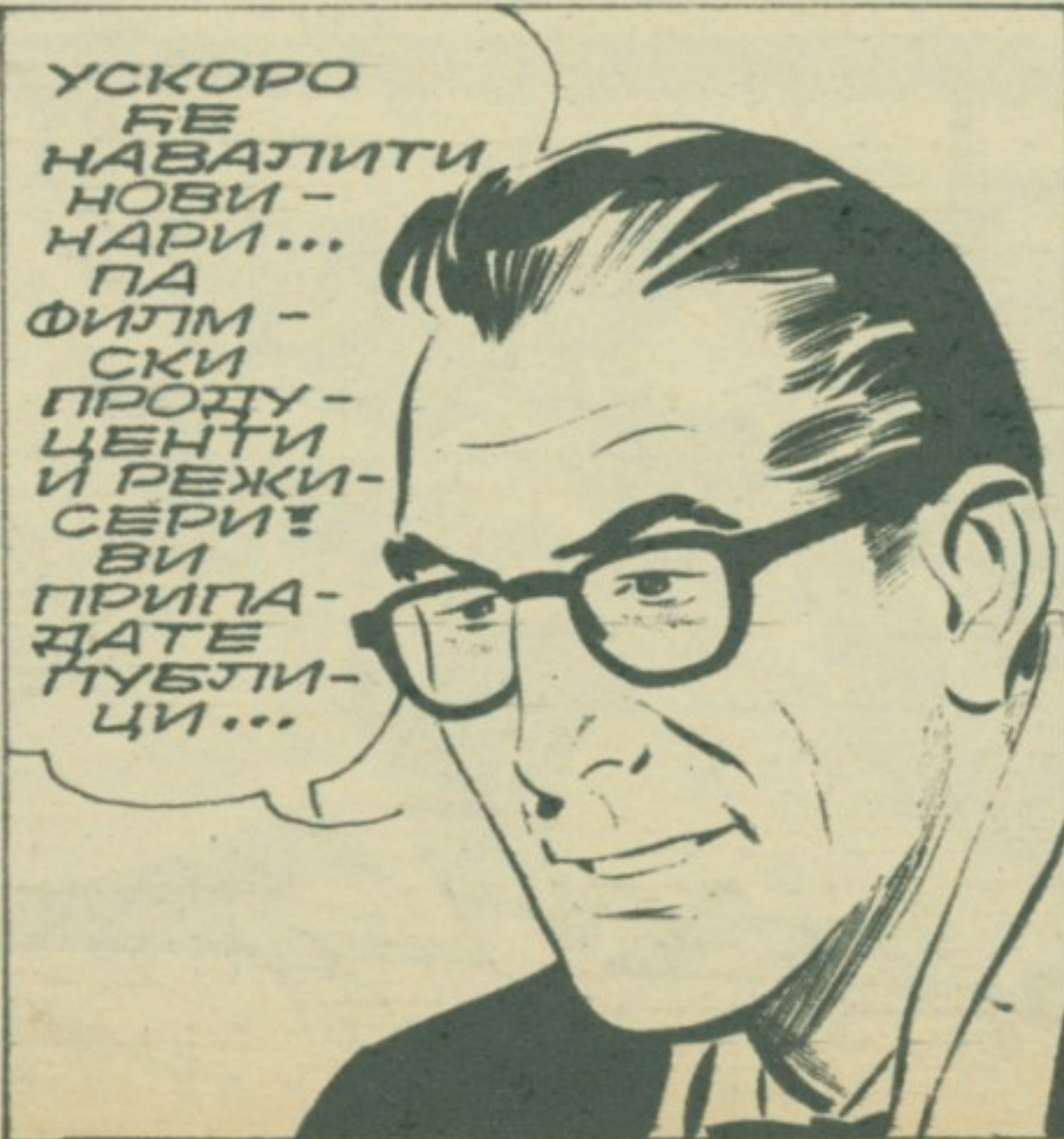
JOHN
PRELUTIC
3-16

МАЛИ РАДОЗИЦА И ЈОШ ТРОЈИЦА

НОБ. ЧИТАВА
КАСАБА СПАВА.
САМО СВЕТЛЕ ПЕН-
ЦЕРИ НА ВИСОКОЈ
КУЛИ АЛИЛ-БЕГА.
ТО ТУРСКЕ ПОГЛА-
ВИЦЕ ВЕБАЈУ
КАКО ДА СЕ
ОСЛОБОДЕ МАЛОГ
РАДОЗИЦЕ И
ЊЕГОВЕ
ДРУЖИНЕ.

КАЖИТЕ
ДРАГИЧКА,
АЛИЛ-БЕЖЕ!
ИМАМ ПЛАН
КАКО ДА СЕ
ОСЛОБОДИМО
МАЛОГ РАДОЗИ-
ЦЕ, СТАРИНЕ
НОВАКА,
ДЕЛИ-РАДИВОЈА
И ГРУЈА
НОВАКОВИЋА!

И МЕНИ СЕ, ВАЈА,
ТА ДРУЖИНА
ПОПЕЛА НА ГЛАВУ.
ОВЕ ГОДИНЕ СУ ВЕГ
ОПЉАЧКАЛИ
ТРИ КАРАВАНА
У РОМА-
НИЈИ!

ЈОК,
ВАЈА!
ВИШЕ
НЕБЕ!

НЕ
ЗНАЈУЋИ
ЗА НОВУ
ОПАСНОСТ
ХАЏДУЦИ
ИГРАЈУ
„ЖИКИНО
КОЛО“ У
РОМАНИЈИ

ОПА-
ЦУПА!
ОП! ОП!
ОП!

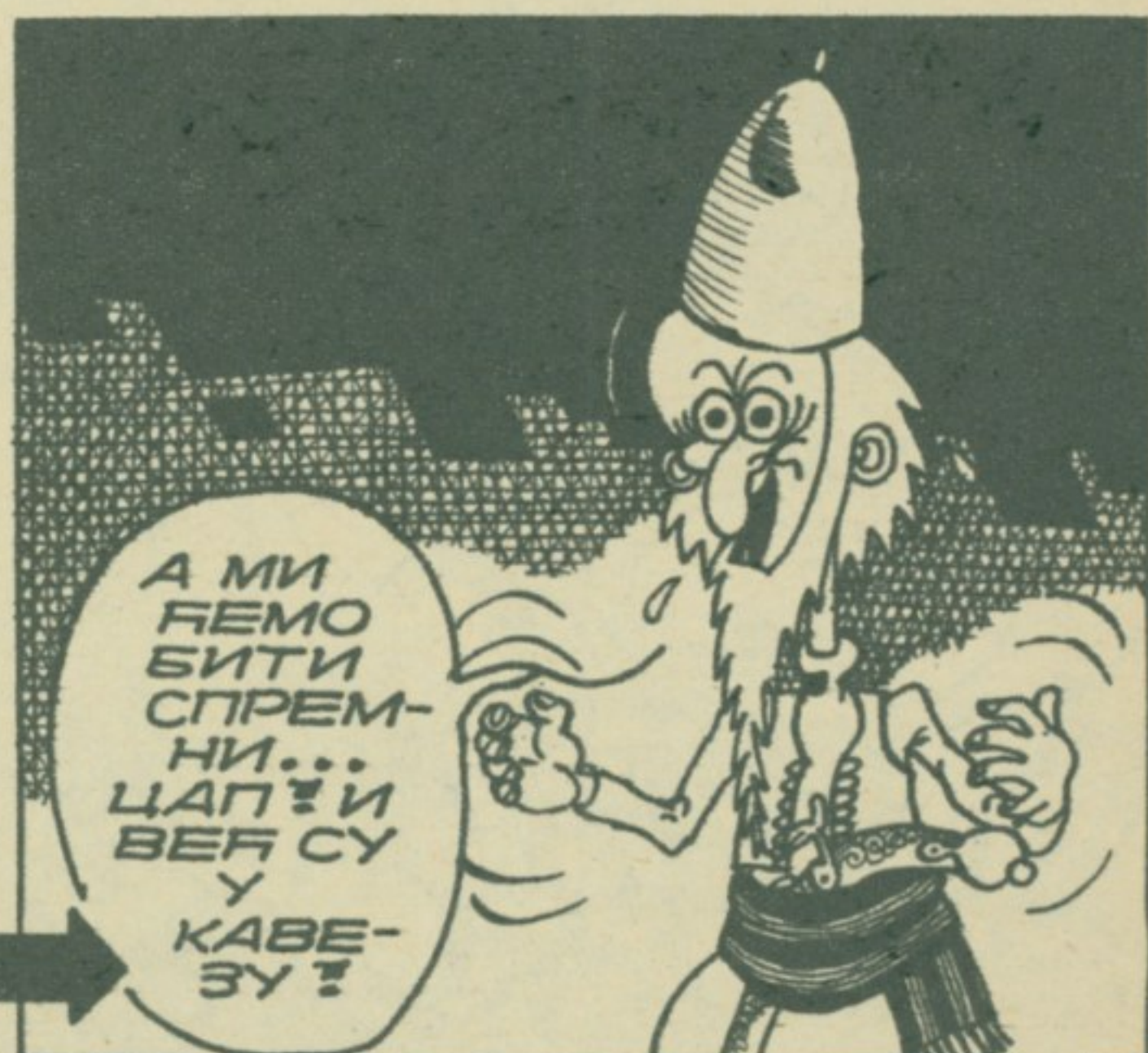
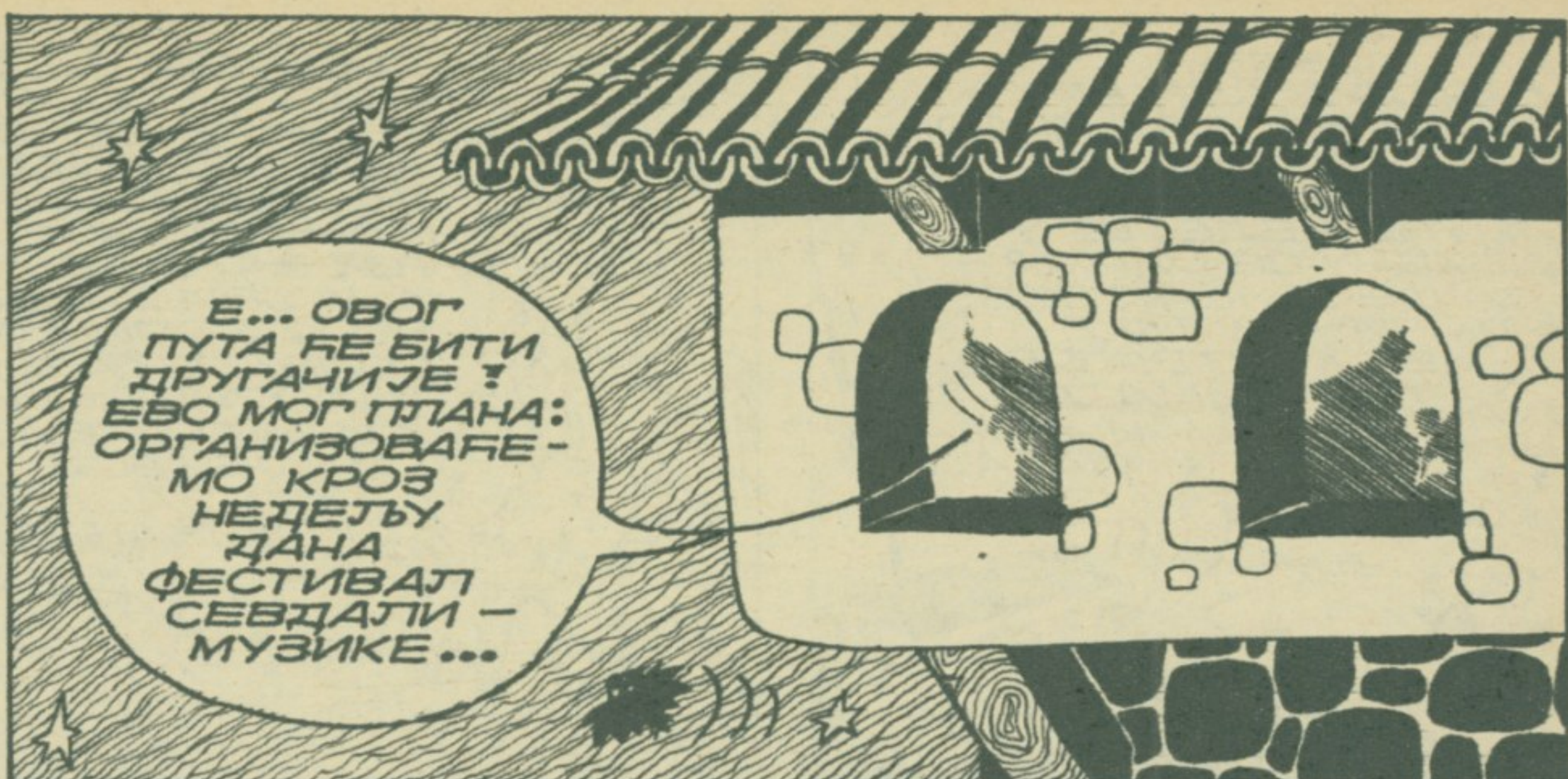
ДЕЛИ-РАДИВОЈЕ

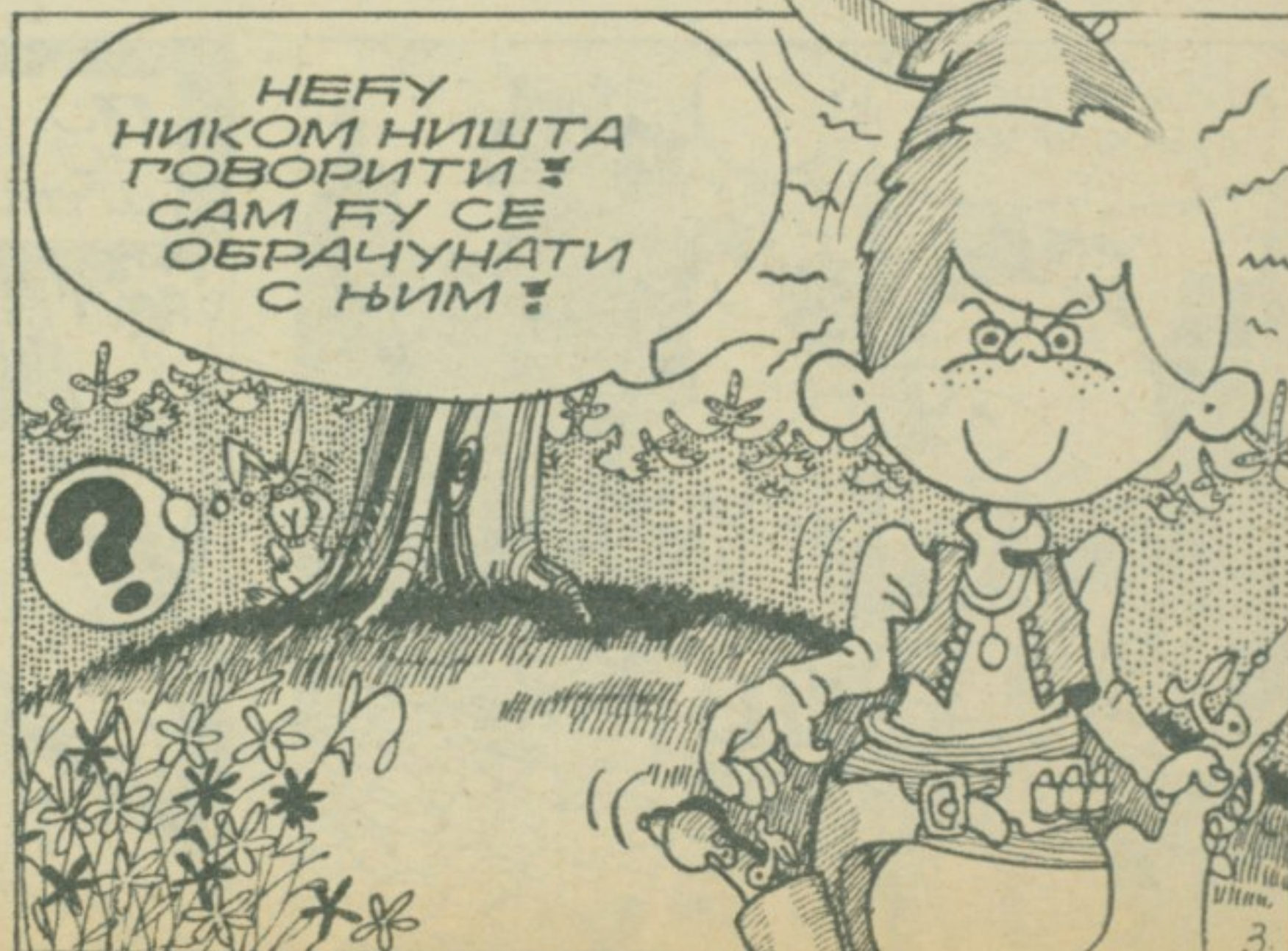
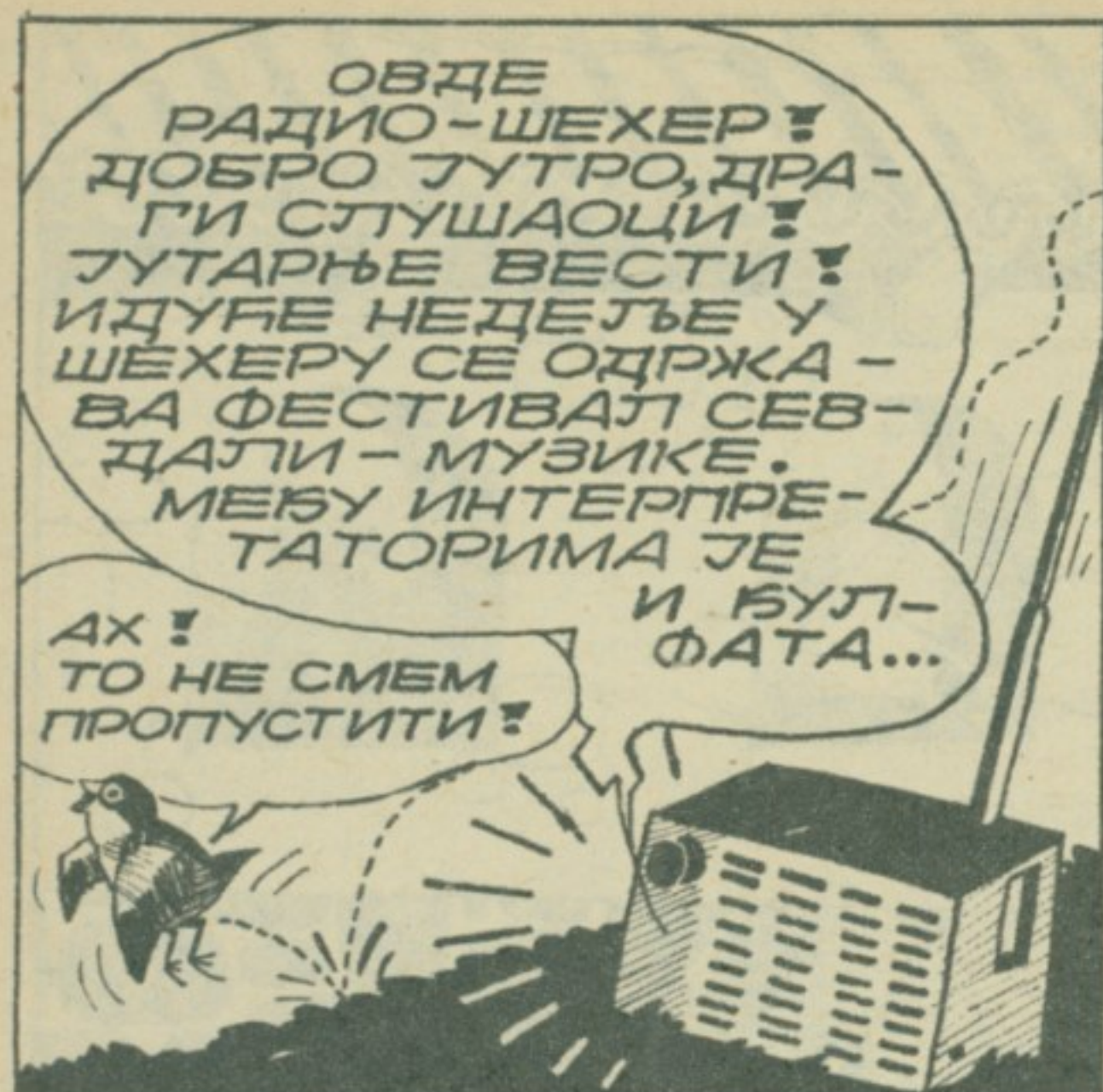
НОВАКОВИЋ ГРУЈО

МАЛИ РАДОЗИЦА

СТАРИНА НОВАК

ДРУМОМ ЈЕЗДИ ЦРНИ
АРАПИНЕ АЛИ НЕ СЛУТИ
ШТА МУ СЕ СПРЕМА ...

ПОЖУРИ ДА СТИГНЕ-
МО ОНОГ ЦРНОГ ЧИКУ
ПА БУ ТИ ПОКЛО-
НИТИ ЊЕГОВУ
КАПУ?

ЦАБА ТИ И КАПА И ШУБА-
РА? НЕ ШИБАЈ ТИ МЕНЕ
ТОЛИКО КОРБАЧЕМ...
А НАЈБОЉЕ БИ БИЛО,
И ЗА ТЕБЕ И ЗА МЕНЕ, ДА
КУПИШ БИЦИКЛ ПА ВОЗИ
КУД ТЕ ОЧИ ВОДЕ?

СТАНИ
МАЛО,
НЕЗНАНА
ДЕЛИЈО!
СЈАШИ, МОРЕ,
МЕГДАН ДА
ДЕЛИМО!

А ТИ, СТАРИ,
КУПИ СВОЈЕ КРПИ-
ЦЕ И БРИШИ ОДАВ-
ДЕ? ИЛИ МОЖДА
И ТИ ЖЕЛИШ
ДА ДЕЛИШ
МЕГДАН?

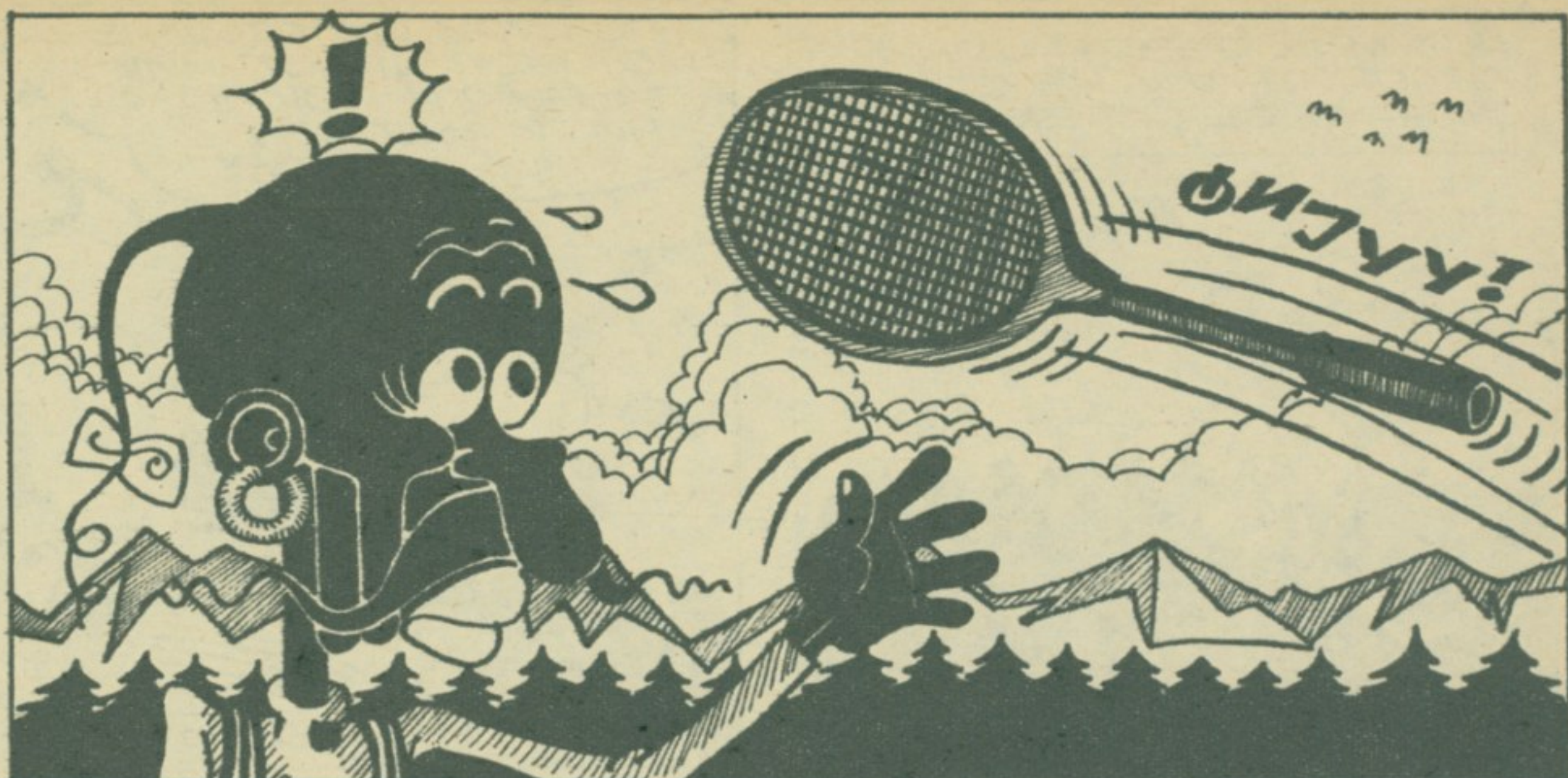
„ПРЕПАДЕ СЕ
СЛУГА МУ ХАСАНЕ,
ПЛЕГНИ ДАДЕ, ПА
БЕЖАТИ СТАДЕ“.

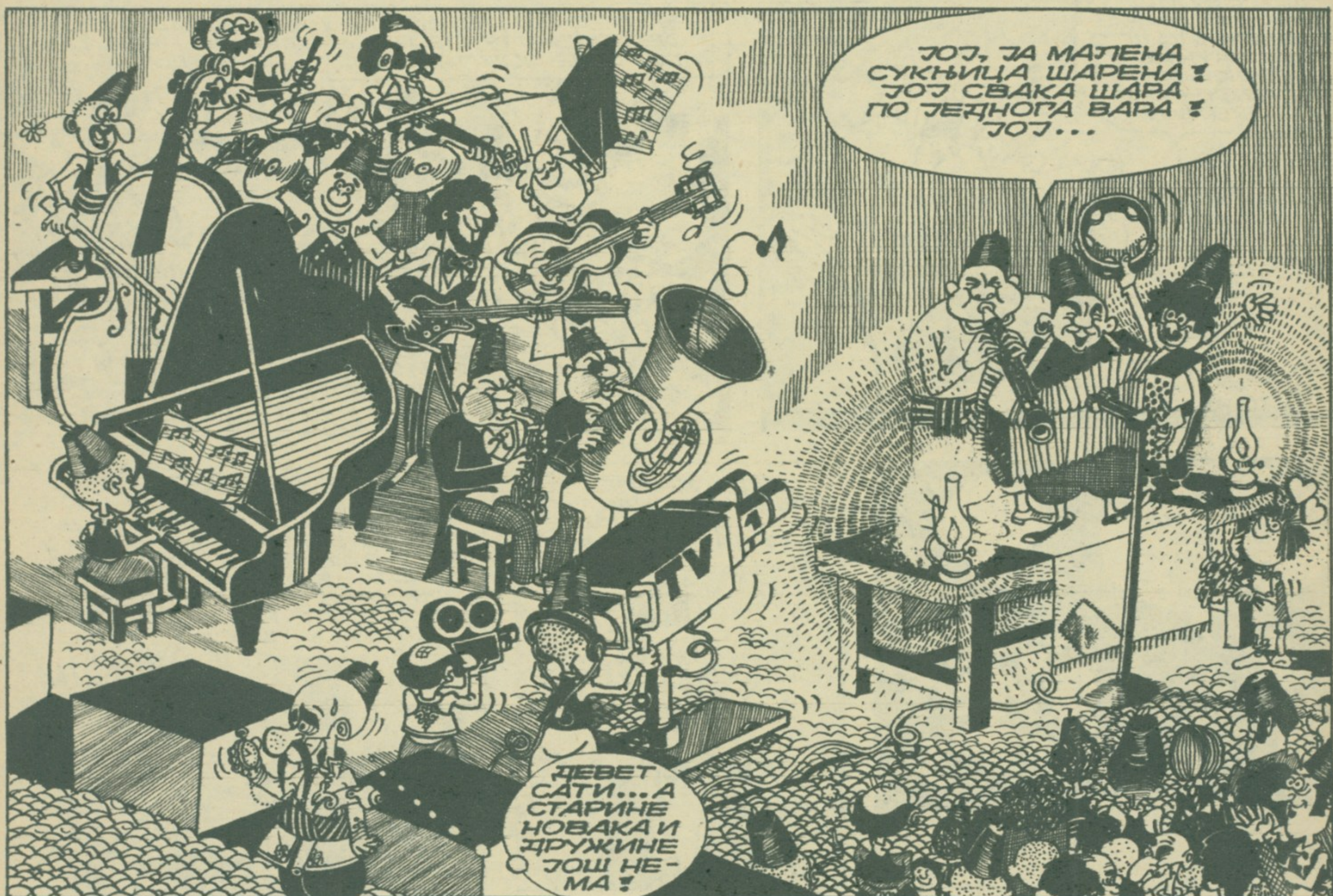

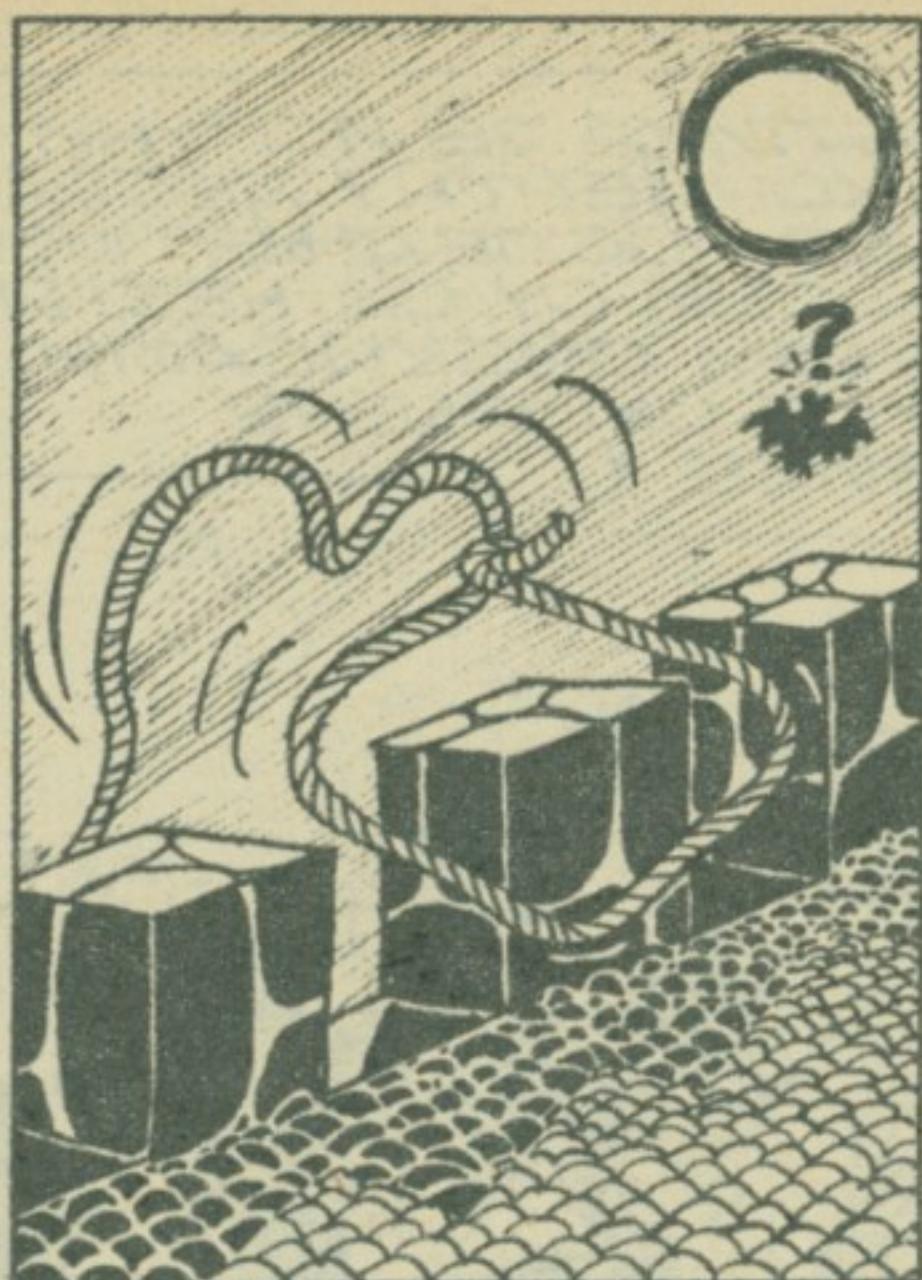
ПРИЧЕКАЈ, МАЛО
ЦРНИ АРАПИНЕ!
С ТОМ САБЉОМ БИ И
МОЈА БАБА ЗНАЛА
МЕГДАН ДЕЛИТИ...

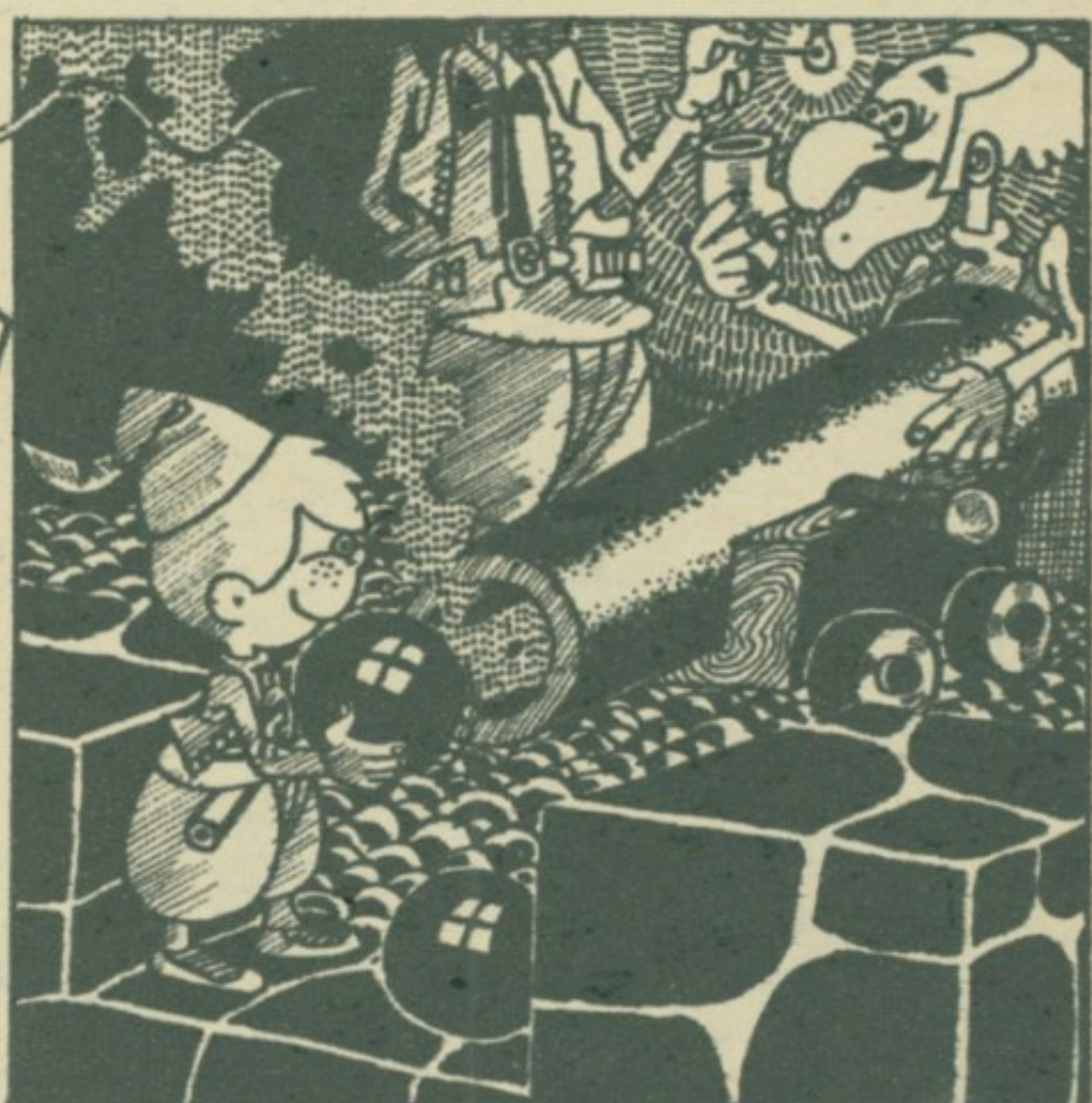
ШТА
САМ
ТИ ЈА,
ЗАБОГА,
КРИВ?

НУЛАХ

НА НОВОЈ ПЛАНЕТИ

ЧЗОРЦИ БРИТЕНИЈУМА НА БРОДУ НУЛАХ ПРОУЗРОКОВАЛИ СУ ЧИТАВ НИЗ НЕУГОДНОСТИ. ПОЛ ЈЕ ПОКУШАО ДА ИЗБАЦИ БРИТЕНИЈУМИ... ОСТАО ЈЕ САМ У КОСМОСУ!

АКО ПОКУШАМО ДА СПАСЕМО ПОЛА... ОПЕТ ЂЕМО ПРИВУКИ БРИТЕНИЈУМ!

ЗНАМ! АЛИ, МОРА ДА ПОСТОЈИ НЕКИ НАЧИН! МОДУЛ ЈЕ МАЊИ ОД БРОДА... МОЖДА ЊЕГОВО МАГ. НЕТНО ПОЉЕ...

ТАКО ЈЕ! ПОКУШАЈМО!

ЕНО ГА, ГРЕГ!

ТАЧНО ЈЕ! ПОКУШАЈУ ДА ГА МОДУЛОМ САЧЕКАМ НА ЊЕГОВОЈ ТРАЈЕКТОРИЈИ И...

ОБУКАВШИ КОСМИЧКО ОДЕЛО, ГРЕГ ЈЕ ИЗИШАО ИЗ МОДУЛА ПРЕПУСТИВШИ УПРАВЉАЊЕ ДОКТОРУ ПИРСУ...

ПРСТИ СУ ИМ СЕ ДОДИРНУЛИ...

ТРЕБАЛО БИ ДА ТЕ ИЗВЕДЕМ ПРЕД ВОЈНИ СУД... АЛ' ИПАК... ХВАЛА ТИ, ГРЕГ!

ПО НОВО У ПИЛОТСКОЈ КАБИНИ...

КАД ЂЕМО МОЌИ ДА ПО НОВО УСПОСТАВИМО ВЕЗУ СА ЗЕМЉОМ?

МИСЛИМ КРОЗ ДВА ЧАСА! ПРЕ НЕ!

МОРАМО ИХ ОБАВЕСТИТИ О БРИТЕНИЈУМУ КОЈИ ЈЕ ОСТАО ДА ЛЕБДИ У СВЕМИРУ! МОГАО БИ СЕ СУДАРТИ СА СУНЦЕМ НЕКОГ ДРУГОГ СИСТЕМА! СА ЗЕМЉЕ ТРЕБА ДА НАМ КАЖУ ШТА ДА УРАДИМО С ЊИМ!

КАСНИЈЕ, НА КОСМОДРОМУ...

...СТАЊЕ ЈЕ ТАКВО, ПРОФЕСОРЕ БРИЈАНЕ! ВИ СТЕ СТРУЧЊАК... ШТА ПРЕДЛАЖЕТЕ?

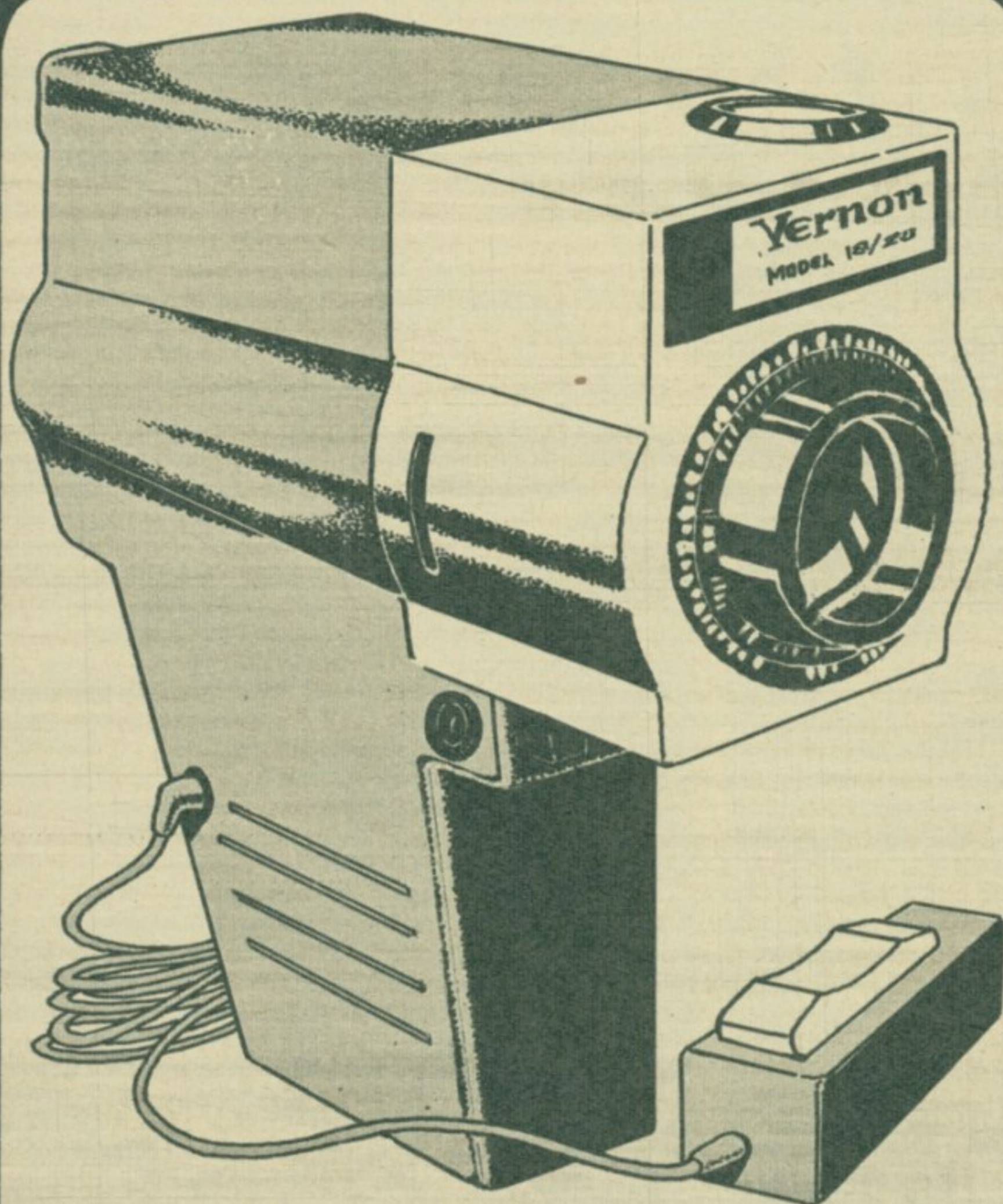

ВОЛЕО БИХ КАД БИСМО МОГЛИ ДА ТАЈ БРИТЕНИЈУМ ДОПРЕМИМО НА ЗЕМЉУ... А ПРЕДЛОГА НЕМАМ...

ИДУЌИ НАСТАВАК: ЕКСПЛОЗИЈА У СВЕМИРУ!

cinephoto

Експорт-импорт 11001 БЕОГРАД, Француска 12,
Поштански фах 679, телефон: 339-840
Жиро-рачун 608-1-1057-6.

ПОВОЉНА ПРИЛИКА ЗА ЧИТАОЦЕ
„ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“

**ПОТПУНО АВТОМАТИЗОВАНА
ЈАПАНСКА ФЛАНСКА КАМЕРА**

»ВЕРНОН«!

Потребно је само ставити филм и батерије у камеру,
подесити дугме за осетљивост филма и — снимати!
Добар рад камере и лепу слику вам омогућају:

- Објектив Вернон Фл. 8, 13 мм са универзалним фокусом
- Снимање филмом од 8 мм брзином од 16 кадрата у секунди
- Погон на струју (4 мале батерије од 1,5 V)
- Светломер који аутоматски подешава отвор бленде
- Снимање са даљинским управљачем.

cinephoto

НАРУЧБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем кино камеру ВЕРНОН 2 x 8 мм

1. ЗА ГОТОВО — по цени од 452 динара који ћу износ платити поштару кад ми камеру донесе. Уз камеру добијам 1 црно-бели филм (за камеру) и 4 батерије за погон — као поклон.
2. НА КРЕДИТ по цени од 452 динара који износ ћу уплатити у три месечне рате. Прву рату 152 динара платићу поштару кад примим камеру (поузећем).

Име и презиме _____

Пошт. број и место _____

Улица и број _____

Установа или предузеће где је купац запослен _____

(Потпис купца)

Број л. карте _____

(Овера са печатом о запослењу —
пензионери прилажу последњи исечак
од пензије)

СУП _____

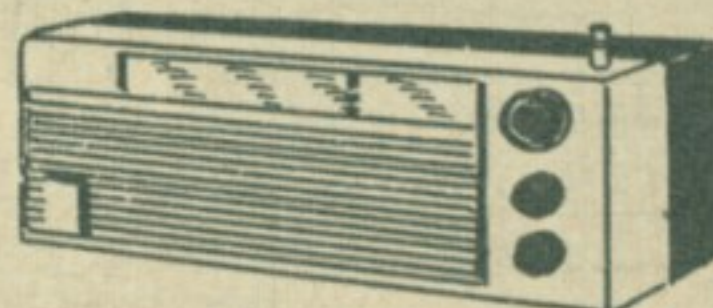
Попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу:
»CINEPHOTO« — 11001 Београд, Француска 12, п. п. 679.

ENERGOINVEST НАГРАДНА ИГРА

БЛАГО ЈЕ НАЂЕНО!

СВИ ОДГОВОРИ ТАЧНИ

БРАВО ЧИТАОЦИ! Свих 11.306 учесника Енергоинвестове наградне игре ЛОВ НА БЛАГО, објављене у ЗАБАВНИКУ број 1054, тачно је одговорило да је пират обележен словом Ф пронашао сандук с благом и тако стекло право да учествује у извлачењу награда на срећу.

II НАГРАДУ: транзистор добио је **ИВО ТАНЕВСКИ**, Ул. 679, бр. 44/3 нас. Тржино, 91000 Скопље

III НАГРАДУ: ручни сат добио је **ЈОЖЕФ ЛАДВАНСКИ**, М. Тита бр. 59, 23203 Ечка

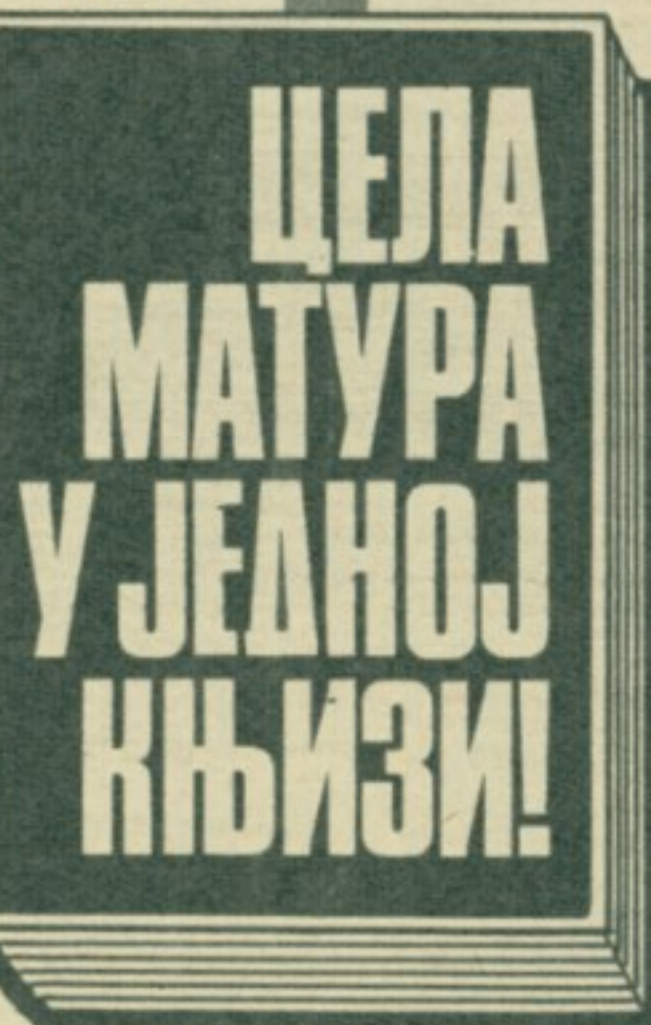
ДВАДЕСЕТ СЛАТКИХ ПАКЕТА, поклон Творнице кекса и вафла „Слобода“ — Осигек добили су: 1. **БРАНКО ГЛИШОВИЋ**, М. Великог 76, 32300 Г. Милановац 2. **ЗДЕНКА ТОЛО**, с. Мратинићи, 71260 Крешево 3. **КАТА ПРОДАНОВА**, с. Прдејци, з. п. 91480 Бењелија 4. **НИКОЛА КОЦИЋ**, Јанка Катића 17, 11400 Младеновац 5. **ВЛАДИМИР ЗЛАТКОВИЋ**, Брат. и Јединства 22, 18520 Бујановац 6. **МИЛАНКА ЖИВАНОВИЋ**, ЈНА 52, Заклопача, з. п. 11306 Гроцка 7. **ПАВЛИЦА ГРАВЕЖ** Мирка Томића 2, 11000 Београд 8. **ВЕСНА МИЗДРАК**, Николе Стефановића 24, 11000 Београд 9. **НАДА ГАЂЕША**, М. Орешковића 100, 21212 Степановићево 10. **ЈАДРАНКА МИЛАДИНОВИЋ**, Банатска 61, 11080 Земун 11. **ЈУГОСЛАВ ВЕЉКОВИЋ**, с. Мачковац, 37242 Стопања, Крушевац 12. **АЦЕ ДИМОСКИ**, Киро Крестески-Платник бр. 18, 97500 Прилеп 13. **МИЛАН ДАМЈАНОВ**, улица 7. јули бр. 23, 23263 Орловат 14. **ЂУРЂИНА ТРУНИЋ**, И. Л. Рибара 48, 21434 Парага, Бачка 15. **САША НЕСТОР**, 29. новембра 20/1, 11000 Београд 16. **РАДОСЛАВ ГРУЈИЋ**, Пере Јевтовића 1, 32300 Горњи Милановац 17. **ОЛГА ВЛАОВ**, И. Л. Рибара 5, 21460 Врбас 18. **ЂУРА ТОДОРОВИЋ**, с. Бреснички, 18423 Топл. Мала Плана 19. **ДИНКО ШАУДЛ**, Маркушевац, Ријезница 32, 41060 Загреб и 20. **ФЕРЕНЦ ЗАКАР**, Милошевићев друм 21, 23300 Кикинда.

Задатак је, ако се сећате, овако гласио: шест пирата сазнало је да је у једној планини, до које води шест тајних путева, сакривен сандук пун драгоцености. Требало је наћи прави пут и тако доћи до сандука с благом. Како је нађен прави пут и како су сви одговори тачни то је жири ЗАБАВНИКА имао лак посао: требало је само међу свим приспелим одговорима извући на срећу имена добитника следећих награда:

I НАГРАДУ: гитару добио је **МИОДРАГ МАРИНОВИЋ**, Драгомира Радовановића 23, 11313 Милошевац, Велика Плана

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наручином на: **НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“**, Француска 7, 11001 Београд.

Dan
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ТУРИСТИЧКА АТРАКЦИЈА!

Шеснаестог септембра 1943. године у италијанску поморску базу Ла Специју у Тиренском мору стигла су два немачка СС официра на челу с потпуковником Далом. У бази су се задржали само један час а када су кренули, са њима се на брз патролни брод укрцао и војник Петер Флајг. Исте вечери бацили су сидро у Бастији на острву Корзици.

У нејоизнајом џравцу

Петер Флајг био је немачки војник чехословачког порекла, рођен 1919. године у Пумбергу. Имао је 24 године и био најбољи ронилац у читавој бази: опремљен добрим апаратом могао је да се спусти до дубине од 100 метара и задржи под водом неколико сати. Био је висок метар и осамдесет, смеђокос с плавим очима, имао је ожиљак на левој слепоочници а испод руке ознаку крвне групе истеторивану онога дана када је регрутован у СС трупе.

Сутрадан Флајг се с официрима поново укрцао на патролни брод који је кренуо у, за Флајга, непознатом правцу. После војње од неколико часова машине су се зауставиле напред мора а Флајгу су рекли:

— Испод нас је стеновито дно. Твој задатак је да пронађеш погодну пећину у коју може да се смести неколико сандука!

Флајг је заронио и на дубини од шездесетак метара

РАТНИ ПЛЕН У ПОТРАЗИ ЗА БЛАГОМ МАРША РОМЕЛА

дили из сефова и слагали у ковчеге. Флајг је видео и разне уметничке предмете, скупocene статуе, златне тањире, чак и две слике. Потпуковник је био прилично ђутљив али је поверио рониоцу да благо вреди више од 400 милиона марака (преко 2 милијарде нових динара).

Осџрбо Монџе Крисџо

Најзад су сандуци затворени и заковани. Било их је 6, дугачких 80 а дубоких 40 сантиметара. Затим су их залили катраном, увиле у битуменску хартију, камуфлирали боровим гранчица-

ма рекао да је нашао пећину али му, наравно, није објашњавао да то није она иста коју је открио претходног дана.

Потпуковник Дал, сав срећан што ће се „ратосиљати“ блага, одмах је узео секстант и у своју бележницу унео координате места где ће драгоцен товар бити потопљен. Флајг је стајао тачно иза њега и успео је да види координате и заувек запамти то место на географској карти: налазило се између острва Елбе, острва Монте Кристо, северног рта острва Корзике и ушћа реке Гола!

Флајг је заронио и последњи пут и почела је операција спуштања. Сваки сандук везан је челичним ужетом и веома лагано спуштан у море. На дну их је дочекивао Флајг чији је задатак био да их смести у пећину и на улаз учврсти сидра. Од тога часа Ромелово благо постало је, у ствари, благо Петра Флајга!

Хитлерово наређење

Јер, ове драгоцености биле су ратни плен Немачког афричког корпуса, благо које су опљачкали војници маршала Ромела. Благо је у Бизерти укрцано у један патролни брод неколико дана после капитулације Немаца у Тунису маја 1943. Брод га је довео до обала јужне Италије и одатле је требало да буде отпремљено у Ромелов главни штаб.

Капитулација Италије септембра 1943. приморала је генерала Кеселринга, шефа Ромеловог штаба, да организује пребацивање блага у Берлин — према личном Хитлеровом наређењу. Хитлер се, као што је познато, све чешће мешао у Ромелове ствари што је овога доводило до лудачког беса.

Једанаестог септембра у руке Немаца пао је Рим. Ромелов плен упућен је камионом у италијанску престоницу а одатле према једној луци у Тиренском мору да би воденим путем стигао

у Ла Специју на северу. Било је предвиђено да благо из Ла Специје блиндираним камионом буде пребачено у Берлин. За одговорног шефа свих ових операција одређен је потпуковник Дал

За заберу јенерала

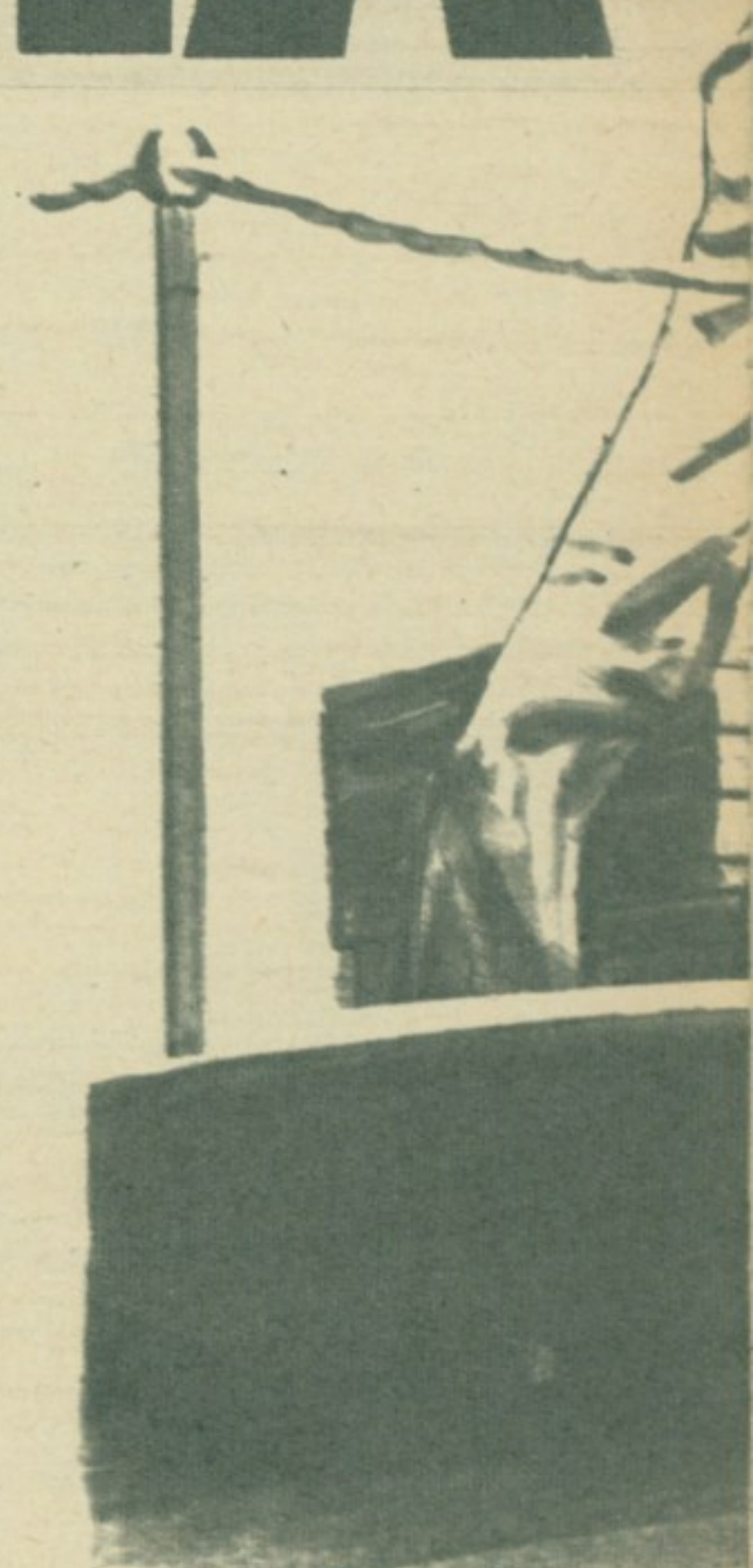
А онда се догодило нешто непредвиђено. — У Напуљу је беснела борба и Далов патролни брод био је принуђен да се отисне на пучину. Уместо да стигне у Ла Специју, благо се тако нашло у Бастији на Корзици. Ту је сакривено у бункер и из Ла Специје је доведен ронилац, Петер Флајг, да га привремено потопи на морско дно.

Није познато због чега је Дал одлучио да Ромелово благо сакрије код обала Корзике. Можда се уплашио да савезници не бомбардују камион којим је требало да драгоцености буду пребачене у Берлин? Или је од самог Ромела добио наређење да сандуке не шаље у Ла Специју већ да их добро сакрије јер је благо намењено финансирању завере генерала против Хитлера?

Ова последња претпоставка сасвим је могућа јер је Ромел у последње време отворено изјављивао да се не слаже с Хитлеровом стратегијом. Трећа могућност је да је сам потпуковник Дал, предосећајући какав ће бити исход рата, желео да благо задржи за себе и помоћу њега „купи“ наклоност савезника.

У рукама Гестапоа

Осамнаестог септембра увече, пошто су потопили сандуке, СС официри и Флајг вратили су се у Ла Специју и ступили у везу с командантуром која им је доделила усамљену вилу удаљену четрдесетак километара од града. Исте ноћи на вратима виле зачула се лупа —

у кућу је упао Гестапо и похапсио буновне станаре.

Гестапо је испитивао и Петра Флајга и поверовали су му када је изјавио да, као обичан војник, није имао појма шта се налази у сандуцима. Сандуке, рекао је, не може поново да нађе јер не зна географске координате места. Официри који су заједно са њим ухапшени потврдили су његову причу. То му је спасло живот. После месец дана затвора Флајг је упућен на Источни фронт у саставу једног СС батаљона.

Док је Флајг лежао у затвору, потпуковник Дал и четири СС официра који су учествовали у сакривању Ромеловог блага осуђени су на смрт пред преким судом и погубљени. Тако је, стицајем околности, Флајг остао једини човек који је знао шта се догодило с фантастичним Ромеловим благом и, што је најважније, где се оно налази. Флајга је и даље пратила срећа: у Русији је убрзо рањен у главу и смештен је у болницу. Ту је мирно дочекао крај

Маршал Ромел на фронту код Ел Аламејна.

ра после извесног времена открио улаз у шпилу коју је у стеновитом дну направила ерозија. Изронио је и потпуковнику описао место. Овај је био задовољан. Поново су се вратили у Бастију и право из луке упутили се у добро чувани бункер да узму сандуке које ће Флајг морати да спусти на морско дно.

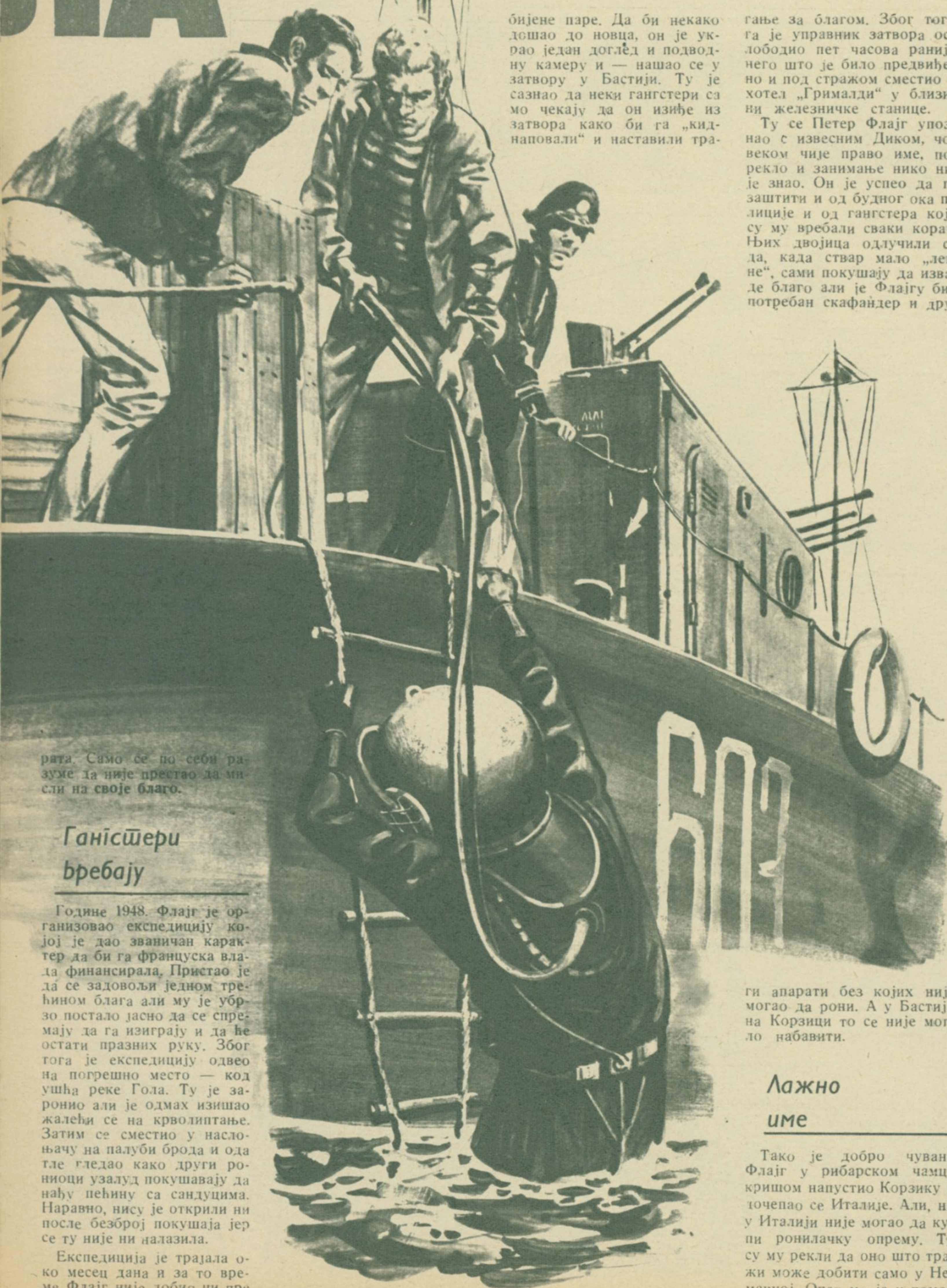
Сандуци још нису били затворени. Два СС официра управо су их пунили. Било је ту дијаманата, златних полуга, дуката, разног драгог камења, бисера. Официри су ове драгоцености ва-

ма и утоварили у камион. Истим камионом официри и Флајг одвезли су се у луку где их је чекао брод. Укрцали су се заједно с благом.

Овога пута Флајг је морао двапут да зарони. Први пут је имао само да пронађе пећину али, ма колико се трудио, то му никако није полазило за руком. Међутим, на своју велику срећу, успео је да нађе другу пећину чији је „улаз“ био ужи али је баш зато као скровиште била погоднија. Када се вратио на брод, Флајг је потпуковнику Да-

ЕН ЛА

ПЕТЕР ФЛАЈГ ЈЕДИНИ НА СВЕТУ ЗНА ГДЕ СЕ НАЛАЗЕ ДРАГОЦЕ- НОСТИ КОЈЕ СУ ОПЉАЧКАЛИ ВОЈНИЦИ НЕМАЧКОГ АФРИЧ- КОГ КОРПУСА

бијене паре. Да би некако дошао до новца, он је украо један доглед и подводну камеру и — нашао се у затвору у Бастији. Ту је сазнао да неки гангстери само чекају да он изиђе из затвора како би га „киднаповали“ и наставили тра-

гање за благом. Због тога га је управник затвора ослободио пет часова раније него што је било предвиђено и под стражом сместио у хотел „Грималди“ у близини железничке станице.

Ту се Петер Флајг упознао с извесним Диком, човеком чије право име, порекло и занимање нико није знао. Он је успео да га заштити и од будног ока полиције и од гангстера који су му вребали сваки корак. Њих двојица одлучили су да, када ствар мало „легне“, сами покушају да изваде благо али је Флајгу био потребан скафандер и дру-

Између острва Елбе, острвца Монте Кристо и северног рта острва Корзике потопљено је баснословно Ромелово благо

прискочио Дик снабдевши га, преко својих сумњивих веза, фалсификованим пасошем. Осамнаестог фебруара 1949. Петер Флајг прешао је немачку границу под лажним именом. Од тога часа он престаје да постоји под именом Петер Флајг а његово ново име нико није успео да сазна.

Ту се бившем Петеру Флајгу губи траг све до 1954. године. Тек тада он се вратио на Корзику и ступио у везу с Диком. Непознато је, међутим, да ли су њих двојица успели да се докопају Ромеловог блага или су пали у руке некој од бројних гангстерских банди које су их вребале. Причало се чак да је америчка обавештајна служба нудила Флајгу неколико милиона долара у замену за географске координате пећине с благом!

Флајгова џуријашељца

Шта је од свега овога тачно није познато. Ова прича нема краја. Не може чак ни да се докаже да ли је Ромелово благо заиста потопљено или је још 1943. отпремљено у Берлин према првобитном плану. Јавност је овом догађају сазнала од извесне А. Ц. Флајгове пријатељице коју је он упознао у Кореји где је, наводно, боравио између 1949. и 1954. године.

Та особа није рекла његово ново име, она не зна да ли Флајг данас живи на Далеком истоку или у неком другом крају света. Није јој чак познато ни да ли је уопште жив. Начин на који га је она описала слаже се с личним описом Петера Флајга из картотеке у Ла Специји: висок метар и осам десет, смеђа коса, плаве очи, ожиљак на левој слепоочници. Овај опис се, пошто су прошле године, мало изменио али се и даље подудара: мало повијен, нагљув на лево уво, под руком ожиљак начињен усјаним гвожђем којим је сам себи уклонио ознаку крвне групе истетовирану када је постао војник СС трупа.

Б. Д. 45

рата. Само се по себи разуме да није престао да мисли на своје благо.

Гангстери вребају

Године 1948. Флајг је организовао експедицију којој је дао званичан карактер да би га француска влада финансирала. Пристао је да се задовољи једном трећином блага али му је убрзо постало јасно да се спремају да га изиграју и да ће остати празних руку. Због тога је експедицију одвео на погрешно место — код ушћа реке Гола. Ту је заронио али је одмах изишао жалећи се на крволуптање. Затим се сместио у наслоњачу на палуби брода и ода тде гледао како други рониоци узалуд покушавају да нађу пећину са сандуцима. Наравно, нису је открили ни после безброј покушаја јер се ту није ни налазила.

Експедиција је трајала око месец дана и за то време Флајг није добио ни пре-

ги апарати без којих није могао да рони. А у Бастији на Корзици то се није могло набавити.

Лажно име

Тако је добро чувани Флајг у рибарском чамцу кришом напустио Корзику и дочепао се Италије. Али, ни у Италији није могао да купи ронилачку опрему. Ту су му рекли да оно што тражи може добити само у Немачкој. Опет му је у помоћ

ПОД ТОЧКОВИМА ЛОКОМОТИВЕ

ДОК МЕ ЈЕ ВОЗ ВУКАО
ПО СНЕЖНИМ ПРАГО-
ВИМА, ОСТАЛА МИ ЈЕ
ЈЕДИНА НАДА ДА ЋЕ НЕ-
КО ПРИМЕТТИ МОЈ ФЕ-
ЊЕР ОКАЧЕН ИЗМЕЂУ
ДВА ВАГОНА

До те вечери машиновођа Коде и ја били смо тако рећи пријатељи. Сем ситних зађевица на послу никад нисмо дошли у озбиљнији сукоб. Али, у ноћи између 18. и 19. децембра 1964. замало да дође до најгорег.

Тек што сам по снежној међави стигао на смену и стајао с фењером у руци на путничком перону, кад угледах сигнална светла локомотиве маневарке. Ишла је првим колосеком прилично брзо, највише што је дозвољено у станици, око 30 км на час. Знао сам да ноћас с нашом маневарском екипом ради мајстор Коде и кад сам на полуотвореном прозору препознао његову фигуру, нешто ми сину кроз главу. Док је локомотива пролазила поред мене, ја повиках:

— Стој, мајсторе! Човек на пруги!

— Проклети снег! — чуло се како грди. — Ништа не видим! — И у следећем тренутку он полете према ваздушној кочници. Али, ништа се не догоди. Уместо шкрипе точкова чуло се и даље уједначено клопање по саставима шина. Кочнице нису радиле!

ДОСТА ЦРНА ШАЛА

Кад је најзад, после неколико ци-мања напред-назад, успео да заустави локомотиву помоћу мењача правца, повикао је и сам силазећи у снег:

— Трчи, Илићу, види ко је!

— Не треба да идеш ни ти, а ни ја — рекао сам и за сваки случај мало се измакао. — Никог није било на колосеку. Хтео сам само да проверим јесу ли кочнице исправне.

— Од сада не задржавај без потребе — запретио ми је — иначе...

— Каква је то галама? — умешао се шеф екипе Живко који је у том тренутку наишао.

— Да сам га питао ради ли кочница — почео сам да објашњавам — он би, и да не кочи најбоље, ћутао...

— Разумите и ви мене, људи, — прекинуо ме машиновођа. — На сваком штрафу нахватао се лед да кључем не можеш прићи. Дајте да се некако за ноћас прогурамо а сутра ћу пријавити исправку кочница, па нек штелује онај ко се за то плаћа.

И тако, пошто друге локомотиве није било, сложисмо се да кренемо на посао, али да се пазимо.

Признајем да је ова моја шала с машиновођом била доста црна али ја је нисам извео што ми је било до смеха. Није била у питању ни савест због прописа да се свака локомотива чим изађе из ложонице провери, већ чист инстинкт самодржања. Јер, ја сам маневрис-

та, а наш посао је веома опасан и кад је локомотива исправна, а камоли кад јој кочнице не раде. Ми улазимо између вагона и откачињемо их онда кад је воз у покрету. Истина, постоје и дугачке мотке помоћу којих се то може радити и са стране, не улазећи у колосек, али ретко их ко употребљава. Брже нам је овако. Окренемо се у правцу кретања воза и једним хитрим покретом тела подвучемо се испод одбојника и откачимо куку која спаја вагоне. Ако воз мења правац, и ми се муњевито окренемо у правцу кретања и затим истим оним покретом којим смо ушли извлачимо се напоље. Ма како чудно звучало, ми смо чак и сигурнији кад је воз у покрету него кад мирује јер баш онда кад се сагнемо, машина може да крене и то је онда крај.

Почели смо посао од блока 2. У маневарској екипи која је те ноћи на параћинској станици требало да помери двадесетак теретних вагона радили смо, осим машиновође и пословног Живка, нас двојица маневриста — Бора и ја. Живко је отишао на скретницу и отуда давао знак локомотиви када да крене, а кад да стане. Ја сам, пошто су кочнице биле неисправне, помагао машиновођи кочећи ручно на једном вагону, а Бора је откачињао вагоне.

Казаљке на сату показивале су 2.45. Већи део посла били смо завршили, срећни што све добро иде. Остала су нам још само троја ко-

ла, међу њима и онај вагон којим сам кочио. Кад је дошао ред на њега, рекао сам Бори:

— Нека, ја ћу га откачити кад сам већ овде. — Знаш, и он би мени исто учинио.

Машина је у том часу кренула напред. Кад је довољно успорила, окачих фењер за славину ваздушног вода да ми не би сметао и држећи се за ручицу под одбојником, закорачих под вагон. У истом тренутку зачу се кратак ла дуг звиждук. То је Живко давао знак: „Локомотива доста напред!“

Локомотива с неисправним кочницама није могла да се заустави одмах већ пође назад. Вагон испод кога сам улазио удари ме у груди и обори на шине.

ТО ЈЕ КРАЈ!

За трен ока точак вагона створи ми се између ногу претећи да ме пресеке напола. Муњевито привукох десну ногу к себи и претурих се под вагон припијајући се уз завежане прагове. Прва осовина вагона већ ми је притискала леђа повлачећи ме за собом, затим друга и тако прођоше два вагона и пола трећег. Остала је само још једна осовина од локомотиве. А онда, знао сам, кад наиђе локомотива са својим полугама ту ће бити крај.

Крај! Та ме је мисао пренула и ја се промрзлих рукама грчевито ухватих за последњу осовину вагона која ме повуче за собом преко прагова. Снег је већ почео да ме гуши али ја сам и даље грчевито стегао осовину која ми је палила промрзле руке. Није вредело ни да виčem, ко би ме и чуо. Остало је само да се надам да ће неко видети мој фењер.

Најзад, као из неке даљине, чух повике:

— Стој, стој! Згазисмо Илића! Ево му фењера. Човек није изашао испод кола. Кочи, Коде!

Ни данас ми није јасно како је машиновођа успео да овог пута машину укочи у месту. Да је као малочас кренуо напред-назад, са мном би било готово. Али, изгледа, одговорност чини и немогуће.

☆☆☆

Бора и Живко дотрчали су до мене:

— Илићу, јеси ли повређен?

— Не знам! Не осећам да ме нешто боли.

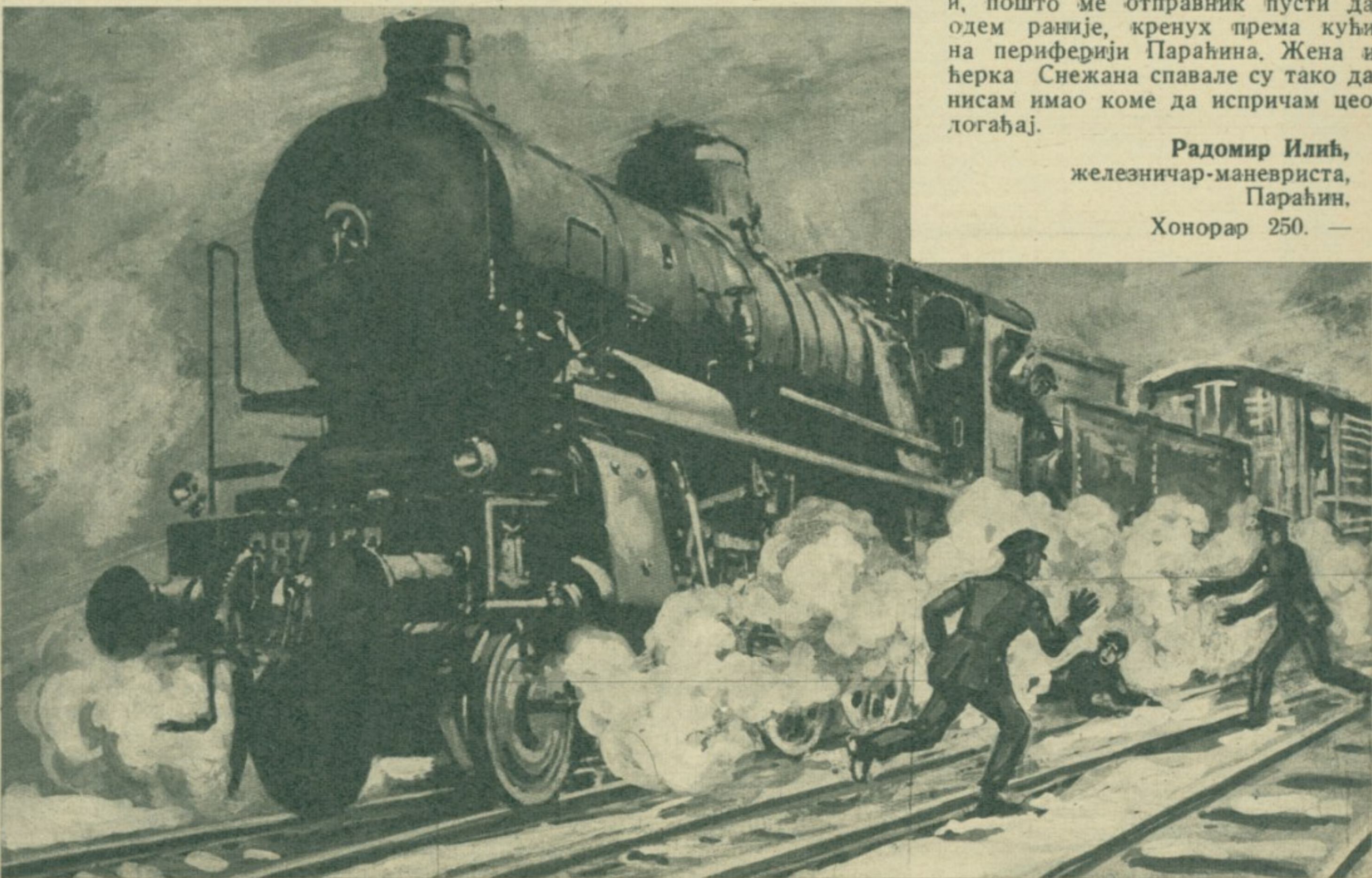
— Можеш ли да се извучеш?

— Покушаћу, али кажите прво мајстору да откачи локомотиву. Ноћас јој више не верујем.

Кад сам се искобељао испод вагона и устао, угледао сам повећу групу људи. Пипали су ме са свих страна, гледали с неверицом. „Имао си срећу“ — говорили су углас. Заиста сам имао среће, вагони су ме вукли 15 — 20 метара, а мени ни длака с главе није фалила.

Полако отресох снег са униформе и, пошто ме отправник пусти да одем раније, кренух према кући на периферији Параћина. Жена и ћерка Снежана спавале су тако да нисам имао коме да испричам цео догађај.

Радомир Илић,
железничар-маневриста,
Параћин,
Хонорар 250. —

— Илићу! Илићу! Јеси ли жив? — притрчаше Бора и Живко

На крају школске године

Мајска парада књига

Најлепши поклон вашој деци!

Волт Дизни: БИБЛИОТЕКА ДИЗНИЛЕНД — Књиге из царства Дизнијеве маште: 1. ДИЗНИЛЕНД — прича о најчудеснијој земљи на свету — 2. МЕРИ ПОПИНС — 3. ТОЧКОВИ, МАШИНЕ, МОТОРИ — 4. ОД ИКАРА ДО КОСМОНАУТА — 5. ОД СПЛАВА ДО АТОМСКОГ БРОДА.

Свака књига кошта
у књижари 20 дин.
Преко Забавника 15 дин.

6. ДИЗНИЈЕВЕ ПРИЧЕ ИЗ ПРИРОДЕ: Синови белог медведа, Мравља град, Ждеравац из Тундре, Прича о скочимшишу, Северни лос и Линда, Пустинска мачка. Комплет од 6 књига са илустрацијама у тврдом повезу.

Цена у књижари 60 дин.
Преко Забавника 50 дин.

7. Волт Дизни: СВЕТ ПРИРОДЕ — луксузно опремљена у тврдом повезу са илустрацијама у четворобојној штампи.

Цена у књижари 40 дин.
Преко Забавника 30 дин.

8. ЧУДЕСНИ СВЕТОВИ ВОЛТА ДИЗНИЈА — енциклопедија најпознатијих Дизнијевих ликова и јунака сабраних у четири изванредно илустроване књиге са више од 60 бајки и прича, чији чаробни јунаци годинама одушевљавају децу и одрасле. Књиге су луксузно опремљене, вишебојна штампа, са пластифицираним корицама у боји и украсном кутијом.

Цена у књижари 200 дин.
Преко Забавника 160 дин.

ПРИЧЕ И ПЕСМЕ ДИЗНИЛЕНДА: 9. СНЕЖАНА — 10. УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА — 11. БАМБИ — 12. ДАМБО — 13. МАЗА И ЛУЊА — 14. КЊИГА О ЦУНГЛИ. Свака књига ове дивне серије садржи и грамофонску плочу на којој причају и певају наши најпознатији певачи.

Свака књига кошта
у књижари 13 дин.
Преко Забавника 12 дин.

ЧАРОБНЕ ИСКРЕ — диван комплет сликовница за децу о необичним доживљајима Дизнијевих јунака: 15. НОВА ЦРВЕНКАПА — 16. ПАТАК У ЧИЗМАМА — 17. ГУЛИ У ЗЕМЉИ ПАТУЉАКА — 18. АЛАДИН И ЧАРОБНА ЛАМПА.

Свака књига кошта
у књижари 7 дин.
Преко Забавника 6 дин.

19. Милан Витезовић: ЈА И КЛИНЦИ КО ПЕСНИЦИ — поезија за наше најмлађе. „То су песме које расту. Оне ће једног дана научити граматику али неће бити тако шармантне”.

Цена у књижари 20 дин.
Преко Забавника 18 дин.

20. СВЕТ НАУКЕ — Мала омладинска енциклопедија основних знања и појмова из математике, физике, биологије, геологије, инжењеринга.

Цена у књижари 50 дин.
Преко Забавника 40 дин.

Специјални попуст преко Забавника

1. ЗА ГОТОВО — Свака књига има овде број. Упиши бројеве на наруџбеницу (књига које желиш да купиш). Попуњену наруџбеницу налепи на дописницу и пошаљи на адресу: Издавачко предузеће „ВУК КАРАѢИЋ“, 11001 Београд, Краљевина Марка 9. Књиге ћеш платити поштару кад их донесе. Примају се наруџбенице само за 20 дин. или више (јер се за мање не исплати слати због поштарине).

2. НА ОТПЛАТУ — Упиши бројеве књига (које желиш да купиш) на наруџбеницу и пошаљи: „ВУКУ КАРАѢИЋУ“, Београд, Краљевина Марка 9. Примају се наруџбенице само за 60 динара и више (јер се не исплати слати за мању суму). Ако купиш књиге за 60 до 120 динара платићеш у 6 мјесечних рата. Ако купиш књиге за више од 120 динара платићеш их у 12 мјесечних рата. Прву рату платићеш поштару кад добијеш књиге.

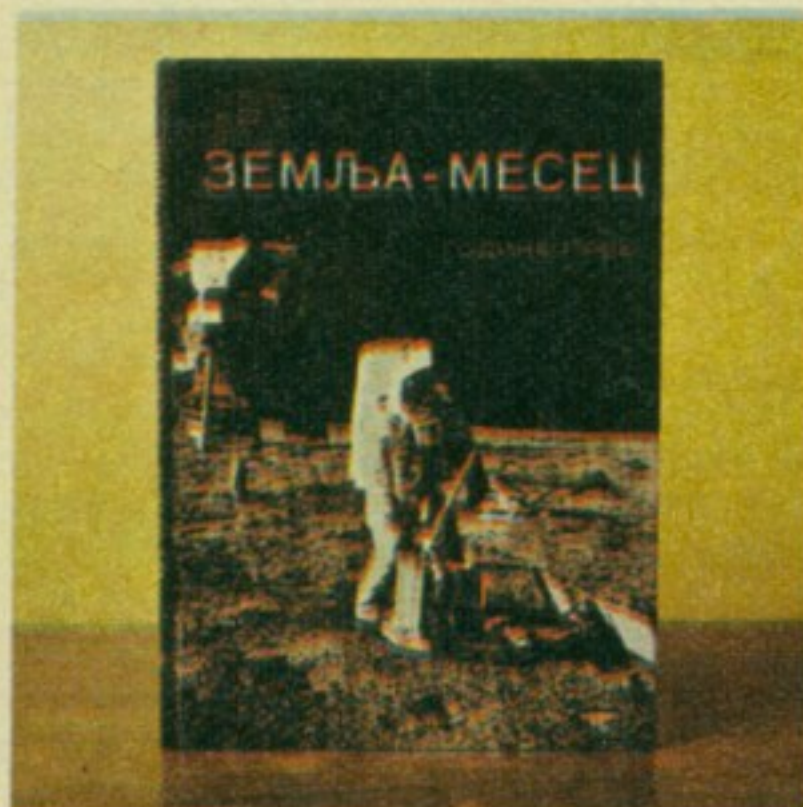
21. РИЗНИЦА ПРИРОДЕ — популарни научни бестселер луксузно опремљена у тврдом повезу са илустрацијама у четворобојној штампи.

Цена у књижари 60 дин.
Преко Забавника 50 дин.

22. ПРИЧА О ЗЕМЉИ — Земља какву данас познајемо изгледа као један кадар филма који траје неколико милијарди година. Ерозије, измене у нивоу копна и саставу земљишта, појаве вулкана и земљотреса, настанак глечера, стварање стена, и минерала, само су део приче о Земљи, њеном настанку, о њеним планинама, речним токовима и морима, о ватреној сфери, лутајућим континентима, гробљима фосила...

Цена у књижари 60 дин.
Преко Забавника 50 дин.

23. ЗЕМЉА-МЕСЕЦ — Повест о почетку космичке ере. Садржи велики број информација и фотографија о историјским летовима на Месец. Књига је луксузно опремљена, вишебојна штампа, 160 страница великог формата, тврди повез, пластифициране корице.

Цена у књижари 60 дин.
Преко Забавника 50 дин.

24. ТАЈ ДИВНИ ЧУДЕСНИ СВЕТ — садржи пет популарно писаних књига које доприносе да читалац стекне, формира и прошири фонд знања из области математике, енергије, музике, археологије и повести људског друштва.

Књиге су штампане ћирилицом са илустрацијама у првокласној вишебојној техници, луксузно опремљене са тврдим повезом у пластифицираним корицама. На крају сваке књиге је азбучни речник најважнијих појмова. Цена у књижари 200 дин.
Преко Забавника 160 дин.

25. ДЕЧЈА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЛАРУС — драгоцен приручник сваког ученика луксузно опремљен, у тврдом повезу, илустрације у четворобојној штампи.

Цена у књижари 100 дин.
Преко Забавника 90 дин.

26. РЕЧНИК СТРАНИХ РЕЧИ — неопходан приручник у раду сваког ученика. Књига је штампана ћирилицом на финој хартији са пластифицираним корицама.

Цена у књижари 25 дин.
Преко Забавника 20 дин.

Освојите добре оцене уз помоћ добре књиге!

НАРУѢБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО купујем књиге са бројевима:

За укупну суму од _____ дин. коју ћу суму платити поштару кад ми донесе књиге

НА ОТПЛАТУ Купујем књиге са бројевима:

за укупну суму од _____ дин. које ћу платити у _____ месечних рата.

Прву рату платићу поштару кад ми донесе књиге.

(Читко: Име и презиме наручиоца)

(Поштански број и мјесто)

(Улица и број)

Попуни, изрежи и залепи на дописницу и пошаљи Издавачком предузећу „ВУК КАРАѢИЋ“, 11001 Београд, Краљевина Марка 9.

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ:

ВЕЛИКА ИГРА »300 ВРТ«

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК И ДОМ ШТАМ-
ПЕ ОБЕЗБЕДИЛИ СУ ЗА ВАС 400 ЛЕПИХ
НАГРАДА У ВРЕДНОСТИ ОД 100.000 ДИН.

● Циновски златник ● Олимпијске сре-
брњаке ● Путовања у иностранство ●
Праве дечје аутомобиле ● Фото-апарате
„Кодак“ ● Комплете златних налив пера
● Стилске стоне сатове, итд.

Не пропустите следећи број „Полити-
киног забавника“ јер вас очекују фанта-
стичне награде!

КОМПЛЕТАН
СТРИП

ФАНТОМ:
ГВОЗДЕНИ
ЗМАЈ

$$\frac{\tan 45^\circ}{\sqrt[3]{64}} = ?$$

КАКО СЕ
РЕШАВАЈУ
ЗАДАЦИ ИЗ
МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књиге „ИЗ-
РАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ (I књига за први,
II књига за други, III књига за трећи разред гимназије,
техничких и осталих средњих школа). Књиге садрже ком-
плетну израду свих задатака! Попуњену наруџбеницу по-
шаљите на дописници или у писму са назнаком које књиге
желите, и пошаљите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001
Сарајево, п.п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити по-
штару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге је 40
динара. Ко наручи све три књиге заједно, платиће свега
100 динара!

ПОРУЏБЕНИЦА

Молим да ми одмах пошаљете:

1. Све три књиге „Израђени задаци из математике“ (I, II и III
разред гимназије техничких и осталих школа средњих) по
цени од 100 динара.

2. Само једну књигу „Израђени задаци из математике и то за:

_____ разред, по цени од 40 динара.

(заокружи шта наручујеш)

Књиге ћу платити поштару кад ми донесе (поузећем).

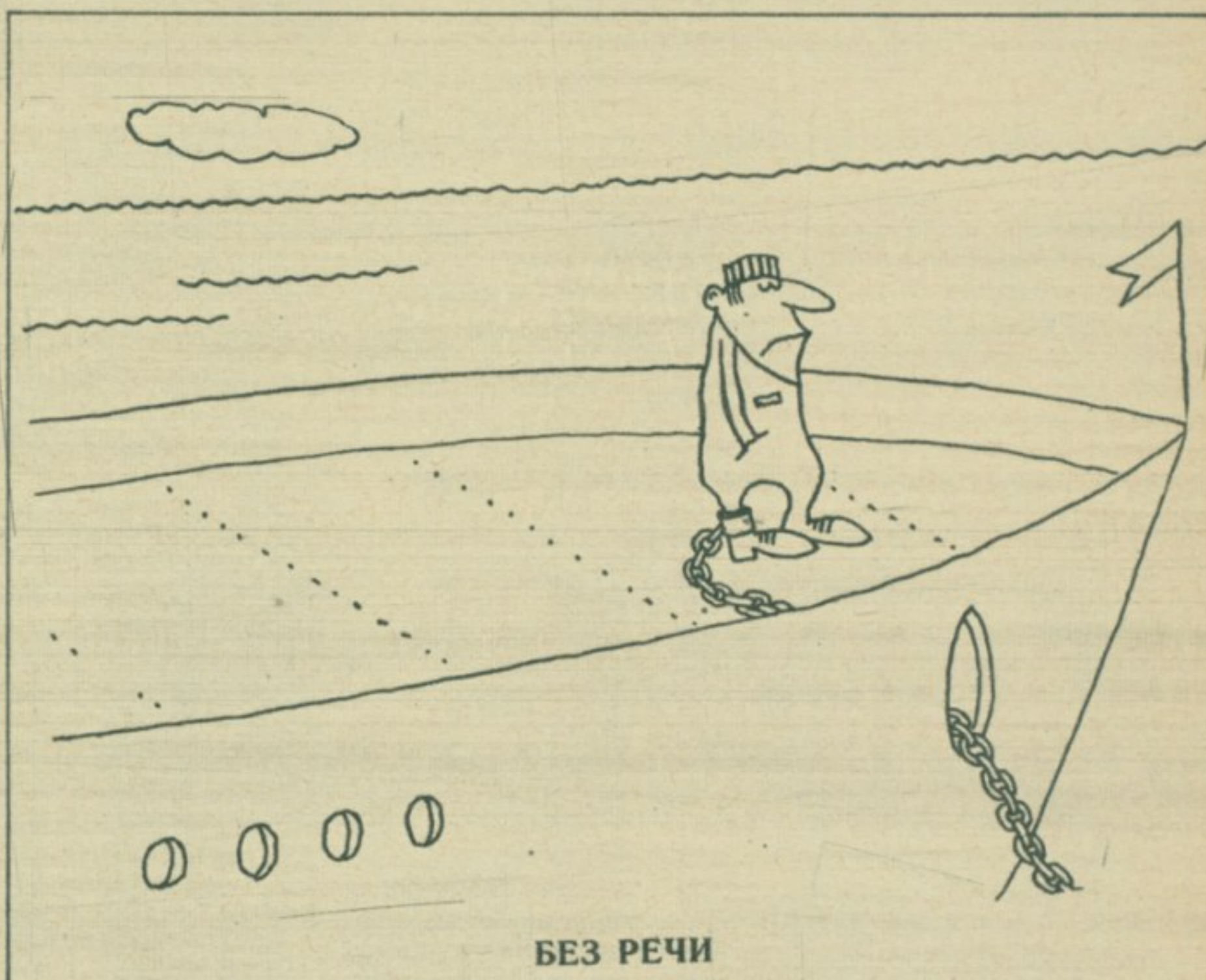
Презиме и име купца _____

Поштански број и место _____

Улица и број _____

Попуни наруџбеницу, залепи на дописницу или стави у коверат
и пошаљи на адресу: МАТЕМАТИКА, 71001, САРАЈЕВО, п.п. 64.

хумор

БЕЗ РЕЧИ

Оклизнуо се на кору од банане!

— И овде је стамбена
криза, нема више ниједне
слободне пећине!

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Вода која је прљава на
извору биће прљава и
на ушћу

(Афричка пословица)

ЧИКА ЏОРЏОВЕ МУКЕ

По мом рачуну требало је већ да избијем на станицу, али шума никако да се прореди. Проклињао сам гљиве због којих сам заостао за својима и залутао. Коначно, зраци који су се пробијали кроз дрвеће постали су већи, а однекуд се осећао и дим. „Сигурно пале лишће на станици“ — уздахнуо сам са олакшањем.

Сусрећ са Ол

Али, то није била станица већ неки мени непознат градић. Главну улицу чиниле су уредне кућице разнобојних кровова. Неки дечак није палио лишће већ некакве траке које су шиштале и савијале се у ватри као змије.

Пришао сам. Крај ватре није стајао малишан, како ми се учинило, него одрастао човек, али мален, једва мени до појаса.

— Шта то палите? — упитао сам.
— Ово? — Имао је пријатан глас. — То је инфорија. — Видећи моје изненађено лице објасни: — Стара инфорија, већ искоришћена... Ви сигурно нисте одавде?

— Нисам. Речите где код вас овде може нешто да се поједе?

— Најближи пункт за исхрану је лево иза угла.

У том тренутку на терасу кућице-играчке изашла је лепа девојка — као да је лутка оживела.

— Ол, — рече човечуљак — одведи госта у централни инфор. Тамо су информације увек свежје.

— Добро — рече она гласом који је звучео као сребрни звончић и лако стрча доле.

Док смо ходали, посматрао сам кућице косих кровова.

— Какав је то материјал? — показао сам прстом двоспратну зграду чији сам кров могао руком да дотакнем.

— Окамењена информација. Пресују је у блокове и брикете — објаснила је Ол.

„И она почиње. Није ваљда цео град насељен лудацима?“

— Не изгледа лоше — решио сам

ТРАКА ИЛИ ТРАВКА?

В. МИХАНОВСКИ

МОЖДА БИ ПРОФЕСОР И ПОВЕРО-
ВАО ДА ЈЕ ЗЕМЉА ИНФОРИЈА САМО
САН ДА У ЦЕПУ НИЈЕ НАПИПАО ОБ-
ЛУТАК С ЧУДНИМ ЗНАЦИМА

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

да продужим разговор. — Је ли трајан?

— Не увек — одмахнула је главом. — Једном се у брикетима који су уграђени у темељ нашла лажна информација. Замислите! Цела кућа се срушила. Од тада увек проверавамо информацију! — Ол је уз пут поздрављала мале чудно одевене људе који су ме радознато посматрали. Међу њима сам изгледао као Голијат иако се иначе нисам могао похвалити растом.

— Стигли смо — рече Ол. Показала је на провидна врата и потрчала.

Пробајте јаје!

Ушао сам у инфор. Главом замало нисам ударио у плафон. Узео сам сићушан послужавник и стао на крај реда. Мало сам се охрабрио. Самопослуживање! Па бар ми је оно познато из студентске мен-

зе. Чим презалогам, идем право на станицу.

Јела у витрини потпуно су ме збунила. Зелено-црвене коцкице, сви ве лоптице, плави штапићи.

Кад сам дошао на ред, пружио сам руку према белом овалном предмету који је личио на јаје. Наставио сам да пуним послужавник минијатурним јелима трудећи се да ниједно не пропустим.

Нашао сам слободно месташце, сео и загризао кокице. Умало нисам поломио зубе! Мој сусед зину од чуда. Био је верна копија оног кога сам срео уз ватру. Мени су уосталом сви становници чудног градића изгледали као браћа и сестре.

— Гледајте — промрмљао је човечуљак. Пажљиво је узео прстима коцку и принео је мојој слепоочници. — Придржите сами!

Чудно! Изненада сам осетио како нешто струји у моје биће. Таласи музике спојени са таласима светла носили су ме, умор се смањивао као парче леда бачено у топлу воду. Чак је и глад нестала.

Тада је музика утихнула. Притиснуо сам боље коцку на слепоочницу, али ништа.

— Па, каква је инфорија? — упита сусед. — Бајата сигурно — наставио је пошто сам ја ћутао. — Знате, није ово главни град... Пробајте — сусед показа на „јаје“.

— А шта је то?

— Информација, подаци о несталим звездама! Моје омиљено јело.

Није ми се допало као оно прво, али зачудо глад више нисам осећао.

Кад сам изашао на улицу гради-играчка је већ био осветљен. Пажљиво сам ходао уским улицима и размишљао.

Претекли су нас

Сада сам знао да су мали предмети геометријског облика — блокови података, информација. Институт у коме радим већ више година труди се да изгради такве мале блокове на којима би била записана разна знања. Колико би то само било важно и корисно за космонауте! Уместо тешких томова енциклопедија доста би било на далеком лет, где се рачуна са сваким грамом, понети једну лоптицу или коцкицу. Нисмо били далеко од циља али, ето, овај народ лутака нас је претекао. Не, ова бића нису људи! Зар би човек могао да живи само од информација, ма како оне интересантне биле? Можда су дошљаци из космоса. Глупости! Свега пет корака од станице, а да их само ја приметим? А уз то говорили су о главном граду. Имају целу државу!

У сусрет ми је лагано долазио старији човечуљак. Такав ми, баш и треба.

— Извините, желео бих да разговарам са вама!

— У реду — није се нимало изненадио — изменимо инфорије.

— Инфорије, инфорије, само о томе слушај...

— А шта има на свету важније од инфорија? — упита старац и како смо стигли до малог парка он узе да гледи једну стабљику. — Прекрасна инфорија — рече. Кад сам боље погледао схватио сам да то није трава већ трака слична онима које је палио онај први човечуљак. Само, ова је била зелене, а оне жуте, увеле.

Почињем да схваћам

— Какве су то траке? — упитао сам.

— Обичне, перфо-траке, на њима су записане разне информације. — Откинуо је травку, пардон траку, и окусио је. — Већ је сазрела — рече озбиљно — треба да се коси.

— А онда? Шта радите с њом?

— Ништа, хранимо краве.

— Краве... информацијом? — рекох збуњено.

— Па, да! Само треба изабрати прави тренутак кад инфорија узри.

Ако се пропусти рок, информација пропада. Онда је палимо.

— Слушајте — рекох — никако не могу да се снађем. Људи код вас

Био је то неки мени непознат градић с чудно одевеним људима.

живе од информација, животиње та које. А права храна?

— Па, инфорија је јединствена права храна — одговори старчић. — Све што живи организм добија споља, а ту спада и човек, на крају се своди на информације. Без информација не би било живота. Памћење, зар то није само богата ризница података? Замисли те у шта би се претворило човечанство кад би памћење било уништено? Ишчезла би историја, уметност, култура.

— Изгледа да почињем да схватам — рекох — значи обична храна, рецимо парче хлеба...

— Није ништа друго него одређена порција информација — прихватио је старчић. — Информације за стомак, за нервне ћелије, за црева и на крају за цео организам. Али, информација тешка, некавалитетна, може се рећи сирови... Такву храну треба ослободити примеса, претворити је у чисту информацију. Ми смо то постигли — у главу старчића се осећао понос. — Истовремено смо победили масу болести везаних за стомаке. На крају је систем за варење сам себе ликвидирао.

Таман сам заустео да старца упитам за новац којим би се лакше могла да измери вредност једне информације кад он наједном некуд ишчезе као да је испарио.

Тровање

Од прогутане информације мутило ми се у глави. Да нисам добио покварену или лажну информацију? Ишао сам. Кућице испред мене су се љуљале. Да, старац је у праву! Све се своди на информацију. Кад питам студента, шта тражим него информације? И кад стављам петицу значи информација је недовољно усвојена. Зар читање књига није информација? И сва величанствена открића нису ништа друго него информација.

Одједном сам се спотакао у полу-тама. Сагнуо сам се и подигао облутак. Испред мене се у том тренутку појавила позната танка фигура. Била је то Ол која је хранила мале длакаве птице. Оне су са криком кружиле око ње а храбрије су отимале са њених дланова комадиће информација.

— Ол, — позвао сам.
— Коначно — зачуо сам поред себе нечији радостан глас. — Окренуо сам се.

— Лезите. Не смете да се мичете — строго је рекла девојка у белом израђајући из таме. Имала је лице девојке која је хранила птице.

— Ол!
— Да, Олга. Познајете ме?
— Сигурно, познајем. Ви сте Ол из земље инфорија...

— Опет бунца — чуо се мушки глас.

— Типична последица тровања печуркама. Бојим се да ће морати да се понови испумпавање.

Гледао сам нетремице Ол. Она се осмехнула. Значи, схватила је да не можемо тек тако да се растанемо. Имали смо заједничку тајну.

Гурнуо сам руку у џеп и напицао нешто тврдо. На мом длану лежао је камен чудног облика. Његова површина, изједена временом, изгледала је као прекривена словима.

— Камен — погледао је лекар. — Интересантно... Време је скоро растројило мекше делове, отуда ти знаци...

☆☆☆

Бутао сам. Најмање на свету волим људе који мисле да све могу да објасне на сасвим једноставан начин.

ВЕЛИКИ ЛОВ

ПЛОЧА ЗА ВАС

ДЕЛИРИЈУМ

На недавно завршеном фестивалу у Сан Рему композиција „ДЕ-ЗАЕЛ“ у извођењу групе ДЕЛИРИЈУМ, није освојила ниједну награду. Али, то јој нимало није сметало да се следећих месец дана прода у тиражу од преко 400.000 примерака! Значи, пун погодак код публике. На другој страни снимљена је инструментална композиција „КРАЉЕВ ПУТ“. Плочу је издао „Југотон“, цена 9,30 дин.

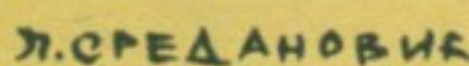
САН РЕМО

После овог традиционалног фестивала већина од изванредних композиција снимљена је на грамофонске плоче. „Југотон“ је до сада издао 4 плоче: Никола ди Бари — „ДАНИ ДУГИНИХ БОЈА“, Лучио Дала — „ВЕЛИКИ ТРГ“, Ђани Моранди — „ИДЕМ ДА РАДИМ“, Делиријум — „ДЕ-ЗАЕЛ“ и Нада — са композицијом „КРАЉ НОВАЦА“. Цена сваке плоче 9,30 дин.

КЛУБОВИ ЗНАЊА

ПОСЛЕ СВАКЕ СЕРИЈЕ ПИТАЊА ОДМАХ ШАЉИТЕ ОДГОВОРЕ ЕНЕРГОИНВЕСТУ

СВАКОГ ПЕТКА ПОГЛЕДАЈТЕ У ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, МОЖДА ЈЕ БАШ У ТОМ БРОЈУ ПИТАЊЕ НА КОЈЕ ЗНАТЕ ОДГОВОР!

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желео бих да се дописујем с друговима и другарицама из Југославије и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Рођен сам 9. маја 1957. године. Скупљам марке, стари и страни новац. Симиша Вељковић, Јанка Чмелика 1, 26000 Панчево.

Имам 16 година и желим да се дописујем с другарицама широм наше земље. Молим уз писмо фотографију. Мехмед Кадунџић, уч. 1а школе ученика у привреди, 44240 Двор.

Желим се дописивати с младима из Југославије. Sica Nicodin. Str. Daieni Nr 20 sector 8, Bucuresti 26, Romania.

Имам 14 година. Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама из свих крајева наше земље. Волим спорт и музику. Наташа Стојановић, Вучедолска 5а, 81400 Никшић.

Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Имам 15 година. Скупљам разгледнице и фотографије глумаца и певача. Волим музику и спорт. Милена Грк, Бански пут 33, 15301 Лозница.

Имам 19 година и волим спорт и модерну музику. Скупљам значке и плоче. Желео бих да се дописујем с младима из наше земље. Симиша Радосављевић, 35224 Медвеђа.

Имам 12 година. Желео бих да се дописујем с друговима и другарицама из Југославије. Скупљам стари метални новац и марке. Едиб Казић, 6. Пролетерске бригаде бр. 47, 71000 Сарајево.

Желео бих да се дописујем са девојкама из Југославије и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, македонски и немачки. Радим као конобар. Скупљам разгледнице и марке. Молим фотографију уз писмо. Mirče Šaveski, 5 Köln, Str. An der Rechschule 3, Gumpelmann, Deutschland.

Желела бих да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Имам 16 година. Скупљам марке и навијам за „Партизан“. Марина Павловић, ученица II разреда гимназије, 43550 Пакрац, ПОВ 25.

Имамо 13 година и радо бисмо се дописивале с друговима и другарицама широм света. Језик дописивања: грчки, српскохрватски, енглески и француски. Скупљамо: марке, салвете, разгледнице и камење. Волимо безбол, фудбал и кошарку. Vesna Martinović i Vesna Kalibarda, Vassilissis Olgas 83, Thessaloniki, Greece.

Имам 16 година. Читам књиге и волим забавну музику. Напијам за „Првену звезду“. Желео бих да се дописујем са девојкама из Југославије и иностранства. Josip Cordaš, 8192 Geretstried, Haydn-eg 14, Deutschland.

Желела бих да се дописујем с другарицама и друговима из наше земље и иностранства. Хоби ми је скупљање маркица и фотографија глумаца и певача. Имам 12 година. Маринка Жувела, 50271 Блато на Корчули.

Желела бих да склопим пријатељство са друговима и другарицама широм наше земље од 17 до 23 године. Уз писмо молим и фотографију. Марица Милосављевић, 26334 Велико Средиште.

ЗАНОКТИЦЕ

Драги Забавнице!

Већ дуго на прстима имам заноктице које ми много сметају. Стално их грицкам зубима или сечем маказицама, али ништа не помаже. Молим те „Забавнице“ одговори ми што пре да ли могу да некако нестану и како да их негујем?

НАДА МИЛОЈЕВИЋ, М. Тита 128, Крагујевац

Заноктице се не смеју стално подсецати маказицама, а још мање грицкати зубима. Најважније је да се руке чешће перу и да се после прања лепо осуше. Свако вече треба да потопиш врхове прстију у млако маслиново уље и да их тако држиш 10 до 15 минута. Преко ноћи намажи на оштећену кожу хранљиви мастан крем (боракс 2 грама, ланолин 30 грама, бели пчелињи восак 10 грама, вазелин 10 грама, какао-бутирум 20 грама, дестилована вода 70 грама), а преко њега стави завој од танког поливинила (искористи поливинилске кесе које су већ употребљаване). Преко дана можеш с времена на време намазати дијабол маст.

ДОКТОР

ТРАЖИМО, МЕЊАМО, ПОКЛАЊАМО...

Молим читаоце „Политикиног забавника“ да ми помогну у сакупљању споменара. Унапријед захваљујем.

ИБРАХИМ ХОЦИЋ, ОШ „Тихомир Јовановић“, 72250 Бусовача

Одавно се бавим сакупљањем разгледница свих градова наше земље. Свим читаоцима „Забавника“ који ми у овом помогну послаћу разгледницу свог града. ЗЛАТА ПЕТРОВИЋ, ученица VII раз. Мише Митровића 57, 37000 Крушевац

За географију су ми потребне разгледнице из цијелог свијета. Бићу веома захвална свима онима који ми их пошаљу.

МУНЕВЕРА КУЛОВИЋ, Ул. 4. јули бр. 4, 71212 Храсница код Сарајева

Желим размјењивати ковани новац и поштанске марке. Ученик сам техничке школе.

ДУШКО БЛИДОВИЋ, Пут Бокањца 2, 57000 Задар

За стари новац, ковани и папирни, и за разна одликовања дајем: марке, значке, заставице, проспекте, привјеске, филмске садржаје и плакате.

МИОДРАГ МАЊАК, Воје Бокића 20, 71000 Сарајево

Недостаје ми „Забавник“ број 949. Ако неко може да ми га пошаље никад му то нећу заборавити. Унапријед хвала.

ЖЕЉКО ЈЕЛАЧИЋ, Волтина 13, 41000 Загреб.

Имам доста старих „Забавника“ које не могу више да чувам, па бих их поклонио онима који ми се први јаве.

САША СТАМЕНКОВИЋ, Јухорска 16, 35000 Светозарево

Мењам тридесет „Забавника“ за исто толико цртаних романа.

ДРАГАН ИВАНЧИЋ, Војвођанска 17, 11276 Јаково

Дуго сам сакупљала салвете а сад сакупљам значке. За сваку значку узврат бих дала три или више салвета (по договору).

КАТИЦА СТОЈКОВ, Лоле Рибара 14, 11211 Борча

Пре годину дана бавио сам се филателијом а сад бих за једну значку дао 20 страних маркица.

САША КНЕЖЕВИЋ, ЈНА 82, 22300 Стара Пазова

УВРЕЂЕНИ ПАРТИЗАНОВАЦ

Драги Забавнице!

Пажљиво пратим све твоје рубрике и многе од њих ми се веома допадају. Али, кад сам у 1052. броју у рубрици „Забавников спортски албум“ у тексту о фудбалу прочитао да су наши најбољи клубови „Црвена звезда“, „Хајдук“ и „Динамо“, био сам изненађен. А „Партизан“? Зар за један клуб који је чак био вице-шампион Европе нема места у вашој класификацији најпознатијих фудбалских клубова код нас? Зар нисте и сами на крају набројали између осталих Бобека, Чајковског и Милутиновића... Твој стални читалац.

ДРАГАН БОЖИЋ, М. Тита 5, 38240 Подујево

Не љути се, Драгане! „Партизан“ је случајно изостао са списка наших најпознатијих фудбалских клубова.

* укршћене речи *

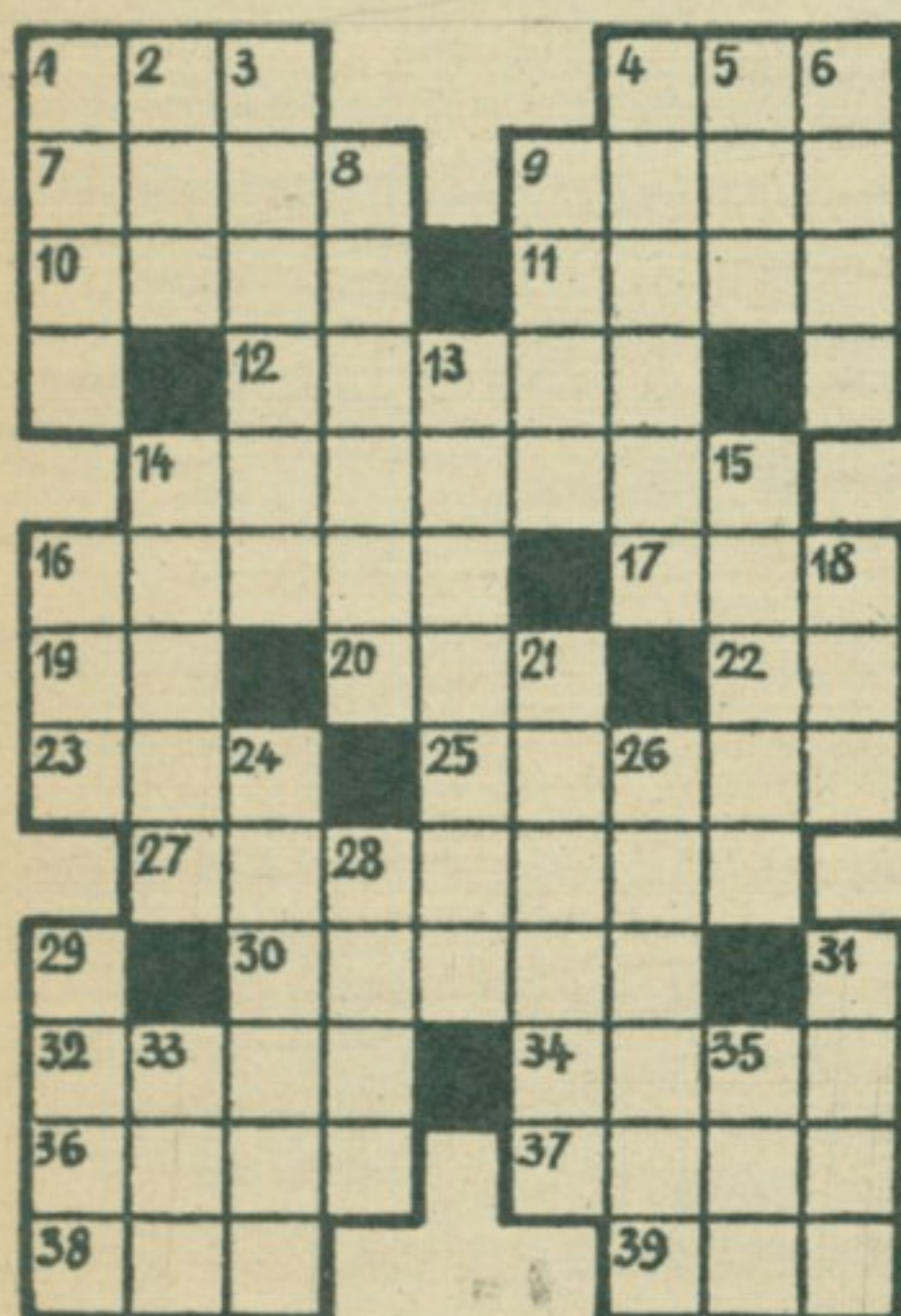
Водоравно: 1) главни град суседне земље, 4) острво у Јадранском мору, 7) снежни нанос, 9) поређе, 10) дрвено буре, 11) личност из Дизнијевих стрипова, 12) име певача Дедића, 14) градско шинско возило.

16) тужни, 17) енглеска мера за дужину, 19) хемијски знак за алуминијум, 20) острво у Јадранском мору, 22) слово латинице, 23) индијска биљка, 25) гранична вредност, 27) алеја, 30) поткровље, 32) место у Срему, 34) музички знак, 36) флаша, 37) део молекула, 38) име глумице Гарднер, 39) назив.

Усправно: 1) део тела, 2) стари назив острва Виса, 3) славни аустријски композитор („Чаробна фрула“), 4) планински теснац, 5) мочварно земљиште, 6) руско безалкохолно пиће, 8) врста гуштера (множ.), 9) еп, 13) совјетски шаховски велемајстор, 14) младунчад једне домаће животиње, 15) со јодоводоничне киселине, 16) усамљен, 18) кретање кроз ваздух, 21) главни град суседне земље, 24) подземни сисар-бубојед, 26) северноамерички композитор (Бан Карло), 28) направа за мерење тежине, 29) животиња која жижи у води, 31) део тела, 33) шанац, 35) свезак.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) авион; 6) власник; 8) пет; л; 9) шум; 11) Ек; 12) наш; 14) По; г; 15) лента; е; 16) ри; 18) ода; 19) рт; 20) озон; 22) плен; 24) лав; е; 26) Уна; е; 27) исток; ж; 30) ја; 32) Инд; 33) це; 34) куб; а; 36) срп; 37) атар; 39) „Мати“; 40) окарина.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тромесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тромесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у страниј валути: ДМ 52.— \$ 14.— Ег 78,40.— Сгр 61,60.— Сгр 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 27-766.

